C02889

CORREO Argentino Central (Bs. As.)
FRANQUEO PAGADO Concesión Nro. 1585
TARIFA REDUCIDA Concesión Nro. 216

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO EN 1927.
DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: Avenida Boedo 737, Buenos Aires
DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, Bs. Aires

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

ATSKIRO NUMERIO KAINA 1 PEZAS
PRENUMERATA: Argentinoje ir Pietų Amerikoj 20 pezų metams; 12 pezų pusmečiui.
UŽSIENĮ kitur 30 argentiniškų pezų arba 3 am. dol.
ADRESO pakeitimas veltui. RAŠTUS ir prenumeratas siųsti:
Casilla de Correo 303, Bs. Aires
ASMENIŠKAI KREIPTIS:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 316340

Nr. 899 * BS. AIRES, KETVIRTADIENIS, BALANDIS - ABRIL 27 D., 1950 M. Año del Libertador General San Martín 1950 * METAI (AÑO) XXII

Karo Nuotaika Amerikos -- SSSR Protestuose

NEMUNAS TIES BIRŠTONU SULAUŽĘS LEDUS, DVELKIA PAVASARIU PAVERGTOJ LIETUVOJ

EL FINAL DE UNA FARSA

Desde que la Rusia de los zares se sintió lo bastante fuerte como para emprender expansión territorial a costa de los estados vecinos, las orillas del Mar Báltico se constituyeron en uno de sus objectivos mas codiciados. El camino, emero, estaba cerrado por el Gran Ducado de Lituania y por la Orden Teutónica, establecida entonces en Letonia y Estonia. Transcurrieron vários siglos hasta que los rusos, aprovechando el debilitamiento de Lituania a raíz de su unión con Polonia, pudieron ocupar los países bálticos.

Su dominio en las tierras de dichas naciones duró alrededor de 135 años. La derrota rusa en la guera del 1914/18, brindó a los países bálticos la oportunidad para levantarse en armas y recuperar su independencia. Los ejércitos rojos trataron de volver a ocupar estas naciones una vez terminada la I Guerra Mundial, más, sus esfuerzos fueron frustrados por la decidida resistencia que les opusieron los pueblos bálticos.

El acto Molotoff - Ribbentrop, celebrado en el apogeo militar de Alemania nazi y Rusia de los soviets. desató a los bolcheviques las manos con respecto a las naciones bálticas. Las mismas se vieron invadidas y ocupadas una tras otra por los ejércitos soviéticos, mientras Hitler terminaba su "obra" en Checoeslovaquia y Polonia.

La invasión soviética se produjo a pesar de solemnes pactos de amistad y de no-agresión, firmados oportunamente por las mismas autoridades moscovitas, de manera que habiá que justificar en alguna forma ante el mundo civilizado el atropello cometido. Con tal fin, se organizaron en los paises ocupados plebiscitos para "decidir" si los pueblos deseaban su incorporación a la Unión Soviética. Como en todos los comicios estilo bolchevique, "votó" el 99-1/2% de la población y el 95% "aprobó" la incorporación. Horas antes de iniciar se el recuento de votos, se anunciaron en Moscú los resultados finales de la "votación", de manera que hasta los más ingenuos tuvieron que convencerse de la falsedad de los "comicios" realizados.

Los Estados Bálticos quedaron así incorporados a Rusia como "repúblicas soviéticas". Para conservar las apariencias, se formaron gobiernos de títeres escogidos entre los quislings locales, los que tuvieron que colaborar en la campaña de exterminio que los soviets emprendieron en las tres naciones, en el intento de convertirlas en territorios netamente rusos. Encarcelamientos por motivos políticos, torturas, fusilamientos en los bosques y deportaciones en masa a las regiones glaciales de Sberia, fueron algunos de los medios empleados para lograr dicho propósito.

La guerra ruso - alemana motivó la huida de los bolcheviques de los paises bálticos, más, con el derrumbe del frente nazi, los soviets volvieron a continuar su obra. Ante la decidida oposición de lituanos, letones y estonianos, el aparato de la policía del estado soviética redobló sus esfuerzos para acabar con estas naciones. Así, mientras la propaganda soviética en el extranjero presentaba a los paises bálticos como "nuevas y felices repúblicas soviéticas, liberadas del yugo capitalista", los guerrilleros luchaban denodadamente contra el invasor rojo, continuaban las deportaciones a Siberia y millares de rusos y mongoles de estepas asiáticas eran transportados al Báltico para su colonización.

Ahora, de acuerdo a noticias ultimamente llegadas desde el otro lado de la Cortina de Hierro, los estados bálticos quedan incorporados como una sola unidad administrativa a la Unión Soviética. De esta manera, concluye la farsa de autonomía de los paises bálticos que los soviets representaban durante varios años, tratando de engañar al mundo sobre la verdadera situación en dichos paises. Es indudable que el "cambio" implicará el recrudecimiento del exterminio de las tres naciones, como una demostración más de que los bolcheviques se sienten cada vez menos seguros detrás de la cortina que han tendido sobre una buena parte del continente europeo.

Para los lituanos de todo el mundo, la nueva medida servirá como un incentivo más para fortalecer la lucha contra el imperialismo rojo, hasta que el mismo quede aniquilado y las naciones esclavizadas recuperen su independencia.

MINISTERIS DR. CEREIJO APIE TREČIĄ POZICIJĄ

Argentinos finansų ministeris Dr. R. A. Cereijo, kalbėdamas Harvardo universiteto profesoriams, Cambridge, Mass., JAV. 17. 4. 50 pareiškė, kad Argentinos prezidento ekonominė politika siekia bendros gyventojų lygybės. Naikinamos senosios kapitalizmo normos ir įgyvendinama rimtas kapitalo bendradarbiavimas su darbo jėgomis, kad pirmieji neturėtų perdaug pelno ir kad darbininkai nebūtų išnaudojami.

— **BELGIJOS** katalikai, liberalai ir socialdemokratai rado išeitį: Grįžęs karalius Leopoldas tik vadinsis karaliumi, o pasiraišinės jo sūnus Beduinas.

— **RUMUNIJOJE** rusams tarnaujanti vyriausybė konfiskavo gyventojų namus, viešbučius, žemes ir kitas nuosavybes.

— **ARGENTINOS** Entre Ríos provincijoje 22. 4. 50 audra su lietum sugriovė keliolika namų. Žuvo vienas senelis ir trys vaikai. Sužeista keleselešimt žmonių.

— **ARGENTINOS** generaliniu Migracijų Departamento direktorium 23. 3. 1950 paskirtas gimnazijos mokytojas, p. Angel Carlos Banfi.

IŠKILMINGAI PAMINĖTA MAIPŲ LAISVĖS KOVOS

Visoj Pietų Amerikoj 5. 4. 50 tapo iškilmingai paminėta 132 metų sukaktis nuo išlaisvinimo kovos prie Maipū.

Chile nepasiliuosavo nuo ispanų kovos laimėjimu prie Chacabuco vasario 12, 1817. Tik Argentinos laisvės didvyriui, generolui José de San Martin perėjus Andų kalnus su 5.000 karių, ispanų karaliaus kariuomenė tapo galutinai sumušta prie Maipū, Santiago pietuose.

Maipū kovų laimėjimu prašvito laisvės diena Chilei ir tapo užtikrinta nepriklausomybė Argentinai. Dėka Maipū kovos laimėjimui suslipnintą karinė ispanų karaliaus jėga Limoje, kas davė progos tapti nepriklausoma Perū respublikai, palengvinant Venezuelos laisvės kovotojo Bolívar žygį į Boyacá. Laimėjęs Maipū kovą Argentinos išlaisvintojas San Martin, Pueyrredono vadovaujamų karių padedamas iš Argentinos ir O'Higgins iš Chile, jis paruošė ir galutino Perū išlaisvinimo ekspediciją.

Visa laisvoji Pietų Amerika tat su didžiausiomis iškimėmis minėjo balandžio 5, 1818 metų lemiamą Maipū kovą prieš Ispanijos karaliaus čia įsisteigtą vergiją.

ARGENTINOS LAIVYNAS SPARČIAI AUGA

Apart turtingo prekybinio laivyno, Argentinos vyriausybė įsigijo tris liuksusinius keleivinius laivus. Trečiaisis „17 de Octubre", 12.500 tonų, užbaigtas statyti Anglijos Vickers - Armstrong verfėse, turi moderniškiausius įrengimus ir šaldytuvus. Kabinose talpina 96 pirmos klasės keleivius ir gegužės 6 išplaukia į Buenos Aires.

Argentinos respublikos prezidentienės, p. Maria Eva Duarte de Perón, pavedimu krikšto iškilmėse ją atstovavo Argentinos ambasados Londone tarnautoja Nelly Garcia de Espina.

Taipgi ten baigiamas statyti ketvirtas liuksusinis Argentinos keleivinis laivas „Eva Perón".

Be to, laivas „Juan Perón", 665 pėdų ilgumo talpinantis 27.000 tonų aliejaus, užbaigtas Belfaste, bus didžiausias banginių medžioklės laivas pasaulyje.

ARGENTINOS ATSTOVO KALBA VAŠINGTONE

Tris savaites posėdžiavusi visos Amerikos tautų ekonominė ir socialinė konferencija pasibaigė 10. 4. 1950. Užbaigiamojoj sesijoj, konferencijos pirmininkas, Argentinos finansų ministeris Dr. Ramón Cereijo pasakė ilgą kalbą, pabrėždamas, kad pasitarimai davė gerus vaisius visos Amerikos tautų ekonominio ir visuomeninio bendradarbiavimo atžvilgiais.

ŠALTAS KARAS VIRTO KARŠTU LATVIJOS PADANGĖJE

Balandžio 8, 1950, amerikiečių lėktuvas „Privateer", B-29 tipo, skrido iš savo bazių Vokietijos Wiesbadeno į Kopenhagą. Dėl miglų, lėktuvas kiek pakeitė kryptį. Skrendant per Latvijos teritoriją, ties Liepojumi, jį užpuolė rusų karo lėktuvai ir apšaudė. Amerikiečių lėktuvas dingo, su 10 jame buvusių asmenų. Ginklų neturėjo, neskaitant kapitono, kuris buvo ginkluotas paprastu revolveriu.

Rusai dedasi užmiršę tą netolimą praeitį, kada laukė amerikiečių lėktuvų, kaip kokio išganymo. Amerikiečių išgelbėti nuo vokiečių, rusai dabar padarė bandymą, kaip amerikiečiai į tai reaguos. JAV — STRS „gerieji" santykiai dar nenutraukti, bet rusai dedasi turį teisę užpuldinėti net jų pasivergto Pabalčio teritorijoje. Užpuolė, paskui dar protestą pasiuntė amerikiečiams, ko jie ten skraido, spėliodami, būk jie skraidė žvalgymosi tikslu ar gabendami ginklus Pabalčio partizanams.

Amerikiečiai į rusų notą neatsakė, kol nepaaiškės visos incidento smulkmenos. Bet rusai jau savo karo aviatorius apdovanojo „Raudonosios Vėliavos" ordinais, „už gerą pareigų ėjimą".

Pasibaigus antrajam pasauliniam karui, 1946 metais jugoslavai nukirto du amerikiečių lėktuvus, ko paskėmėje susilaukė amerikiečių ultimatumo. Dabartinis incidentas Latvijoje yra didžiausias po karo pasibaigimo. Dėl jo „šaltasis karas" tikrai gali virsti „karštuoju karu", nes amerikiečiai reikalauja, kad rusai pasiaiškintų, prisilaikydami ramumo ir daugiau rimtumo..

PRANCŪZIJOJE TEBEVYKSTA NERAMUMAI

Bresto gatvėse 4.000 komunistų susirėmė su policija. Yra sužeistų abejose pusėse.

Komunistų atstovai Alain Signor, Marie Lambert ir kt. suimti už betvarkės kėlimą.

Prancūzijos Darbo Konfederacijos vadovybėn įsigavę komunistai kovoja prieš socialistinius sindikatus „Darbo Jėga" ir prieš Darbininkų Krikščionių Konfederaciją. Mat pastarosios darbininkų organizacijos nepritaria bolševikams.

KARO AUDROS TELKIAISI VIRŠ LIETUVOS

Viso pasaulio spauda linksniuoja Klaipėdos, Rygos, Karaliaučiaus (Kaliningrado) vardus. Ten Hitlerio pastatyta apsaugos linija yra tik smėlio apkasai, palyginus su ta, kurią įrengė rusai. Tūkstančiai Vokietijos techninkų ir vergų dirba kelintus metus. Visų ginklų rūšims padaryti įrengimai. Karo laivyno ir karo lėktuvų bazės, bombų leidyklos ir slėptuvės išraustos Latvijoj, Didžiojoj ir Mažojoj Lietuvoj.

Amerikiečiai oficialiai pagrasino rusams, pareikalaudami atlyginimo už lėktuvą Privateer ir už 10 gyvybių, rusų iš pasalų nužudytų. Padėtis begaliniai įtempta. Stebėtojai spėja, kad jeigu amerikiečių beginklį lėktuvą nukirtę rusai nenubaus savo dekoruotų lakūnų ir neišpildys amerikiečių reikalavimų, tai virš Lietuvos — Latvijos susitelkę debesys greit virs baisia karo perkūnija.

GRIEŽTOS NOTOS TARPE JAV IR SSSR

Balandžio 18, 1950 JAV vyriausybė užprotestavo prieš Sovietų valdžios, išsisukinėjimus, paskelbtus 11. 4. 50, dėl rusų užpuolimo ant Amerikos lėktuvo virš Latvijos teritorijos.

Balandžio 21 rusai atmetė amerikiečių protestą, atsisakydami atlyginti už amerikiečių lėktuvą ir 10 gyvybių.

Amerikiečiai kartoja, kad lėktuvas nebuvo ginkluotas, o rusai teigia, kad jis juos užpuolė.

JAV u. r. min., Dean Acheson tvirtina, kad, nepaisant rusų nenuoširdumo, šį kartą būsiąs išvengtas karo pavojus.

Bolivijoj Suimti SSSR Agentai

SUIMTI BOLŠEVIKŲ AGENTAI BOLIVIJOJE

Nikolai Nikolajevič ir Anton Marek [illegible] Bolivijos policija tvirtina, kad jie turi ryšių su raudonąją kariuomene. F. Luch iš Čilės grąžintas Bolivijon.

Bolivijos policija tvirtina, kad rusų agentai organizuoja tai, ko negalima daryti sovietuose, t. y. streikus, nors net Bolivijoje darbininkas gyvena geriau, negu sovietuose.

Bolivijos vyriausybė paskelbė nelegale Bolivijos komunistų partiją. Uždarytos visos organizacijos, turėjusios ryšius su komunistų organizacijomis ir jų spauda. Pagal rastus dokumentus Bolivija nustatė, būk kominformas bandė organizuoti „Sovietinę Pietų Amerika" su sostine Urugvajuje, kur gyvenantis Brazilijos komunistas Luis Carlos Prestes, būsiantis „Sovietinės Pietų Amerikos" prezidentas.

Bet juk Amerika kulturingesnė už Kiniją. Čia nėra dirvos vergijos apaštalams.

ARGENTINA LAIMĖJO PIRMĄ PREMIJĄ

Kubos sostinėje, La Habana, vykstantis VII visos Amerikos architektūros kongresas, 18. 4. 1950, dalyvaujant 18 valstybių atstovams, pirmą premiją pripažino Argentinos viešųjų darbų ministerijai. Tą premiją oficialiniams organizmams skiria Kūbos vyriausybė.

„SKRAIDANČIŲJŲ LĖKŠČIŲ" PASLAPTIS

Pastaruoju laiku vis dažniau matosi Amerikos, Europos ir Azijos radarėse „skraidančios lėkštės". Kai kas tai bando vadyti tarpplanetiniu karu. Vienok mokslininkai išaiškino, kad tai radio aktyvų dalelės, pagimdytos atominių bombų sprogimo. Tos „kibirkštys" susijungia erdvėse kosminės jėgos dėka ir gauna įvairiausią šviesų formas. Nars bandę jas vytis lėktuvai yra žuvę, bet žmonijai jos nėra pavojingos.

— **AŠARŲ SALOJE"** (Ellis Island), kur apgyvendinami dėl įvairių priežasčių negalinti įeiti į JAV emigrantai, yra apie 400 žmonių, besigydanti arba atliekami įleidimo formalumus. Jų tarpe esą 26 lietuviai, kurių vienas ten randasi jau 9 mėnesiai.

APSIVEDĖ VISO PASAULIO PILIETIS

Pasaulio pilietis Nr. 1, Gary Davies, ypač Paryžiuje pagarsėjo savo keistu elgesiu. Grįžęs iš senojo pasaulio į USA, Los Angeles mieste apsivedė su A. Petersaite.

— **SOVIETŲ SĄJUNGOS** 12. 3. 50 gyventojai buvo suvaryti prie urnų, kad pabalsuoti už valdžios parinktus kandidatus: 671 „išrinktas" Sąjungos parlamentan ir 630 tautybių tarybon. Visas „aukščiausias sovietas" susideda iš 1.301 valdžios paskirto žmogaus, su Stalinu pryšaky.

— **ANGLIJOS** konservatorių vadas ir didžiausias darbiečių valdžios kritikas W. Churchill pataria, kad sąjungininkai nustotų skaitę Vokietiją nugalėta tauta ir apginkluotų ją. Churchillio planą kritikuoja visas demokratinis pasaulis, gerai atmenantis Vokietijos militarizmo žygdarbius.

— **AGENTINOS** bankai atėmė čekių vartojimo teisę 260-čiai fimų ir asmenų, kurie buvo išrašę čekius, neturėdami padengimo.

— **ARGENTINOS** karo lėktuvas nukrito Magallanes srity. Dvi savaitės ieškojimo lėktuvais, laivais ir sausumoje dar nedavė rezultatų.

KROATŲ NEPRIKLAUSOMYBĖS MINĖJIMAS

Argentinoje priskaitoma iki 80.000 kroatų. Jie kovoja už atsisikyrimą nuo dirbtinos valstybės Jugoslavijos.

Balandžio 9 ,1950, Buenos Aires kroatų kolonija minėjo 9 metų sukaktį nuo Kroatijos nepriklausomybės paskelbimo, kuri tapo paskelbta 10. 4. 1941.

Minėjimui vadovavo draugija „Kroatų Židinys", su laikraščiu „Hrvatska". Meninę minėjimo dalį išpildė kroatų choras „Jadran". Po pamaldų ir po uždėjimo gėlių vainiko ant Argentinos išlaisvintojo San Martin paminklo, prakalbos ir dainos įvyko San Salvador Kolegijos salėje, o vakare šokiai ir pilietinis pasižmonėjimas krotų draugijos nuosavuose namuose, Salta 1241, Buenos Aires.

Atsiradę savo dabartinėj gimtinėj kroatai valdėsi atskiromis kunigaikštystėmis ir jų karalius 925 metais sukūrė vienigą kroatų valstybę. 1102 m. ji susijungė su Vengrija, o 1527 ir su Austrija. Kroatų - vengrų susiliejimas įvyko 1866, o 1918 į dirbtiną Jugoslaviją tapo įjungtos kroatų, serbų ir slovėnų žemės.

Po 1000 metų, 10. 4. 1941, kroatai paskelbė savo nepriklausomybę. Jų tautos atstovai, buvę išrinkti Austro-Vengrijoj bei Jugoslavijoj į parlamentus tarpe 1913 ir 1918 metų, susirinko posėdin 23. 2. 1942 Dr. A. Pavelich vadovybėje, ir pasisakė už pilną Kroatijos nepriklausomybę.

PRAŠYKIM „AMERIKOS BALSĄ" UŽTARTI LIETUVIUS

Argentinos ir visos Amerikos lietuvių organizacijos ir pavieniai asmenys šiuomi raginami prašyti „Amerikos Balso" užtarti Azijos barbarų žudomą lietuvių tautą.

„Amerikos Balso" direktoriaus adresas: Mr. F. D. Kohler, „Voice of America", New York 19, N. Y., USA.

„Amerikos Balsas" JAV vyriausybės naudojamas tiesos skelbimui ir kovai prieš pasaulyje vykstančias nedorybes. Per metus tam tikslui „Amerikos Balsas" išleidžia 25 milijonus dolerių. Lai jo vadovybė išgirsta laisvojo pasaulio lietuvių troškimus.

PRASIDĖJO „A. L. BALSO" VAJUS!

Gegužės mėnesis — „Argentinos Lietuvių Balso" vajaus mėnesis. Jis surištas su „A. L. Balso" numerio 900 išleidimu ir mūsų spaudos laisvės atgavimu. Visi gerbiami skaitytojai prašomi prisidėti prie šio vajaus. Vajaus metu prenumeratoriams duodamos dovanos naudingomis knygomis. Redakcija ir Administracija.

ASADO — PIKNIKAS LIET. CENTRE

ivyks sekmadienį, 30. 4. 50. Tai bus paskutiniai bendri asado pietūs šį sezoną. Pietums rezervuokite vietas iš anksto per Lietuvių Centro veikėjus arba „A. L. Balso" telefonu. Visi į Tabaré 6950, Villa Lugano, Buenos Aires, sekmadienį, balandžio 30! Visus širdingai kviečia: Rengėjai.

JUOZUI LAPINSKUI STAIGA MIRUS,

skaudaus liūdesio valandoje reiškiame gilią padėką Susivienijimui Lietuvių Argentinoje ir visiems tautiečiams, papuošusiems velionies kapą gyvų gėlių vainikais ir dalyvavusiems palydėjime mūsų brolio į amžino poilsio vietą San Justo kapuose. Liūdinti:

Magdalena Lapinskaitė - Likienė.
Villa Scasso, 15. 4. 1950. Kastantas Lapinskas su žmona.

Visi A. L. Balso prenumeratoriai gauna dovanas: vertingas knygas

IR ĮDOMŲ „ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO" KALENDORIŲ 1950-TIEMS METAMS. NESIVĖLUOKIT UŽSIPRENUMERUOTI SAU IR SAVO ARTIMIESIEMS ĮDOMIAUSIĄ LIET. LAIKRAŠTĮ P. AMERIKOJE.

ARGENTINOS LIETUVIŲ
BALSAS

Prenumerata metams: Argentinoj ir visoj Pietų Amerikoj 20 Argent. pesų (½ m. $ 12) Europon ir Šiaurės Amerikon 3 doleriai metams.
Kitur užsienin 3 USA dol. metams.
Raštus, pinigus adresuoti sekančiai:
ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS
CASILLA DE CORREO 303, Bs. As.

Redakcija ir Administracija
Avenida Boedo 737. Tel. 45-4444

VIETON JUNGIMO, EINA SKALDYMAS

Šį gegužės mėnesį sukanka 46 metai nuo mūsų spaudos laisvės atgavimo. Nedidelės tautos spaudos darbas reika lauja didesnio pasišventimo, negu pas didžiąsias tautas. To dėlei reikalinga, kad spaudos darbas būtų jungiamas, o ne skaldomas.

Su broliška talka lietuviams lengviau išlaikyti savo laikraščius, lengviau išleist knygas. žodžiu, koncentravimu bendrinimu, darbas visuomet našesnis ir naudingesnis pačiai visuomenei.

Taip mano ir taip savo veiklą orijentuoja visi lietuviai, kuriems nuoširdžiai rūpi tautos likimas. Vienok kitaip elgiasi sektos, kurių idealai glūdi tarpautiniuose centruose, kur ne tautos interesai, bet sektų reikalai statomi pirmon vieton.

Tik nepartinės spaudos žmonėms yra žinomi tie sunkumai, kuriuos tenka nugalėti, kad išlaikyti gyvą mūsų spausdintąjį žodį. Vienok pastaruoju laiku išeivijoje toli gražu ne visi kalbanti apie tėvynės meilę tą kilnų išeivių darbą paremia. Sektų atstovai jį stačiai bando griauti, tuomi eidami talkon Lietuvos žudikams. Vieton jėgų koncentravimo, vieton susitarimo, greta veteraniškų lietuvybės avangardų pradėta leisti virš pustuzino naujų organų. Skaldoma dvasinės pajėgos ir lėšos, vieton jų dėjimo ant tautos laisvės aukūro, atiduodama svetimtaučiams, kurie Lietuvos okupantų organus spausdina. Nemalonu kalbėti, vienok Argentinoje Tėvų Marijonų leidžiamas „Laikas" taip elgiasi: reukamas ir spausdinamas vienoje svetimtaučių spaustuvėje su okupantų sektos organu „Tėvyne".

Kol nenueita per toli, reikėtų susikalbėti lietuviškai visiems lietuviams, kovojantiems už savo tautos laisvę ir nepriklausomybę. Reikia atsižvelgti į tikrovę, į tautos tragedijos baisumą ir eiti išvien visiems lietuviams, kurie trokšta, kad mūsų gimtinė taptų laisva.

Pragti eksperimentai, išnaudojant „garbės leidėjus", atiduot tuos pinigus svetimtaučiams ir „Laiku" pridengt okupantų organą „Tėvynę". Partizanai paklaus, kaip gynėte Lietuvos garbę Argentinoje. Istorinė tiesa, liūdna tiesa, privalo būti vieša.

Dabartinė mūsų tautos padėtis gal dar opesnė, negu Aušros laikuose. Vienok tuomet sugebėjo bendradarbiauti visos lietuvių grupės. O mokydamiesi iš praeities, būsime stipresni tame didžiame darbe, kurį istorijos bėgis ant mūsų kartos sukrovė.

REGISTRACIJOS REIKALAS IR BAIMĖ

Lietuvos generalinis konsulas, p. Jonas Budrys neseniai paskelbė, kad tik dvidešimta dalis naujai atvykusių lietuvių užsiregistravo savame konsulate.

Buvę tremtiniai nesiregistravimą teisina baime dėl Lietuvoje pasilikusių giminių.

Bet jeigu mūsų vadovaujamieji veiksniai skelbia visų Amerikon atvykusių D. P. pavardes, tai neturėtų nie kas bijotis užsiregistruoti savame konsulate.

Kanados lietuvių bendruomenė skelbia reikalą suregistruoti visus toj šaly gyvenančius lietuvius: naujai atvykstančius ir seniau ten gyvenančius bei Kanadoje gimusius, išbraukt mirusius ir t. t.

Dėl šio registravimo plano labai susirūpino okupantams tarnaujantis „Liaudies Balsas", reikšdamas protestą prieš lietuvių susiregistravimą.

Atrodo, kad lietuviai vis nori „atrasti Ameriką". Juk, tikrumoje, kiekvienos kultūringos tautos žmonės privalo turėti savo statistikas. Anglai ar Japonai savuosius žino visame pasaulyje iki vieno žmogaus. Dėl ko tat lietuviai turėtų gyventi pakrikę?

Daugiausia lietuvių adresų ir datų apie tautiečius turi mūsų spauda. Šiame svarbiame reikale ji gali daug padėti.

„AMNESTIJA" AMERIKOS LIETUVIŲ SPAUDOJE

„Amnestuokime vieni kitus už praeities nesusipratimus", — pareiškė Dr. Kazys Grinius.

Po „amnestijos", be abejo, turima omenyje visų už Lietuvos nepriklausomybę kovojančių srovių darbo bendrinimas.

„Amerika" kaltina „Naujienas", būk jos nesilaikančios amnestijos, kadangi pasirodžius „Tėviškės Žiburiams" Kanadoje jos paraše:

> „Apie šį laikraštį yra susibūrę tos pačios jėgos, kurios savo laiku Montrealy suskaldė lietuvių vienybę".

Mums atrodo, kad amnestija pritaikoma, jeigu nekartojami nesusipratimai. Gi kurios nors srovės bandymas silpninti prieš okupantus kovojantį organą („Nepriklausomą Lietuvą" Kanadoje) ir amnestijos šalininkus priverčia daiktus vadinti jų tikrais vardais.

NACIONALSOCIALIZMAS RUSŲ PAKEIČIAMAS NACIONALKOMUNIZMU

Kaip Hitlerio „Mano Kovoj" nupieštas nacionalsocializmas nieko bendro neturi su socializmu, taip dabar rusų vokiečiams brukamas nacionalkomunizmas nieko bendro neturi su komunizmu. Tai vien liguisto nacionalizmo varijantai.

Europos politikos tyrimo komisija, kuriai priklauso buvusis Prancūzijos ministeris pirmininkas Paul Reynaud ir Anglijos u. r. min. Vansittart, paskelbė kominformo veikimo davinius Vokietijoje ir vakarų Europoje. Pasirodo, kad rusai, gerindamiesi vokiečiams, veikia į jų tautinius jausmus, pirsdami jiems nacionalkomunizmą. Daugelis vokiečių tuo žavisi ir savo simpatijomis linksta link rusų.

Už vokiečių bendradarbiavimą su rusais pasisako nacių grupės, emigravusios Pietų Amerikon ir seniau įsikūrusios Šiaurinėje Amerikoje. Vokiečių nacionalistines grupes rusai palaiko tuo pačiu būdu, kaip Azijoje ir Afrikoje: Vysto komunistinį veikimą ir iš antros pusės, remia nacionalizmą.

Vokietijos nacių organas Argentinoje, žurnalas „Der Weg", čilės savaitraštis „El Condor", čikagoje leidžiamas „Deutsch -- Amerikanische Buerger Zeitung" nuolat agituoja už vokiečių dėjimasi prie Maskvos.

Rusai žada vokiečiams neribotą jų išdirbiniams rinką komunistinėj Kinijoj.

Minėtoji Europos politikos tyrimo komisija turinti žinių, kad rusai Vokietijoje iki pavasario turės sudarę 200.000 vyrų kariumenę iš Vokiečių, apart 340.000 ten turimų Rusijos karių.

Tikslas pateisina priemones. Idėja paverčiama jovalu.

ČEKOSLOVAKIJOS ISTORIJA KEIČIAMA

Rusų „globoj" esančioj čekoslovakijoj keičiama tos šalies istorija. Sunaikinti pašto ženklai su čekoslovakijos kūrėjo T. G. Masaryko atvaizdais. Taipgi sunaikinti pašto ženklai su jo vietininko, Eduardo Benešo atvaizdu. Jų vieton išleistieji vaizduoja rusų paskirtą „prezidentą" Klement Gottwaldą ir „premjerą" Antonin Zapotocky.

Iš mokyklų išmesti Masaryko ir Benešo atvaizdai ir pakeisti Stalino fotografijomis.

Sunaikinti mokyklų vadovėliai ir išleisti nauji, kuriuose nupiešiama Rusija kaipo čekoslovakijos globėja.

Jau atakuojamas ir Masaryko sūnus, Jan Masaryk, bendradarbiavęs su komunistais, bet pernai paslaptingai žuvęs. Tikrieji čekoslovakijos valstybės vyrai šmeižiami po jų mirties.

čekoslovakijos gyventojai verčiami garbinti savo tautos išgamas ir streiklaužius — stachanoviečius.

PIRMIAU UŽ GUTTENBERGĄ...

Visas pasaulis žino, kad 1398 metais Vokietijos Maguncijoje gimes Jonas Guttenbergas išrado kilnojamus rašto ženklus Strasburge ir susidėjęs su savo tautiečiu Fust savo gimtiniame miestelyje 1450 metais atspaudė biblinją lotynų raidėmis. Tame pačiame mieste jis mirė 1467 metais, už skolas palikdamas spaustuvę savo dalininkui.

Bet Maskvos „Literaturnaja Gazeta" balandžio 1, 1950 skelbia, kad pirmiau už Guttenbergą spaudą išrado Didžiojo Kunigaikščio Vladimiro gydytojas, Ivan Smera Kijeve. Sako, taipgi XV šimtmetyje, bet pirmiau už Guttenbergą.

Vienok istorija sako, kad pirmutinės rusų knygos buvo spausdinamos Vilniuje. Tik dabar rusai sumanė pasigirti, „užkišdami už diržo" Guttenbergą, Edisoną, Markonį, Pasteurą ir kitus mokslininkus, priskirdami didžiausius išradimus caro laikų rusams.

O pasaulis vistiek žino, kad didžiausi senovės rusų išradimai yra tik du: vodka ir nagaika...

MŪSŲ DARBO ATGARSIAI

„Lietuvių žinios" patalpino rimtą Leono Kančausko straipsnį apie tai, kaip Argentinos lietuviai minėjo Lietuvos nepriklausomybės 32 metų sukaktį. Aprašyta teisingai. To laikraščio skaitytojai painformuoti visapusiškai. Prie savo bendradarbio straipsnio „L. ž.", pridėjo dėmesio vertą pastabą, būtent patarimą, kad nebūtų imamos įžangos už dalyvavimą Vasario šešioliktosios minėjime.

„A. L. Balso" rengtame minėjime jo kios įžangos nebuvo imamos ir nedaryta šokių. Ir visiems jau laikas publiką sutraukti programos rimtumu ir mūsų Tautos Dienos reikšmės svarba.

NUSIPIRKITE

A. Vilainio leidžiamą knygą sąsiuviniais: žmogus, kuris amžinai keliavo.

Knygoje telpa apie 150 nuotraukų ir iliustracijų iš Lietuvos. Knyga turės virš 300 puslapių. Čia reportažų forma aprašoma senieji piliakalniai, pilys, žymiųjų vyrų tėviškės, didieji kultūros paminklai, religinės, tautinės šventovės ir visa kita kas brangu ir miela lietuvio sielai. Knygą iliustravo dail. J. Pautienius.

Pirmas sąsiuvinys jau išėjo iš spaudos. Kiti pasirodys kas 2 sav. Kiekvieno sąsiuvinio kaina 0,50 dol.

Užsakymus su pinigais siųsti autoriui:

Mr. A. Vilainis-Šidlauskas, 5300 W. 23-rd Pl., Cicero 50, Ill., USA.

Pasaulio Lietuviai

VISO PASAULIO LIETUVIAI MINĖJO VASARIO 16

Viso laisvojo pasaulio lietuviai iškilmingai minėjo Vasario šešioliktą. Eltos Biuletenis paduoda sąrašėlį, kur ir kaip minėta Lietuvos Nepriklausomybės 32 metų paskelbimo sukaktis.

Iš Stuttgarto radio transliuota čiurlioniečių ansamblio įdainuota Argentinoje mirusio A. Višteliausko „Op, op kas ten, Nemunėli" ir VLIKo narių kalbos.

„Voice of Amerika" transliavo Dr. K. Griniaus ir VLIKo pirmininko kalbas.

„The New York Times", „Orizzonti", „Les derniers Nouvelles d'Alsace", „La Libre Belgique" ir kiti Europos, JAV, Argentinos, Brazilijos, Urugvajaus, Kolombijos, Venezuelos ir kitų laisvų šalių laikraščiai, paminėdami lietuvių ruoštus Vasario šešioliktos minėjimus, palankiai atsiliepė apie teisingą lietuvių tautos kovą už savo gimtinės laisvę, linkėdami, kad Lietuva juo greičiausia taptų laisva, nes Azijos barbarų vykinamas Baltijos tautų naikinimas lietuvius, latvius ir estus verčia genocido aukomis.

Laisvasis pasaulis su mumis! Stiprinkime kovą už Lietuvos laisvę!

SUBOLŠEVIKINTA „GRAŽINOS" OPERA

Kaip praneša „Tiesa", spalio revoliucijos garbei buvo atnaujinta kompozitoriaus J. Karnavičiaus opera „Gražina". Prieš ruošiant pastatymą, „opera dar kartą buvo peržiūrėta ir perredaguota. Stengtasi, kad ji būtų istoriniu ir idėjiniu-meniniu požiūriu teisinga". Iš tolimesnio recenzinio aprašymo matyti, kad kunigaikštis Liutauras, Gražinos vyras (solistas J. Indra) buvo vaizduojamas kaip feodalinis buožė, kuris „vargino liaudį brolžudiškais karais". Iš kitų artistų pažymėtini: V. Dagelytė — Gražina, J. Stasiūnas — Rimvydas, Tamulevičiūtė — Ramunė, V. česas — Laimutis, R. Marijošius — Kvieslys, A. Vasiliauskas — Vaidila, Z. Paulauskas — bajoras, St. Sodeika — Krivis, V. Mikšaitė — Pažas. Režisavo A. Zauka. Dirigentas — A. Kalinauskas. Dekoracijų eskizus pagamino dail. R. Songailaitė.

GIRIAMIEJI RAŠYTOJAI, MUZIKAI, DAILININKAI

„Tėvynės Balsas" giria visą eilę rašytojų, kompozitorių, dailininkų. Jie linksniuojami tokia tvarka. Rašytojai: T. Tilvytis su poema „Usnyne", K. Korsakas už parašymą „Literatūra ir kritika", labai išgiriamas A. Guzevičius už antireliginį romaną „Kalvio Ignoto teisybė", J. Dovydaitis už romaną „Po audros" ir Augustinas Gricius už naujausią pjesę „Skeveldros", kurią pastatęs Kauno dramos teatras. Muzikai: pirmoj vietoj minimas B. Dvarionas, kuris už jo kompoziciją smuikui su orkestru buvęs apdovanotas Stalino premija. Kompozitorius A. Račiūnas sukūręs talentingą poemą „Tarybų Lietuva". Simfoniją parašęs muzikas Karosas. Jaunas komp. Juzeliūnas iškilęs su II simfonija. Dailininkai: Mikėnas, Žmuidzinavičius, Jurkūnas, Mackevičius, Petravičius, Bučas. Režisieriai: minimi Miltinis, Kymantaitė, Juknevičius, Čaikauskas.

Visus šituos pagyrimus ir įvertinimus padarė žinomasis Jonas Šimkus.

VETERINARIJOS GYDYTOJŲ ŽINIAI

Lietuvių tremtinių veterinarijos gydytojų valdyba kreipiasi į visus kolegas, išskirdytus laisvame pasaulyje, o ypač gyvenančius JAV ir Kanadoje, ir praša organizacijos reikalu pranešti savo ir kitų žinomų kolegų dabartinius adresus valdybos sekretoriui, L. Gaudušiui, 3255 W. Cermak Rd., Chicago, Ill., USA.

— EDUARDAS IR ALBERTAS KRUGERIAI iš Pietų Amerikos buvo atskridę į Clevelando, Ohio, kur 20. I. 50 laike darbo žuvo jų tėvas, Juozas Kruger-Krungelevičius, 60 m. amžiaus, kilęs nuo Veiverių. E. Krugeris, kaipo Fordo laivo inžinierius, yra daug kartų lankęsis Argentinoje ir yra didelis „A. L. Balso" draugas.

— A. GRICIAUS „Skeveldrose" Kaune vaidino Ona Žymaitė, A. Kubertavičienė-Vainiūnaitė, J. Petrauskas. Šiuos senus artistus bolševikų spauda vadina „nepakankamais atsidavėliais bolševizmui", nors vaidinę gerai.

— ČIURLIONIEČIŲ didžiuma, susibūrusi Cleveland, Ohio, JAV, tame mieste duoda pirmą spektaklį kovo 26 d. Balandžio 12 — Chicagoj, bal. 29—30 — Pitsburghe, birželio 6 — Kanados Toronte ir t. t.

—GEN. JONAS ČERNIUS, BALF'o visuomeninių reikalų vedėjas, ilgesniam laikui yra išvykęs į New Yorko ir Pensylvanija valstybes BALF'o skyrių veiklos reikalais.

— IGNAS BUDREOKAS iš Elizabeth, N. J., uždėjo piniginį užstatą už tremtinę Angelę Zupkuvienę, kuri dėl nesveikatos buvo sulaikyta Ellis Islande.

— STASYS SELĖNAS, neseniai atvykęs į New Yorką, sunkiai susirgo. BALF'o rūpesčiu gydomas Bellevue ligoninėje.

— ALEKSAS MROZINSKAS, pianistas, šiuo metu Brooklyne organizuoja vyrų kvartetą.

ATKURIAMA LIETUVIŲ KALBOS DRAUGIJA

Lietuvoje iki nepriklausomybės galo veikė Lietuvių Kalbos Draugija, kuri leido laikraštį „Gimtoji Kalba". Vėliau ta draugija buvo atsikurusi tremtyje ir ten draugijos valdybos trys nariai suredegavo „Lietuvių Kalbos Vadovą", kurs jau yra surinktas ir greit bus atspausdintas.

Dabartiniu laiku L. K. Draugija nori atgaivinti savo veiklą Amerikoje. Tos draugijos pirmininkas, Dr. P Skardžius, praneša, kad L. K. Draugija prisitaikins prie naujų sąlygų. Jis sako:

„Pirmasis mūsų uždavinys bus suprojektuoti naują kalbinės veiklos organizaciją, parūpinti tinkamus įstatus ir ją įsteigti. Kol tas uždavinys bus pasiektas, mes dabar jau norime:

1 — Kviesti į naują talką ne tik visus buvusius LKD narius, bet visus kalbos ir ne kalbos mokslo lietuvius ir gimtosios kalbos mylėtojus;

2 — stengtis sudaryti kalbos patarimų centrą;

3 — prašyti lietuvių bažnyčias, mokyklas, organizacijas ir šeimas ne tolti nuo savo kalbos, bet jos laikytis ir prie jos artėti;

4 — paakinti visus lietuviškus laikraščius sustiprinti savo kalbinę veiklą, gerinant laikraščių kalbą ir rašybą, parūpinant rašinių kalbos klausimais ar sudarant kalbos skyrelius;

5 — ieškoti kelių kalbos laikraščiui leisti ir

6 — susižinoti su tais asmenimis ir tomis tautinėmis organizacijomis, kurie ir kurios galėtų padėti mums veikti.

Mūsų veikla buvo ir bus apolitinė, grynai kalbiška.

Įmėmės iniciatyvos viešai prabilti, neturėdami nei vieno laisvesnio darbininko, nei lėšų. Bet tikime, kad sąmoningi lietuviai supras šį mūsų tauta svarbų reikalą ir mūsų darbą parems.

Visais klausimais kreiptis: Pr. Skardžius, 6112 Belvidere Ave., Cleveland 3, Ohio, USA.

Dr. Pr. Skardžius, Pirmininkas.
St. Barzdukas, Sekretorius.

KAUNO VALSTIEČIUS VARO Į JONAVĄ

Kauno apskrities valstiečius komunistai varo toliau nuo miesto. Stalino sukakties proga jie buvo suvaryti išklausyti kalbų apie „tautų vado" gyvenimą. Susirinkimų gale buvo pakišti pasižadėjimai eiti į kolchozus.

Prievarta buvo tokia didelė, kad viename susirinkime rusai privertė 70 ūkininkų stoti į kolchozus.

Ūkininkai verčiami palikti savo sodybas ir namus ir keliauti į Vendžiogalos ir Jonavos valsčiuose steigiamus kolchozus. Šiuose dviejuose valsčiuose rusai nutarė įsteigti apie 20 kolchozų. Prie Kauno yra geros ir derlingos žemės, bet ji atiduota rusams.

— IGNAS ŠEINIUS, rašytojas ir diplomatas, gyvenantis Švedijoje, šiemet mini savo amžiaus 60 metų sukaktį.

— J. GRIGOLAITIS, Mažosios Lietuvos veikėjas, laikraštininkas, 4 metus kankintas nacių kalėjime, dabartiniu metu vakarų Vokietijoje sunkiai serga.

— VINCAS GREIČIUS, muzikas ir visuomenės veikėjas mirė Cleveland, Ohio, JAV. Jo sūnus griežia smuiku Metropolitan operos orkestre, o jo duktė vargoninkauja.

— DR. KAZ. PAUTIENIS, prieš porą metų atvykęs iš tremties, išlaikė kvotimus ir gavo gydytojo teises Cleveland, O., JAV.

„RYTŲ AUŠROS" VIRŠININKAI IR BAUDŽIAUNINKAI

Rusai daug kalba apie Radviliškio apskrityje įsteigtus kolchozus. Jie paėmė 240 ha Barkausko dvarą, atėmė iš greta buvusių ūkininkų žemes ir padare 768 hektarų kolchozą. Šis kolchozas pavadintas „Rytų Aušra". Jame dirba Jonas Turkis, Jonas Žukauskas, Aleksas Bartkus ir kiti.

Ten pat yra įsteigta ir traktorių stotis. Josios direktorium yra paskirtas komunistų iš Rusijos atvežtas kažkoks Karakaj. Pasirodo, kad šis Karakaj yra vyriausias naujai įsteigto kolchozo valdytojas. Kolchozan suvaryti ūkininkai turi klausyti šio Karakaj nurodymų.

Laikraščių kolchozininkai beveik negauna, užtat jiems „informacijas" rašinėja ant sienų. Į „Rytų Aušrą" atsiųsta mokytoja Petrauskienė, veterinarijos gydytojas Goldman, gydytoja Smolskienė ir keli propagandistai.

Po ilgų darbo valandų kolchozo gyventojai dar turi klausyti pasakų ir melų apie Stalino gyvenimą.

— „SPINDULIO" spaustuvės giliaspaudė, kuri Nepriklausomos Lietuvos laikais buvo pastatyta ir labai moderniškai įrengta, dabar spausdina komunistų laikraščius „Jaunimo Gretos", „Švyturys" ir „Tėvynėje". Ten būsiąs spausdinamas ir žurnalas Lietuvos kolchozininkams.

— VYR. DIRIGENTAIS Lietuvos dainų šventei paskirti: Balys Dvarionas, Jonas Švedas, Juozas Karosas, Jonas Motiekaitis ir Konradas Kaveckas.

— MAIRONIO kai kurie raštai, bolševikų gerokai percenzūruoti, buvo išversti į baltgudžių kalbą ir išleisti valstybinėje leidykloje Minske.

PULK. K. ŠKIRPA DIRBA KONGRESO KNYGYNE

Neseniai atvykęs iš Airijos, buvęs Lietuvos diplomatas, pulkininkas Kazys Škirpa apsistojo Washingtone ir gavo darbą Kongreso Knygyne. Šiame reikale jam pagelbėjo senesnės pažintys su kaikuriais amerikiečiais, sutiktais Europoje.

— PRANCŪZŲ kariumenės gen. buv. Vytauto D. universiteto profesorius R. SCHMITTLEIN'AS, dabartinis švietimo komisaras Prancūzų zonoje, rūpinasi surinkti lietuvių liaudies dainas, kurios mini Napoleoną. Kai kurie mūsų žmonės tokių dainų yra suradę ir jam nusiuntę.

— D. D. KURAIČIAI, čikagiečiai, karo pradžioje viešėję Argentinoje, šiemetines atostogas praleido Egipte, Turkijoj, Graikijoj, Vidužemio salose. Romoje buvo priimti audiencijoje pas popiežių.

— JURGIS BALTRUŠAITIS, žinomas mūsų meno istorikas, gyvena Paryžiuje. Prancūzų kalba jis esąs parašęs keletą veikalų apie rytų tautų meną.

— STEPAS ZOBARSKAS, šiuo metu gyvenąs JAV, paruošė spaudai du nauju veikalu: „Doleris iš Pittsburgho" ir „Mėnesienos sėja".

— Dekoratorius dail M. DOBUŽINSKIS pagamino dekoracijas Metropolitain ir City Center operoms New Yorke.

— LIETUVOS dailininkai išleido albumą, kuriame sudėtos visos jų sukurtų Stalino atvaizdų reprodukcijos.

— KĘSTUTIS VIENOŽINSKIS ir Birutė Gudutytė, apgynę diplominius darbus Vytauto Didžiojo universitete Kaune, gavo diplomuotų inžinierių vardą.

— „ŠILUTĖS TIESOS" redakcija paskelbė novelių konkursą kolchozinėmis temomis.

SPAUDOS DARBAI

VIZITINĖS KORTELĖS

VOKAI IR LAIŠKAI

SĄSKAITOS — FACTURAS

KNYGOS IR BROŠIŪROS

BLANKAI IR ĮSTATAI

ATLIEKAMI „A. L. BALSO" SPAUSTUVĖJE

Av. Boedo 737 — TE: 45-4444, Bs. Aires

AMERIKON ATVYKĘ LIETUVIAI TREMTINIAI

Rugpiūčio 31 d., 1949, laivu „General Haan" į New Yorką atplaukė 44 lietuvių šeimos iš Vokietijos. Atvyko:

Antanas Aksninis, Elena Ambrozaitis, Sepas Augulis, Veronika Barzdienė, Mykolas Bilinskis, Vincas Bukauskas, Juozas Dzidolika, Longinas Galoškinas, Konstantas Galfira, Valdemaras Gustinis, Izidorius Jatulis, Juozas Janulevičius, Albinas Kazlauskas, Jonas Kiznis, Jonas Kunskas, Stasys Kybartas, Pranas Lapatinskas, Konstancija Leipus, Antanas Matilionis, Aduardas Mažionis, Boleslavas Mažeika, Baniutė Mašiotas, Jonas Mineiga, Juozas Naida, Viktorija Naruševičius, Vincas Nausėdas, Juozas Norkus, Jonas Paplėnas, Valentina Pašakarnis, Viktoras Petravičius, Aurelija Pimpytė, Magdalena Petrulis, Balys Polikaitis, Liudvikas Roverštėinas, Stasė Radvilavičius, Marija Rumbinas, Jonas Stelmokas, Eugenija Strungis, Jonas Šukys, Jadvyga Sinkevičius, Adomas Smagrauskas, Adomas Sparkevičius, Kazys Stukas, Alfred Svenson, Adolfas Vadeiša, Jonas Vodopalas, Felicija Viskantas, Jonas Vismontas, Jona Urka, Jonas Utara, Vytautas Vilutis ir Konstantinas Vyšniauskas.

Rugsėjo 3 d., 1949, laivu „General McRae" į New Yorką atplaukė 68 lietuvių šeimos. Atvyko:

Jonas Andrašiūnas, Aloyzas Banys, Aleksandras Binkevičius, Magdalena Bubelis, Vytautas Čepas, Vladas Dainys, Leonardas Dargis, Antanas Davidauskas, Marijonas Dirmantas, Juozas Elvikis, Pranas Frejeris, Nikodemas Galinaitis, Kazys Gasiūnas, Juozas Gidaitis, Albinas Ginčas, Elena Gečas, Ieva Grimas, Stasys Grybauskas, Marta Hofmanas, Eufemija Ilteris, Vladas Išganaitis, Olga Jakubėnas, Jonas Jakučionis, Lionginas Janiūnas, Erikas Jasiukaitis, Liudvikas Jarošekas, Jadvyga Jesaitis, Ona Juozuvaitis, Izabelė Jurkšaitienė, Kazys Karmazinas, Edvardas Kersnauskas, Vincas Kiaunė, Adolfas Klemas, Raimundas Korsakas, Kornelija Kruminienė, Morta Kuncienė, Algimantas Kurgonas, Aleksandras Laprus, Juozas Lataitis, Kazys Lietuvinskas, Valentinas Liorintas, Anatolijus Mačiukevičius, Petras Mitalas, Tomas Ikunis, Jonas Osuchas, Aleksandras Padagas, Vytautas Pajaujis, Vladas Pauža, Bronius Petrauskas, Stefanija Petrutytė, Anna Pippirs, Vita Polikaitytė, Stanislava Rekašiūtė, Stepas Rudnickas, Boleslovas Sabaliauskas, Juzefa Satneris, Juozas Savickas, Stanislovas Šilingas, Jonas Simanavičius, Jonas Smulkevičius, Vytautas Strazdas, Zenonas Sturonas, Liudas Tijūnėlis, Julius Užinskas, Danutė Vodopalaitė, Ignas Vidkas, Jonas Vovierius ir Juozas Znutas.

Rugsėjo 3 d., 1949, laivu „General Stewart" į New Yorką atvyko 26 lietuvių šeimos. Atvyko:

Petras Balčiūnas, Vladas Barskevičius, Antanas Blazukas, Vincas Bukauskas, Richardas Dikmanas, Jurgis Griška, Eduardas Ilenda, Juozas Kalvaitis, Jonas Labanauskas, Paulina Lenkauskienė, Aleksas Leonavičius, Antanas Levanas, Vincas Malinauskas, Petronėlė Maskolaitytė, Izidorius Matjošaitis, Anatolijus Milijanavičius, Rozalija Misevičius, Stasys Raila, Adolfas Ruibys, Julijonas Šalkauskas, Ona Simanavičiūtė, Saliomėja Sinkevičius, Kostė Steponavičius, Česlovas Valodka, Antanas Valonis ir Kazė Vasiljevas.

Rugsėjo 19 d., 1949, laivu „General Hersey" į New Yorką atvyko 104 lietuvių šeimos. Atvyko:

Petras Abromaitis, Povilas Abelkis, Valerija Augustinavičius, Anastazija Agalinas, Richardas Ambrozaitis, Vytautas Banelis, Gediminas Balukevičius, Kipras Bielinis, Valerija Buinovičius, Valerijonas Balčiūnas, Bronius Bartašius, Antanas Bartkus, Juozas Bernotas, Marija Bundorfienė, Petras Čeikys, Borisas Čerepavičius, Vytautas Česnavičius, Bronė Daubaras, Kazys Dalinkevičius, Jonas Daugirdas, Kazys Eidukevičius, Adėlė Elvikis, Vytautas Gavėnas, Jonas Greičiūnas, Vincas Gulbinas, Julius Gravrokas, Algimantas Gureckas, Vladas Ilginis, Romualdas Izdunis, Albertas Jansonas, Bronė Jameikienė, Antanas Jaskulis, Elena Kamaitienė, Vytautas Karaliūnas, Veronika Katilius, Juozas Kasragis, Jonas Kilikevičius, Algirdas Kvasys, Domicelė Kiseliutė, Adolfas Kurpinskas, Bronius Keturakis, Antanas Kontautas, Mykolas Kregždė, Ona Kryžius, Bronius Kubilinskas, Antanas Kuras, Ignas Labanauskas, Stasys Laurinavičius, Alfonsas Lietuvninkas, Sergiejus Liubinskas, Jonas Mankevičius, Juozas Matukas, Eugenija Mažonas, Marcėlė Mockaitis, Jurgis Montvila, Aleksas Matusevičius, Jadvyga Maziliauskas, Balys Medžiunas, Jonas Merkelis, Petras Mickevičius, Jonas Madeikis, Klemensas Matusevičius, Jadvyga Morkienė, Martynas Nagys, Petronėlė Nevulis, Anė Paulikaitis, Izabelė Pemkis, Feliksas Pempe, Stasys Penčyla, Jonas Petruškevičius, Domicelė Petruitis, Vytautas Požėla, Antanas Pukelevičius, Vera Radauskas, Kristina Raulinaitienė, Vytautas Raulinaitis, Marcelė Radzevičienė, Anatolijus Reška, Petras Ribokas, Motiejus Kukta, Agota Pilčienė, Stasys Santvaras, Aloizas Sirutis, Ona Stiklius, Vytautas Senauskas, Vincas Stasiūnas, Jonas Steponaitis, Zigmantas Strazdas, Bronius Sutkus, Pranas Stanionis, Ignas Stankevičius, Juozas Sutas, Jonas Svaras, Vincas Tamošiūnas, Rapolas Ugintas, Juozas Vasiukevičius, Petronelė Vaicekauskas, Juozas Varnaitis, Adomas Varnas, Petras Viscinas, Boleslovas Žakevičius ir Marija Žemaitis.

Arūnas.

Sugrius Kruvini Vergijos Centrai

(Nuo Afrikos iki Sibiro)

Svarstant klausimą apie žmogaus teises Suvienytų Tautų sesijose, Sovietų Rusijos atstovas puolė Angliją, kad ji turinti juoduosius vergus Kenyaoje ir kitose kolonijose. Anglijos atstovas, atsakydamas į tuos Sovietų Rusijos atstovo puolimus, pasiūlė pasiųsti tarptautinę komisiją į Kenyą, kuri ištirtų šį reikalą vietoje, bet taip pat reikalavo, kad ir Sovietų Rusija įsileistų tą pat komisiją ištirti padėtį Sovietų Rusijos koncentracijos lageriuose. Aišku, Sovietų atstovas tokį pasiūlymą griežtai atmetė, pareikšdamas, kad Sovietų Rusijoje žmogaus teisės yra pilnai apsaugotos valstybės įstatymais.

Kiek vėliau anglų spaudoje buvo pasirodę žinių, kad Sovietų Rusijoje koncentracijos lageriuose yra 10.000.000 vergų.

Prisimindami buvusius baudžiavos laikus, mes labai stebimes, kaip tai galėjo būti tokia žiauri nelygybė žmonių atžvilgiu. Bet dar daugiau tenka stebėtis šiais faktais, kad dabartiniuose moderniuose laikuose, kada tiek daug kalbama apie žmogaus laisvę, jo pažiūrų bei įsitikinimų toleravimą, Sovietų Rusijoje yra atgiję tikri žmonių vergijos laikai. Hitleris taip mėgino pagal savo planą pavergti kitas, kaip jis vadino „žemesnės rasės" ne arijų tautas.

Stalinas, kaip netikįs į rasines nelygybes, yra padaręs savo taip pat kaip ir okupuotų kraštų piliečius vergais, kas nebuvo žinoma prieš tai istorijoje. Komunistinė diktatūra laiko pavergusi, galima sakyti, visus savo piliečius, nes nei vienas nėra laisvas nuo nuolatinio persekiojimo M. V.D. (Ministerstvo Vnutrennich Diel) agentų ir šnipinėjimo.

Su šiuo skaičiumi, kurį skelbė anglų spauda, sunku sutikti, o reikia manyti kad jis yra žymiai didesnis. V. Kravcenko, knygos autorius „Aš pasirinkau laisvę", taip pat inžinierius Kirilo Alexeiev, abu išsižadėję komunizmo, kaip ir amerikietis Max Eastman jau prieš kelis metus teigė, kad Sovietų Rusijoje buvo laikoma koncentracijos lageriuose 20.000.000 žmonių. Taip pat vienas britų pulkininkas, kuris lydėjo tuo laiku buv. lenkų min. pirm. Sikorskį Rusijoje po koncentracijos lagerius, kuriuose buvo uždaryti lenkai, irgi teigia, kad jam vienas generolas išsireiškė: — Aš nesuprantu, kodėl jūs taip karčiai kaltinat mus dėl lenkų, štai mūsų pačių piliečių yra 20.000.000 gyvenančių tose pačiose sąlygose. Ir dabar šis skaičius yra tikrai nesumažėjęs, atvirkščiai gal dar padidėjęs, nes iš okupuotų kraštų gyventojų trėmimai į Sibirą niekuomet nesibaigia.

Tie kaliniai yra tikra žodžio prasme vergai, kurie gyvena baisiose sąlygose. Jie birba nešvariausius ir sunkiausius darbus įvairiose kasyklose, akmenų skaldyklose; grindžia kelius, tiesia geležinkelius, stato fabrikus ir aerodromus. Su jais elgiamasi blogiau negu kultūringuose kraštuose su gyvuliais. Tie vergai Sovietų Rusijai nieko nekainuoja, nes M. V. D. agentai juos suima gatvėse arba išplėšia naktį iš jų lovų. Ir kaip jų skaičius sumažėja, tai M. V. D. tarnautojai vėl papildo kvotą iš savo sąrašų, kaip jie sako, „liaudies priešus" areštuodami. Daugelyje lagerių tų vergų gyvenimas yra blogesnėje padėtyje, negu kad žmogaus akmens amžiuje. Štai kelių lenkų liūdininkų parodymai:

„Pusiau nuogi, beveik basi ir vos gyvi mes pasiekėme ledais apdengtą tundrą kur buvo mietas ant kurio prikalta lenta su užrašu „Lageris Nr. 228". Valgyti mes gavome nevirtu vandeniu užpiltų, ruginių selenų. Naktį miegodavome purvinuose barakų grioviuose ant šlapių šakų ir guldavome arčiau vienas antro, kad būtų šilčiau. 4 val. ryto mus pažadindavo ir tuojaus eidavome valgyti to paties valgio, kurį buvom gavę iš vakaro. Už pusės valandos suskambėdavo antras signalas — eiti į darbą. Iš lėto, viena paskui antrą šliaudždavo apdriskusios ir purvinos būtybės, ir drebėdamos nuo šalčio pradėdavo dienos darbą".

Arba antro parodymai:

„Mes gyvenome palapinėse be grindų. Kada grįždavom iš darbo sušalę ir permirkę iki kaulų, suklupdavome iš nuovargio viduryje palapinės į purvyną. Mes miegodavome neišsirengę, kad būtų šilčiau. Jeigu kuris iš mūsų numirdavo, mes jo lavoną paslėpdavome ir laikydavome tol, kol būdavo galima pakęsti dvokimą, tikslu gauti mirusio asmens duonos davinį. Prieš einant į darbą būdavome surikiuojami po 25 žmones grupėmis ir lydimi ginkluoto sargybinio. Kiekvieną rytą, prieš pradedant žygiuoti, sargybinis praneśdavo:

„Aš perspėju jus, kas mėgins bent žingsnį bėgti bus be perspėjimo nušautas".

Sargybinis taip pat šaudavo, jėigu kuris ir netyčia bent žingsnį nukrypdavo į šalį ir palikdavo mirusį prie kelio. Kaliniai kasdien turi dirbti 12 ilgų valandų ir užtai tegaudavo du šaukštus košės ir gabalėlį duonos. Bet ir prie tokių sąlygų, kaip kad Sovietų Rusijoje yra populiaru, jiems yra irgi nustatytos darbo normos, kurios turi būti išpildomos. Jeigu kuris darbo normos pilnai neišpildydavo jo maisto davinys jau ir taip mažas, būdavo dar sumažinamas. Tie, kuriems trūkdavo dar 30% iki normos išpildymo būdavo uždaromi į karcerį. Ir jeigu dar kartą pasikartodavo normos neišpildymas 30%, paprastai bausdavo mirtimi. Nepaisant tokių drąstiškų bausmių, „neklaužadų" esti gana daug. Tai būdavo bejėgiai, išsisėmę vyrai, kurie pasirinkdavo mieliau mirti, negu kęsti toliau, tokias kančias. Grupės lagerių turi ligonines, kurios mažai kuo skirdavosi nuo lagerių, tik tiek, kad ligonys gaudavo antklodę ir kiek didesnį maisto davinį. Gydytojas visuomet stokodavo reikalingų medikamentų ir instrumentų, taip kad pagal taisyklę, pigiau būdavo ligonį numarinti negu gydyti, mirtingumų skaičius lageriuose labai didelis. Galima būtų ir daugiau liūdininkų parodymų patiekti, bet jie visi panašūs ir liūdni.

Taip pat, Sovietų Rusijos programos pagrindinė taisyklė yra, tremiamus atskirti: vyrus nuo žmonų, tėvus nuo vaikų kuo toliausiai, kad neturėtų jokios galimybės susižinoti. Konc. lagerių žiaurumai svyruoja įvairiuose lageriuose priklausant nuo lagerio komendanto, bet tvarka ir maistas panašūs visur. Principiniai, visi tarnautojai yra įtikinti, kad vergus reikia bausti kuo smarkiausiai, nes jie yra „liaudies priešai" kurie turi būti išnaikinti. Taip pat, kiekvienas sargybinis bijo, nes žino, jeigu jis nepasielgs pagal Sovietų standartą, rytoj jis pats gali būti ten pat patalpintas.

Kodėl komunistai tiek daug žmonių grūda į konc. lagerius, kodėl vykdo tokius masinius išvežimus iš okupuotų kraštų į Sibiro taigas? Todėl, kad tie žmonės kurie kitaip galvoja negu komunistai arba įtartinai žiūri į slaptus, apgaulingus ir juodus komunistinio režimo darbus, turi būti sunaikinti. Pas komunistus labiausiai privelegijuoti žmonės yra: žemos moralės, melagiai, kriminaliniai nusikaltėliai, vagys, žmogžudžiai. Bet asmenys, kurie paprastai nesutinka su tuo komunistiniu rėžimu dėl moralinių, religinių ar politinių įsitikinimų, jie paprastai yra apšaukiami „liaudies priešais", kuriuos ir naikina be pasigailėjimo, sušaudydami arba talpindami į konc. lagerius. Tuo tarpu kriminaliniai nusikaltėliai vos 15% tesudaro tarpe tų nuteistųjų. Ir mūsų tautiečių tūkstančiais yra kankinami tuose lageriuose, kurie vėliau žūva kaip totalitarinio komunizmo-Stalino „rojaus" aukos. Yra apskaičiuota, kad iš tų Stalino „rojaus vasarviečių" vos apie 5% teišeina į laisvę amžinais invalidais, kiti gi miršta ten anksčiau ar vėliau kankinio mirtimi. Apie šiuos baisius dalykus praktikoje nerašoma jokioj pasaulio spaudoj, o viskas palieka kaip paslaptis už „geležinės uždangos". Ir kodėl daugelis žmonių į tas žinias, kurios vienokiu ar kitokiu būdu prasiveržia pro „geležinę uždangą" žiūri skeptiškai, o šlykščiai ir melagingai komunistiniai propogandai daugiau tiki. Pav. kaip 1944 m. Henry Vallace buvo Sovietų Rusijoje yra taip pat lankęsis po rusų fabrikus. Vienoje linksmoje kompanijoje, jis nusifotografavo su Dalstroij konc. lagerio komendantu Jonu Nikitšov ir po nuotrauka užrašė „didysis pramonės pionierius". Bet Vallace atrodo neteko matyti tikrumoje konc. lagerio, nes tokiam sadistui kaip Nikitšov vardas būtų geriau tikęs — didysis inkvizitorius, o ne pramonės pionierius, nes jo administruojamam konc. lageryje buvo didžiausias mirtingumo skaičius nuo beprotiško nekaltų aukų kankinimo.

Tokios beprotystės būtų visai negalimos, jeigu pati Sovietų vyriausybė nebūtų apgaulingu būdu pradėjusi vergijos.

Leninas sako, kad kriminalistai tai nėra nusikaltėliai ir nėra liaudies priešai, jie yra tik kapitalistų bendruomenės aukos ir tik per socializmą grįž į tiesų kelią; bet „buožės" (ūkininkai turį virš 20 ha. žemės) ir „liaudies priešus" reikia naikinti visokiomis priemonėmis. Sovietų marksistai laikydami milijonus žmonių konc. lageriuos manė išspręsią pigios jėgos klausimą, bet jie ir čia apsiriko, nes prie tokių pasibaisėtinų sąlygų darbo našumas yra visai menkas.

Sovietų Rusija norėdama pavergti visą pasaulį nuolat ruošiasi, savo nesibaigiančiais penkmečiais karui, nors pasauliui skelbia melagingas žinias, kad ji trokštanti taikos. Ir sunku tiesiog įsivaizduoti, kad tai yra sukurta pačios valstybės, kuri skelbiasi pasauliui, kaip vienintelė šalis, kurioje yra gerbiamos visos žmogaus teisės, individualinė iniciatyva, visoks teisėtumas ir teisingumas. Visi šie faktai yra paslėpti už „geležinės uždangos".

Todėl mes turime stoti ir kovoti prieš tą kruviną neteisybę ir kad laisvų žmonių akys galėtų pamatyti, kokius baisius dalykus prieš žmoniškumą yra sukūręs raudonasis Rusijos komunizmas vardan socializmo.

Gal dėl įvykio Latvijos padangėj priartės išsilaisvinimo valanda.

City Bell, 1950.

IR MAŽOJI LIETUVA NEŽUS!

Mažosios Lietuvos Tarybos Skyrių Atstovų suvažiavimo 1950 m. kovo mėn. 16 - 19 d. d.

Rezoliucijos

Mažosios Lietuvos Tarybos skyrių atstovų suvažiavimas, įvykęs 1950. 3. 16 - 19 d. d. tremtyje, Schw. Gmundo Lietuvių Stovykloje, Vakarų Vokietijoje, skelbia:

Mažosios Lietuvos Taryba yra Mažosios Lietuvos gyventojų valios reiškėja. M. L. T. buvo sudaryta 1918 metais Tilžėje iš tų lietuviškų organizacijų atstovų, kurios gynė Mažosios Lietuvos tautinius, politinius, kultūrinius ir ekonominius reikalus.

Nors per šimtmečius atskirti nuo savo tautos kamieno, gyvendami ant Vakarų ir Rytų Europos slenksčio, iš visų pusių spaudžiami, vis dėlto M. Lietuvos lietuviai skaudžia kaina išlaikė savo tautos gyvybę. Jie, kaip ir D. Lietuvos lietuviai neprarado savo tautiško veido, visuomet glaudžiai bendradarbiavo, dalijosi savo dvasios turtais bei idėjomis ir palaikė vienas kitą laimėje ar nelaimėje.

1898 - 1903 m. laikotarpyje lietuviai turėjo savo atstovus Vokietijos Reichstage ir 1903 - 1918 m. Prūsijos seime. Lietuvos Valstybei besikūriant, MLT viešai iškėlė Maž. Lietuvos prisijungimo prie D. Lietuvos klausimą, rodė nuoširdų ir rimtą savo tautos reikalų supratimą. 1920 m. kovo 20 d. M. L. T. atstovai, deleguoti visų Maž. Lietuvos lietuvių gyventojų, kaip vienintelio Maž. Lietuvos gyventojų reiškėjo — M. L. T-bos, dalyvaujant Lietuvos Valstybės vadovams ir svetimų valstybių diplomatiniems atstovams, buvo priimti į Valstybės Tarybą. Tuo būdu, reikšdami tautos valią, sukūrėm juridinį mūsų tautos ir valstybės istorijoje reikšmingą aktą, kaip susijungimo ir kartu savo interesų atstovavimo pagrindą.

Per šimtmečius vergijos metų M. Lietuvos lietuviai savo darbais nedviprasmiškai įrodė mūsų tautos reikalų supratimą ir mokėjo aukotis savo tautos labui. Paskutinių dešimties metų įvykiai Mažajai Lietuvai buvo ypač nepalankūs. Bet ir M. Lietuvos Klaipėdos srities atplėšimas nuo Lietuvos kūno nesumažino mūsų drąsos bei ištvermes kartu su visais lietuviais kovoti dėl savo tautos ir tėvynės laisvės. To laikotarpio kova buvo vedama visų krašto žmonių ir pareikalavo aukų ne tik iš politikų, bet ir iš ūkininkų, darbininkų, kultūrininkų, kunigų, sakytojų ir kitų luomų žmonių.

Šiandien mes, iš Tėviškės išvaryti, blaškomės po platųjį pasaulį, nenustodami vilties susilaukti laisvės ir nepriklausomos Lietuvos valstybės ir pasiryžymo kovoti ir aukotis savo tautos labui.

Mažosios Lietuvos Taryba, kaip Mažosios Lietuvos organas, apjungęs didelę dalį patrijotinių ir sąmoningų Mažosios Lietuvos lietuvių, kaip visose sunkiose valandose, taip ir dabar, sėkmingai kovai už mūsų krašto išlaisvinimą skelbia:

1). Tik visi lietuviai, būdami vieningi, galėsime sėkmingai kovoti už Lietuvos laisvę; gi vienybei būtinas bosąlyginis visų lietuvių nuoširdus reikalų supratimas bei bendradarbiavimas;

2). Mažosios Lietuvos lietuviai svetimųjų vėl yra laikomi žmonėmis be teisių į savo tėviškę. Jų asmeninė, tautinė, sąžinės, religinė ir politinė laisvė yra visur smarkiai varžoma. Jie gyvena nuolatinėje baimėje ir skursta varguose. Svetimieji mus naikina, klastoja mūsų praeitį, politinę ir kitokią valią bei siekius ir kalba mūsų vardu. Naujieji kurstytojai visomis priemonėmis skaldo mūsų jėgas ir sėja neapykantą ne tik mūsų tarpe, bet ir tarp svetimtuačių;

3). Lietuviai visais šiais karo ir žmogaus persekiojimų laikais iki šio momento kovojo dėl savo krikščioniškų įsitikinimų net savo gyvybės kaina. Čia nebuvo skirtumų tarp evangelikų ir katalikų: visi drauge kentėjo Gestapo kalėjimuose ir kacetuose, o ir šiandien dar aukojasi bolševikų MVD - istų rūsiuose, tėvynės miškuose ir Sibiro taigose. Taigi, esame giliai įsitikinę, kad bent šiuo momentu, kada mūsų Mažosios ir Didžiosios Lietuvos žmonės bendro priešo pavergtame krašte ar ištrėmime kenčia sunkiausią priespaudą ir kasdieną žiūri mirčiai į akis, nėra tikslu eiti su tais, kurie kovoja tik už katalikiškąją Lietuvą, nei su tais, kurie siūlo mums atsisakyti nuo vienybės su Didžiąja Lietuva ir blokuotis tik su svetimtaučiais, kad ir to paties evengeliško tikėjimo žmonėmis. Tiek katalikiškosios, tiek evengeliškosios Lietuvos dalies kiek skirtingomis formomis suprasta krikščionybė turi betgi mus jungti ir privesti prie bendro darbo ir kovos už vieningos Lietuvos laisvę;

4). M. L. T. iki šiol buvo, yra ir nori palikti nepartinė, nesrovinė rezistencijos organizacija. Ji nori būti bešališka bet kuriais partiniais klausimais, aukščiausiu tikslu statydama tautinius reikalus. MLT nevaržo savo narių leisdama jiems priklausyti partijoms, bet ji pati nepasidarė ir šeityje nemano pasidaryti kurių nors partinių grupių ir srovių įrankiu. Mums nepakeliui su grupėmis bei partijomis, kurios pirmoje eilėje ir mūsų tarpe stengiasi įgyvendinti savo partines teorijas ar konfesinius įsitikinimus. Tokių grupių ir partijų aiškinimai ir demagogiški tvirtinimai apie tariamą mūsų separatizmą ar jiems panašūs pasisakymai, yra skaudus tautinių ir patriotinių Maž. Lietuvos lietuvių jausmų įžeidimas.

5). Mes su nuoširdžiausiais jausmais, didžiausiu pasitikėjimu bei pagarba remsime tas institucijas ir asmenybes, kurios kovoja už mūsų tautos ir tėvynės laisvę. Tačiau drauge reikalaujame, kad visur ten, kur reikalinga vieninga tautos valia, galėtų drauge reikštis ir M. Lietuvos gyventojų — lietuvių valia. Matydami, kad daug kur, atstovaujant Lietuvą, M. Lietuvos reikalai labai paviršutiniškai teiškeliami arba nutylimi, mes prašome visas Nepriklausomos Lietuvos tebeveikiančias valstybines institucijas ir laisvame pasaulyje gyvenančius lietuvius bei jų garbingas organizacijas mums padėti, kad visur ten, kur yra svarstomi ir sprendžiami Lietuvos ir M. Lietuvos lietuvių reikalai, dalyvautų ir teisėti M. L. T-bos atstovai.

6). Šimtmečius iškentėję žiaurų svetimųjų jungą ir, kaip tautos dalis nežuvę žiaurios priespaudos metu, mes giliai tikime, kad lietuvių tauta nežus ir paskutinio sunkiausio mėginimo metu. Tikime, kad nuvirs ir dabartiniai tironai, kaip jau nuvirto ankstyvesnieji prispaudėjai, gi abipus Nemuno aukštupio ir žemupio krantų — žemėje, aplaistytoje mūsų brolių — sesių krauju — kelsis vieninga lietuvių tauta ir sutartinai gyvens bendro vargo, priespaudos, kalėjimų ir trėmimų iškankinti Didžiosios ir Mažosios Lietuvos lietuviai.

Mažosios Lietuvos skyrių atstovų suvažiavimas.

Schw. Gmünd / Vokietija, 1950 m. kovo mėn. 18 d.

Spaudos laisvė, jubiliejai,
Balsų devyni šimtai;
Gegužinis Balso vajus
Jau čia pat, kaip bematai...

Šį kartą vargiai išsisuksiu,
Reiks ir man išsirašyt,—
Į Boedo nuvažiavus,
Reiks „recibos" paprašyt!

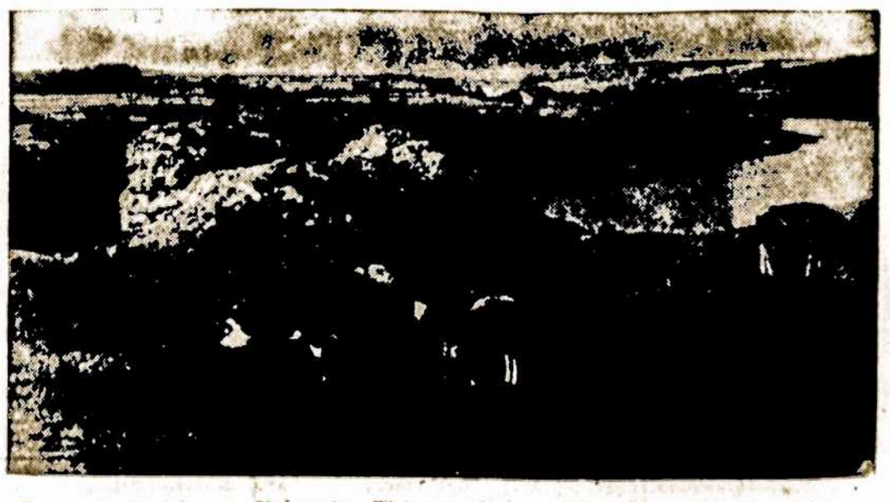

Pavasaris atgaivina gražią gamtą Lietuvos, bet „geležinė uždanga" ją skiria.

Kas Kaip Remia "A. L. Balsą"

DR. JONAS NARBUTAS IR SPAUDOS LAISVĖ

Veterinarijos gydytojas, dr. Jonas Narbutas, prieš porą metų atvykęs Argentinon iš Europos su savo žmona, čekoslovake, bet gerai kalbančia lietuviškai, abu dainininkai, iš pat pirmųjų dienų prisideda prie kultūrinės tautinio kolonijos veikimo. Dabar pp. Narbutai tariasi su mūsų menininkais dėl naujų lietuviškų plokštelių pagaminimo Argentinoje.

Kadangi gegužės mėnesis visuomet yra „A. L. Balso" vajaus mėnesis, kas met vykstantis mūsų spaudos laisvės atgavimo proga (spaudos laisvė atgauta 7. 5. 1904), tat gerb. Dr. J. Narbutas asmeniškai atvyko „A. L. Balso" Redakcijon ir paaukavo $ 50.- mūsų spaudos darbo paramai. Jo pavyzdį turėtų pasekti visi spaudos laisvę branginanti tautiečiai.

ROSARIEČIAI DALYVAUJA SPAUDOS VAJUJE

Artinanties gegužės mėnesiui — lietuvių spaudos laisvės atgavimo mėnesiui ir „A. L. Balso" vajaus mėnesiui — pasitarę siunčiame „A. L. Balsui" $ 68. Su anksčiau atsiųstais ir tais ką bus atsiųsta vajaus proga, Rosario - Saladillo lietuviai parems „A. L. Balso" darbą bent $ 1.000.

Dėkojame už atsiųstą Vytį. Pagal jį vienas mūsų tautietis nupiešė Vytį ant metalinės lentos..

A. Švarlys.

Saladillo - Rosario, 15. 4. 50.

PRENUMERATAS APSIMOKĖJO:

Jonas Jankauskas ir $ 20 aukų,
Stasė Šakienė ir $ 10 aukų,
Petras Gustaitis ir $ 10 aukų,
Juozas Mirskis ir $ 10 aukų,
Pilypas Vaitkevičius ir $ 10 a.
Martynas Ziminskas,
Jonas Vaičiulis,
Alfonsas Žukauskas,
Juozas Žilėnas,
Marija Povilaitienė,
Kazimieras Ražaitis,
Vladas Petryla,
Andrius Čenys,
Marija J. Tobia,
Bernardas Pilkionis,
Antanas Satkūnas,
Vincas Verseckas,
Jonas Gudonis,
Leonas Gudelevičius,
Vilius Pacas,
Juozas Jurgelevičius,
Jonas Povilonis,
Stefanija Kontautaitė - Flores,
Albinas Čiplys,
Uršulė Latvytė Zulpienė,
Romaldas Narbutas,
Pijus Bukauskas,
Justina Šakytė - Hoob,
Inž. Benis Baranauskas,
Dr. Juozas Gintyla,
Markas Luckis,
Bronius Savickas,
Petras Rutkevičius,
Steponas Daukšys,
Vincas Pranskaitis,
Bronius Švedas,
Gaida Jonušienė,
Juozas Davidonis,
Jonas Žemaitis,
Antanas Kinduris,
Adolfas Veščiūnas,
Juozas Baltušis,
Prof. Juozas Mačernis,
Domininkas Degulis,
Antanas Kačinskas,
Pranas Liutvinavičius,
Antanas Baronas,
Juozas Lekstutis,
Stasys Banilis,
Bronius Leškauskas,
Tadas Gaičauskas,
Juozas Jekenta,
Tomas Pupelis,
Petras Seniūnas,
Steponas Saračinskas,
Simanas Krašinskas,
Marija Baniulienė,
Lietuvių Centras,
Kazimieras Mankus,
Pranas Izokaitis,
Vytautas Sadžius,
Antanas Girdauskas,
Stasys Pocius,
Elena Pajedaitė - Casella,
Antanas Girdauskas,
Jurgis Petraitis,
Antanas Davidėnas,
Edvardas Liveikis,
Stasys Vilkišius,
Stasys Džiugis,
Gasparas Aleliūnas,
Antanas Vyturys,
Juozas Rudaitis,
Antanas Džiovalas,
Karolis Misiūnas,
Balys Kulionis,
Jonas Urbonavičius,
Juozas Janulionis,
Kazys Kizys,
Pranas Bardauskas,
Stasys Tatoris,
Matas Augustinavičius,
Antanas Šalčiūnas,
Mykolas Jurgelionis,
Mykolas Nivinskus,
Jonas Tomkevičius,

*

„A. L. Balso" Administracija širdingai dėkoja visiems laiku apsimokantiems prenumeratoriams. Apsimokanti Administracijoje, patys pasiima kalendorių ir kitus literatūros priedus. Siunčiančius prenumeratas paštu iš provincijų ir užsienių maloniai prašome pažymėti, kokius literatūros priedus pageidauja, apart kalendoriaus: Lituania, Lietuvos žemėlapį, ar kitokių knygų.

Visus geriamus skaitytojus prašome priduoti savo draugų vardus šiam skyriui gegužinio vajaus proga.

„A. L. Balso" Administrac.

Spauda

ATSIŲSTA PAMINĖTI

* PAKELEIVIAI, poeto Vinco Joniko eilėraščiai, 108 puslapiai, išleido Jono Rimeikio leidykla „Venta", Bismarkstrasse 1, (14a) Schwab. Gmund, U S Zone Alemania. Iliustracijos dail. J. Dobkevičiūtės-Paukštienės. Tiražas 500 egz. Kaina 3 DM, reiškia apie 9 Argentinos pezai.

Savo lyriką Vincas Jonikas pradeda Balio Sruogos žodžiais:

Visi mes esame svečiai pasauly —
Ir tu, ir vyskupas, ir aš...

Graudūs Benamių Dievo pėdsakai, vaizdingi Ugniakurai Prie Vieškelio, jaudinančios Tolimos Melodijos, Pražydo žemė Raudonai ir Anapus Lūkesių Visų — suskirstyta skyriais. Visur daug tikinčio poeto sielos.

Naślaitės skunde Jonikas sako:

O, Viešpatie, maldauju!
Argi kančia gėris,
Kai trokštu gyvo kraujo
Nors lašo iš to žvėries,
Kuris išvarė basą
Motulę iš namų, —
O kur ją besurasiu
Speige tarp dykumų?

Tie žodžiai daugeliui išeivių veria širdį, nes daugelis per ištisą dešimtmetį nežino savo motinos likimo.

Dar graudžiau Jonikas išsireiškia Užeigoje:

Vieną vakarą žaizdotoj pakelėje
Sužibėjo netikėtas žiburys,
Ten apgriautą seną užeigą priėję
Pasibeldeme nedrąsiai į duris.

Įsileido ir teiravosi, kas naujo
Ir kodėl nebe turistai, o bėgliai.
Mes kliedėjom apie tėviškę ir kraują,
Degė akys, kaip gaisrų nuodėguliai,

Kur mama senutė rankom žarsto,—
Po degėsiais liko dukra ir sūnus.
Ji surankios kaulialius į baltą karstą
Ir sukniubusi ant jo maldoj prisnus.

Ji nubus, nutraukus sapną tokį klaikų,
Iliustruotą sopuliais iš patirties,
Kai kareiviai paskutinį gyvą vaiką šaus, pririšę prie apsvilusios svirties.

Vincas Jonikas visą eilę savo kūrinių skiria poetams ir visuomeninkams: Paskutinė Vaidilų Auka — Jagomstams; Išėjo Kankinio Vainiko — populeriam tremtinių draugui kun. Alfonsui Lipniūnui, Antanui Sidabrui, Aldonai Mažeikaitei, Irenai Daukantaitei (Pas Išdainuotą Karalaitį), Aldonai Giedraitytei, Viktorui Rumbučiui ir t. t. Paklydusiai Pavasarių Seseriai (Salomėjai Nėriui) paraše net tris puslapius. Pradeda:

Sugrįžta vis pavasariai,
Kur diemedžiai šlamėjo,
O kas nutildė seserį
Lakštutę Salomėją?
. . . . . .
O gal sugrįš pavasariai,
Kur diemedžiai šlamėjo,
Kaltes atleis ir seseriai
Lakštutei Salomėjai?

Kaip Milžinų Pauksmėje (Baliui Sruogai) Vinicas Jonikas sako:

Taip!.. Milžinų šalies paunksmės žalios
Daugiau vis užkasa kapų naujų,
O nebylės jų paslapties vualis
Nuodais aplietas dvelkia ir krauju

Vėliau varpai! Ar jiems raudoti leido?
Vos girdimi, o skaudūs tie varpai.
Skelbia: Vėl dainių į žemes nuleido,
Tai tu dabar po kryžium suklupai.

Dusliai ant karsto smėlio šustis kritus
Pramušo šydą juodosios paslapties,
Kur pasitinka grįžusį išvytą,
Svetur ne kartą aplenktą mirties. žalios

Bet milžinų šalies paunksmės
Tavęs neslėgs, nors įmerktos krauju:
žinom kad žudo jos be savo valios,
Atleisk! Ir lauk šalia savęs naujų...

Nežinomo Tėvo Raudoje poetas apgailestauja įkalinto sūnaus, kuris savo krauju nudažė gimtąją žemę, taip greitai, taip greitai... Ir sako:

Sūnau! Tau reikėtų pakilti,
Atmušti kalėjimo skląstį,
Paskiau į geltonąją smiltį
Dar mano senatvę užkasti...

Kruvinose Aguonose Jonikas rašo:

žmonės slapstosi po miską,
Juos atranda nevidonas,
Granata ugnim ištiško, —
žydi kruvinos aguonos.

Žodžiu, Vinco Joniko kūriny nėra jokių „balabaikų", o vien mūsų tautos tragediją apibūdinanti kūriniai.

B. K. Algimantas.

* ATEITIS, mėnesinis katalikų jaunimo žurnalas, Nr. 1 (13), vasaris, 1950. Red. leidėjo adresas: Zigmas Kungys, 417 Grand St. Brooklyn 11, N. Y., U S A. Metams $ 3 US. Redaguoja Kazys Ambrozaitis, Aldona Baužinskaitė ir Antanas Sabaliauskas. Žurnalas didelio formato, 24 pusl., iliustruotas. Garbės prenumeratoriai moka po 10 dolerių. Idėjiniai straipsniai, poezja, informacijos, juokai sudaro „Ateities" tekstą.

* SKAUTŲ AIDAS, Nr. 1, vasario 28, 1950, 14 pusl. žurnalas, redaguojama Pranas Enskaitis, leidžia „Rūta": Box 78, Rodney, Ont., Canada. Metams 2 doleriai. Tekstas įdomus viso pasaulio lietuviams skautams ir ne skautams.

Pasaulis ir Moteris

DUKTERS ŽODIS, TĖVO ATMINIMUI

Vinco Matulaičio
15 Metų Mirties Sukakties
Proga

Balandžio 4 dieną, 1950, sukako 15 metų nuo mirties mano tėvo, Vinco Matulaičio, kuris taip švelniai ir karštai mylėjo savo išsvajotą ir išidealizuotą Lietuvą, ir jai visą savo gyvenimą tarnavo.

Jo prietelių paraginta, nutariau panaudoti savo plunksną, kad keliais atsiminimais pagerbti jo šviesią atminti. Savo eilutėse norėčiau nušviesti jį kaip nepaprastai gerą žmogų ir idealistą, kokiu jis ir buvo. Manau, kol yra žmonių, kurie ar patys gyveno Rusijoj, ar atsimena rusų priespaudos ar nepriklausomybės laikus, turėtų rašyti atsiminimus, surištus su kova už lietuvybę ir biografijas žmonių, pasidarbavusių šitoj kovoj, nes ateity tas viskas sudarys istoriją, kurią ateinanti karta turės pažinti ir tinkamai įkainuoti. Neužrašyti faktai, žmonių nuveikti darbai, laikui einant, nublunka ir ateity gali būti iškraipyti ar visai užmiršti.

Rašydami nusipelnusių žmonių biografijas ar atsiminimus apie juos, mes ne tik pagerbiam juos, bet ir parodom sekančiai kartai kokiomis sąlygomis jie po maskolio valdymu dirbo, kiek reikėjo turėti valios, pasiryžimo, bei pasišventimo, net kasdieniniam gyvenime, tam, kad tautą išlaikyti gyvą, kad laikui atėjus ji galėtų prisikelti, o prisikėlus suklestėti, kaip ji suklestėjo nepriklausomybės laikais, ačiu kaip tik tiems, kurie tikėjo jos prisikėlimui, kai tam buvo maža vilties.

Dabar, kai lietuviai yra išsibarstę po visus kraštus, gyvena tarp svetimų, išlaikyti lietuvybei ir vėl turi turėti stiprios valios ir pasiryžimo, jie geriau supras anų senų laikų sąlygas ir mūsų pionierius.

Kovoti už savo tautą ne būtinai reikia ginklu ar nepaprastais heroiškais veiksmais. Užtenka dažnai, kad kiekvienas lietuvis prisidėtų prie bendro reikalo, kad ir mažais darbais, iš jų išauga dideli dalykai.

Vienas iš kuklių, bet atkaklių kovotojų už lietuvybę buvo Vincas Matulaitis. Gyvendamas Rusijoj (be laisvos profesijos lietuvis negalėjo gauti vietos Lietuvoj), tėvas visą laiką svajojo grįžti į savo kraštą ir ten turėti mažą namelį Domeikų kaime, kur jis pats 1860 metais išvydo pasaulį. Kol vaikai ėjo mokslus, jis to įvykdyti negalėjo. Tik po 1918 m. išsipildė jo troškimas: jis grįžo į Lietuvą ir tai į nepriklausomą. Savo taip norėto namelio niekados neturėjo, bet jautėsi laimingas, kad dar 15 metų galėjo dirbti laisvoj Lietuvoj. (Ėjo Fin. Min-joj Kredito Kanceliarijos viršininko, delegacijoj, sudarytų taikos sutarčiai su bolševikais, finansinio eksperto ir Valstybės Kontrolieriaus pareigas).

Jis labai mėgo savo gimtinę, kur net iš tolimo Petrapilio nuvažiuodavo su visa šeima vasaroti, kad ir neturėjo ten patogumų, kokių galėjo rasti arčiau, specialiai paruoštose vasarvietėse. Jį traukė ten ilgesys. Tą jo prisirišimą prie Domeikų paveldėjo ne tik jo vaikai, bet ir anūkai. Maloniausios atostogos jiems būdavo Domeikuose. Domeikai tai buvo Lietuva. Tai buvo ne tik tėvo, bet ir vaikų numylėta vieta.

Domeikai — gražus, poetiškas kampelis, ant Šešupės kranto, 6 klm. nuo Šunskų. Po dėduko mirties Domeikai perėjo į jaunesnio sūnaus Mateušo rankas, nes Suvalkijoj žemės nedalino, bet vienas iš sūnų ją valdė. Vincas, būdamas gabus mokslui, baigė pirmu mokiniu pradžios mokyklą ir įstojo į Marijampolės gimnaziją. Nuo keturiolikos metų amžiaus jis iš namų jau jokios pašalpos nepraše, pats užsidirbdamas pragyvenimą pamokomis. Baigęs gimnaziją su aukso medaliu, (kuris jam vienok nebuvo įteiktas, nes per egzaminus jis padėjo savo draugui parašyti rašinį iš graikų kalbos), jis įstojo į fizikos -- matematikos fakultetą, kurį baigė Petrapily, kur gavo vietą Valstybės Kontrolėj ir paliko gyventi ligi Lietuvos atstatymo.

Be savo pagrindinės tarnybos Val. Kontrolėj, tėvas rytais mokytojavo Šv. Kotrynos berniukų gimnazijoj, o dažnai ir vakarais paimdavo darbą kad galėtų duoti galimybę savo penketai vaikų išeiti ne tik vidurinį, bet ir aukštąjį mokslą. Be to, jis pats visus savo vaikus paruošė į mokyklas ir vėliau padėdavo jiems mokytis.

Nežiūrint tokio persikrovimo darbu, jis rasdavo laiko ir visuomeniniam lietuviškam darbui. Laike 25 metų jis vadovavo „Lietuvių ir Žemaičių Draugijai". Jo namai Petrapily buvo lietuvybės centru, kur nuolat lietuviai užeidavo, atvažiuojantieji rasdavo vaišingą pastogę. Jis, kartu su kitais drjos nariais, spausdino kalendorių, ruošė labdaringus lietuviškus vaidinimus, operetes, balius, koncertus ir pan. Visam tam reikėjo iš rusų valdžios gauti leidimą. Nei vienas spausdintas žodis Rusijoj, ar tai laikraštis ar knyga, negalėjo pasirodyti be užraše: „dozvoleno cenzuroi" (leista cenzuros). Provincijoj tokius leidimus dar sunkiau duodavo, todėl tėvas gaudavo ir iš ten prašymų parūpinti jiems leidimų, dėl kurių reikėjo po kelis sykius eiti į policiją. Liet. ir žem. drjos nariai be reguliaraus nario mokesčio dar Kalėdoms ir Velykoms sudėdavo aukas padėti vargingai gyvenantiems lietuviams, suruošti darbininkų vaikams eglutę, padalinti jiems dovanas ir pan. Eglutės dažniausiai buvo ruošiamos darbininkų kvartale, prie fabrikų, kur jie dirbo ir kur susisiekimas buvo ilgas ir sunkus, bet tėvas visuomet imdavo ir mus, vaikus, kad su kitais dalyvautum šventėj. Kartais ir mes vaidinom lietuviškus veikalėlius, kuriuos rašė ar iš kitos kalbos vertė J. Zubrickis -- Turčiniškis. Rodosi, 1910 m. etnografinėj parodoj buvo suorganizuotas ir lietuviškas kioskas, kuriame mes su lietuviškais kostiumais turėjom šokti suktinį

Tėvas buvo muzikalus ir turėjo gražų balsą. Jis mėgdavo ir pats padainuoti ir surinkti savo penketuką, iš kurių vyresniam buvo 10, o jaunesniai tik 4 metai, aplink fortepioną ir pats akompanuodamas dainavo, o vaikai savo vaikiškais balsais jam pritarė. Šėriau žirgelį, Ant kalno karklai sėjau ir Sudiev Lietuva, man linksma buvo gyvent tavo šaly...

Tėvas buvo geras pedagogas, jis sugėsi ne tik savo vaikus gerai išauklėti, bet ir nuolat globojo svetimus; kartais paimdavo į namus išdykusį berniuką tam, kad jį pataisyti. Motina to nemėgdavo ir sakydavo, kad viena juoda avis greičiau suteps kitus, kaip pati pasidarys balta. Tame pasakyme gal motina neklydo. Bet tėvas tikėjo į gero pavyzdžio jėgą. Jis ilgus metus mokytojaudamas gimnazijoj mėgdavo globoti mokinius, ypač lietuvius; jis ne vienam padėjo baigti mokslą ir ne vieną išvedė į žmones. Nepriklausomoj Lietuvoj ne kartą teko išgirsti: jei ne Tamstos tėvelis, nebučiau tuom, kuo esu. Taip man sakė kunigas, daktaras, taip sakė universiteto profesorius ir kt. Laike pirmojo pasaulinio karo jis globojo lietuvių bendrabučius pabėgeliams, rusų valdžios įsteigtus, mokslo jaunimui.

Be moralinės globos, tėvas teikdavo jaunimui ir materialinę. Ne vienas, turbūt, lietuvis, studijuojantis Petrapily, pajuto jo pagelbą. Jis darydavo tą taip švelniai, kad mes namiškiai, kartais, negalėdavom suprasti, kodėl tėvas vaikščioja be savo auksinių akinių ar laikrodžio, kurie po kaikurio laiko ir vėl atsirasdavo. Kaip vėliau paaiškėjo tėvas, turėdamas didelę šeimą liuosų pinigų ne visados turėjo todėl skolindavo savo dalykus, kad prašantis turėtų ką užstatyti lombarde, o tėvas vėliau juos išpirkdavo. Tėvas beveik niekados negalėjo turėti daugiau, kaip vieną kasdieninių drabužių eilę, nes kiekvieną kartą, kada jis pasisiųdavo naujus drabužius, ateidavo kas nors, kam reikėjo atiduoti senąjį ir jis vėl palikdavo su vienu; panašiai būdavo ir su kitais dalykais. Kad ir užimdavo aukštas vietas, mirdamas, iš brangesnių dalykų jis paliko tik savo auksinį laikrodį ir šliubinį žiedą. Kitų turtų neturėjo.

Tėvas buvo linksmo būdo, mėgdavo pajuokauti, neužgaudamas nieko ir neiškeldamas svetimų silpnybių ar trukumų, kaip tą dažnai žmonės mėgsta daryti. Kiekvienam momentui jis turėdavo pritaikytą sulyginimą ar patarlę, kurias labai tinkamai vartojo, kuo iššaukdavo šypsenas pas klausytojus.

Būdamas Petrapily tėvas jokiai partijai nepriklausė. Jis labai gerai sugyveno su visais. Jis mielai susitikdavo su prof. Čepinskiu, Purėnu ar Liutkevičium, kaip ir su Dvasinės Akademijos profesoriais kunigais: busimuoju vyskupu Matulevičiu -- Matulaičiu, jo pusbroliu, vysk. Bučiu, kun česniu, kun. Grigaičiu ir kitais. Maironis buvo dažnas mūsų namų svečias, kaip ir kanauninkas Prapuolenis. Ginčų tėvas nemėgdavo ir jiems iškilus tarp kitų, tuoj stengdavosi sušvelninti. Jis visuomet džiaugdavosi, kada pažįstami jį lankydavo ir jo linksmas: „Aaa, Tamstytė!" ir dabar man skamba ausyse. Prie kiekvieno žmogaus jis ėjo su atvira širdim, stengdamas kiekvieną suprasti, paaiškinti ir pateisinti. Jis kiekvienam tikėjo ir ligi senatvės sunkiai galėjo prileisti, kad kas nors galėtų norėti jį apgauti, todėl neretai kitų buvo skriaudžiamas. Jis be galo buvo lojalus ir teisingas, vieną kartą pasikeitus vyriausybei, jam tuoj pasiūlyta padaryti viename privačiame Kauno banke reviziją: nerasdamas ten jokios netvarkos pranešė tikrą dalykų stovį, nežiūrint į tai, kad kai kam būtų patikę, jai revizijos rezultatai būtų neigiami. To banko direktorius vėliau sutikęs mane Berlyne, papasakojo šitą įvykį, žavėdamasis lojalumu ir jo nepasidavimu spaudimui.

Lietuvoj tėvas įstojo į tautininkų partiją ir vienu laiku buvo Kauno skyriaus pimininku. Nei viešai kalbėti, nei į spaudą rašyti tėvas nemėgdavo, kada jam reikėdavo pasakyti kalbą jis nervindavosi.

Jis turėjo širdį karštą ir atvirą kiekvienai nelaimei, jo gyvenimas buvo šviesus, be dėmės, ir jo mirtis, atėjusi gan netikėtai buvo rami ir giedri.

Dievas jį apsaugojo nuo tos baisios katastrofos, kuri ištiko Lietuvą ir lietuvius. Palaidotas jis Kaune, o ne Šunskuose, kur norėjo rasti amžinąjį poilsį.

Vincenta Matulaitytė - Lozoraitienė.

Roma, 4. 4. 1950.

Mrs. Frances Cloyd, „Ponia Amerika 1949 metų", su savo dukra 8 ir pusės mėnesių. Ji turi du didesnius vaikus. Laimėdama „Ponios Amerikos" titulą, laimėjo brangių papuošalų, kuriems dabar laukia pirkėjų, kadangi persiskyrė su savo vyru.

Kasdieniniai Reikalai

LANKĖSI MALONI VIEŠNIA IŠ SANTA FĖ

Ilgametė „A. L. Balso" prenumeratorė, gerb. Stefania Umbražiūnaitė Jurgelionienė iš Santa Fė atvyko paviešėti pas savo giminaitę Stefaniją Martinėnaitę Bielinienę.

Apsilankę „A. L. Balso" Redakcijon, apsimokėjo prenumeratas ir nusipirko lietuviškos literatūros, tuomi atžymėdamos spaudos laisvės atgavimo sukaktį ir prisidėdamos prie „A. L. Balso" vajaus.

— DR. MILDA BUDRYS, buvusi tremtinė, išlaikė kvotimus Illinois valstybėje ir gavo teisę praktikuotis medicina.

— DR. MARIJA ALSEIKAITĖ GIMBUTIENĖ, istorikė, Harvard Universiteto pakviesta parašyti mokslo veikalą apie Baltijos tautų senovę

KONSTANCIJA RAMANAUSKAITĖ rankdarbių mokytoja, Argentinoje gimusi ,daug veikusi mūsų scenoje ir keletą kartų vadovavusi kultūrinių parengimų programoms Lietuvių Klūbo scenoje, 6. 5. 1950 išteka už savo sužadėtinio, Pedro Rooriguez. Vestuvių vakarienė įvyks panelės Konstancijos tėvų Vinco ir Onos Vilčinskaitės Ramanauskų namuose, Pola 280, Buenos Aires. Jaunavedžiams linkime daug laimės šeimyniniame gyvenime.

BARŠAUSKAITĖS -- DAMBRAUSKO VESTUVĖS

Balandžio 8, 1950 p-lė Sara Baršauskaitė ištekėjo už Jono Dambrausko. Abu jaunavedžiai yra Argentinoje gimę jaunuoliai, gyvenanti Buenos Aires provincijoje 4 de Junio.

Po Civilinio Registro puošni vestuvių vakarienė įvyko cukrainėjo Tren Mixto, Constitución aikštėje, Buenos Aires, dalyvaujant apie 150 svečių, jų tarpe jaunojo tėvams ir jaunosios mamytei poniai Onai Baršauskienei su patėviu p. Padrone. Vakarienės metu grojo lietuviškų plokštelių muzika.

Jaunavedžiai gavo daug gražių dovanų. Linkiu šviesaus ir laimingo šeimyninio gyvenimo. Margis.

E. OLIVERA — J. ČERNIAUS VESTUVĖS

Balandžio 22, 1950 Juozas Černis savo sužadėtine, p-le Edelmira Olivera. Vestuvių vakarienė įvyko jaunosukūrė šeimos židinį, apsivesdamas su jo sesers, madų saliono savininkės Uršulės Černis namuose, Buenos Aires, dalyvaujant skaitlingam jaunavedžių draugų ir giminių būreliui. V. B.

L. ŽITKUTĖS — H. M. ALVAREZ VESTUVĖS

Antano ir Marijonos Žitkų duktė p-lė Leokadija Žitkutė, 6. 5. 50 sukuria šeimos židinį, ištekėdama už Héctor M. Alvarez.

Po apsivedimo Civiliniame Registre ir „Inmaculado Corazón de María" bažnyčioje, vestuvių vakarienė įvyks cukrainėje „Tren Mixto".

— EUGENIA KEBLAITIENĖ, serganti širdies liga, 3 savaitės randasi Medicinos Klinikoj c. Córdoba ir Pasteur, Bs. Aires, salė 7, lova 4. J.Ž.

DEMENIUS -- BERNARDI VESTUVĖS

Balandžio 5, 1950 Civiliniame Registre ir 8. 4. 50 bažnyčioje apsivedė pl-ė Elgina Demenius su Andres Eduardo Bernardi

Vestuvių vakarienė įvyko jaunosios tėvų Justo ir Onos Kajackaitės Demenių namuose, dalyvaujant abiejų jaunavedžių giminėms ir draugams.

Elgina Demenius, baigusi vidurinį mokslą, dirbo kaipo universiteto profesoriaus sekretorė. Jos tėvai turi baldų dirbtuvę, o jaunojo tėvai turi popierio fabriką. Jaunavedžiams linkiu saulėto ir laimingo gyvenimo. Stella.

— GERB. MAKAUSKAI ir Al. Kalainio žmona iš Rosario pereitą savaitę viešėjo Buenos Aires.

— GERB. ELENA A. EŠIENĖ keliolika dienų praleido pas p. p. Senulius, dvare Sans Souci, Tandil.

— ANTANINA GERDŽIŪNAITĖ, su Argentinos konsulo p. Arnaldo Bar santi šeima iš Lietuvos atvykusi Argentinon 20. 4. 50 išskrido pas savo brolį Chicagon apsigyventi, per keletą metų sulaukusi kvotos numerio.

— VEDYBŲ TIKSLU ieškau pusamžės moters. Esu našlys. Norinti ramaus gyvenimo, prašoma rašyti arba asmeniškai užeiti pasipažinimui: Sr. Jonas Sereno, c. Sabala 3670, Bs. Aires. (5 kv. nuo Chacarita).

Búkim Sveiki

KAIP PAILGINTI GYVENIMĄ

Nuo senų senovės mokslininkai ieško būdų, kaip prailginti žmogaus amžių. Kai kurie jų mėgina net siūlyti atsakymą nemirtingumo klausymui. Tačiau kurių nors magiškų vaistų iki šiol dar vis nesurasta. Nežiūrint to, gyvenimo pailginimas šimtmečių būvyje tolydžio vystėsi. Šiandien mes daugiau turime galimybių sulaukti seno amžiaus, kaip mūsų protėviai. Tai medicinos, pažangos, socialinių ir materialinių gyvenimo sąlygų pagerėjimo dėka.

Leiskim, kad medicina yra lygiai visiems prieinama, visi yra geros sveikatos ir visi turi tas pačias gyvenimo sąlygas: ar tokiu atveju būtų būdų, kad vieni ilgiau gyventų, kaip kiti? Mokslininkai, kurie tiria ilgo amžiaus paslaptis, tvirtina, kad yra ir tai, būtent, aktingumas, ypač proto aktingumas. Nuobodumas yra labai pavojingas žmogui dalykas, tiek fiziškai, tiek protiškai. Pasirodo, kad nė vienas tinginys nesulaukė žilos senatvės. Tuo tarpu veiklesnieji ir tvarkingesnieji — labai dažnai.

Goethe, būdamas 82 m. amžiaus, baigė rašyti Faustą. Tuomet jis turėjo nepaprastai veiklų protą ir užtekdavo jam energijos pažvelgti į gražią moterį. V. Hugo buvo kupinas kūrybinės energijos iki pat mirties. Mirė sulaukęs 83 m. amžiaus. Tą patį galima būtų pasakyti apie Mykolą Angelą, Koratą ir kitus įžymius asmenis. Mokslininkai pažymi, kad visi tie asmens niekuomet nesustojo veikę ir kūrę. „Jei mes leidžiam savo smegenims būti be darbo", sako daktarai Oskaras ir Sesilis Vogtai, „mes kasame patys sau kapus".

Gyvenimo ilgumas priklauso nuo smegenų ląstelių būklės. Jei jos nuolat yra judinamos, tai tuo pačiu yra ir stiprinamos. Tokiu atveju galime būti tikri, kad sulauksime senyvo amžiaus. Jei ląstelės yra be darbo ar per mažai turi darbo, jos silpnėja ir žmogus miršta per anksti.

Smegenyse yra įvairaus pobūdžio ląstelių. Kiekviena jų yra atsakinga už atatinkamą kūno veiklumo rūšį. Visos ląstelės kartu sudaro lyg ir generalinį štabą, kuris valdo visą kūną. Trejų metų vaikas jau turi pilną smegenų ląstelių normą ir jos vėliau jau nesidaugina. Kūdikystėje įgytos ląstelės turi visą gyvenimą dirbti, valdydamos žmogaus galvojimą, veikimą, virškinimą, augimą, ir kitus sudėtingus kūno veiksnius.

Jei ląstelė miršta, jos netenkam visam laikui; kita jos vieton neatsiranda. Jei jų tik kelios miršta, tai tat nedaro žymaus efekto žmogui ir jo kūnui, bet jei visa jų grupė žūva, tada jau kuri nors kūno dalis nustoja veikusi. Pav., jei koją valdąs nervų centras miršta, tuomet nuvysta ir koja.

Daktarai Vogtai sako, kad ilgo gyvenimo paslaptis yra smegenų ląstelių stiprumas. O stiprumo pasiekiama duodant joms daug darbo. Ląstelės mėgsta veiklumą. Jei dėl nuobodaus gyvenimo jos nėra nuolat veikiamos, tai iš nusivylimo silpnėja, pasendina žmogų prieš laiką ir pagreitina mirtį. Tačiau minėti mokslininkai įspėja, kad smegenų ląstelių veiklumas nėra jau toks paprastas dalykas ir kad dar yra daug neatskleistų proto paslapčių. Kartais pasitaiko, kad nėra tinkamos sąsajos tarp smegenų ir viso kūno. Tai gali atsitikti dėl to, kad smegenys neatitinkamai duoda įsakymus kūnui, arba kūnas neatitinkamai pildo gautus įsakymus. Kaip ten bebūtų, bet faktas yra tas, kad ląstelės kartais pritrūksta darbo ir dėl to turi nukentėti. Gali būti, kad ląstelėms panaikinti yra kitokių būdų, kurių dar nežinome. Tačiau Vogtai mano, kad jie Proto Tyrimo Instituto labaratorijose, nustatė, tikrai patyrė faktą, jog veiklūs žmonės išvysto stiprias ir kietas smegenų ląsteles ir kad toks faktas tikrai veda į ilgą gyvenimą.

„Siekime ypatingai didelio asmens aktingumo", nes jame „glūdi galimybė atitolinti normalios mirties laiką". — BL

* Kiekvienas amžius turi savo skausmus, kuriuos žmogaus tobulėjimui reikalinga išgyventi.

* Privalai vaiką auklėti galva, ne rankomis ir vaikų paklydimų priežastį visų pirma savyje ieškoti.

MŪSŲ ŽINIOS

BERNARDO SURVILOS FIRMOS MADŲ PARODA

Bernardo Survilos moteriškų rūbų siuvykla ir madų salionas daro metinę madų parodą šio mėnesio 24, 25, 26 ir 27 dienomis.

Pastebėtina, kad šiemetinėje madų parodoje ne tik modelių tarpe buvo lietuvaičių, bet ir publikoje buvo lietuvių ponių, Survilos firmos klijenčių.

Adresas: Esmeralda 823, Buenos Aires, TE 31-8446 ir 4827.

— ELIZABETH BECK -- DAUKANTIENĖ, inž. Simano Daukanto žmona, 5. 4. 50 Buenos Aires Anglų ligoninėje pagimdė pirmagimę dukrą, kuriai parinktas vardas Elena Mary. Dėdukas.

— ANTANINA SINKEVIČIŪTĖ-VAITKEVIČIENĖ, „A. L. Balso" linotipininko žmona, internuota ligoninėje Salaberry, chirurginei operacijai. Po operacijos, ligonės sveikata žymiai pagerėjo.

— REIKALINGA rimta moteris visam darbui, mažame dviejų žmonių šeimos name. Labai gera alga, ten pat ir gyvenant. Teirautis vietoje: Melo 989, Vicente López.

— I. LUKOŠIŪTĖ, Filatelistų Draugijos sekretorė ir jos leidžiamo leidinio redaktorė, Chicagoje vasario mėn 24 — 25 d.d. surengė Lietuvos pašto ženklu parodėlę.

— GENOVAITĖ TIJŪNĖLIENĖ, Thompsonville, Conn., vasario 28 d. susilaukė savo tėvelius Emiliją ir Juozą Zabulius ir Steponą, kurie atvyko iš Vokietijos britų zonos.

— SULEMA V. JAZELIŪNIENĖ su sūnum atostogas praleido Kordobos kalnuose.

Danutė Gilvydienė
diplomuota modistė
Rio Cuarto 3244 Buenos Aires

MOTERŲ PLAUKŲ KIRPĖJA IR ŠUKUOTOJA „OLIMPIA"
Moderniškas galvos dabinimas
c. Camacuá 78 (Rivadavia 6600)
Tel. 63-8575 — Bs. Aires
(vyksta į klijenčių namus)

DŽŪKĖ KVIEČIA STALINĄ Į LIETUVĄ

Alytaus apskrities ūkininkai neteko savo turto. Daug jų ištremta į Sibirą, o likusieji suvaryti į kolchozus. Vyrai sugebėjo išbėgioti į miškus, bet moterys pateko visiškon komunistų vergijon. Įsteigtuose kolchozuose moterims reikia atlikti svarbiausieji darbai. Vasarą joms reikia atlikti sunkiausieji darbai laukuose, o žiemą reikia dirbti ūkyje.

Komunistai nepatenkinti moterų pavergimu. Jie reikalauja, kad jos džiaugtųsi savo nelaime. Okupantas pasigavo 40 metų amžiaus Aldoną Čekavičienę, išmokino ją Stalinui garbinti parašytą rašinį ir liepė perskaityti jį per radiją.

Aldona Čekavičienė, išpasakojusi visus dabartinio gyvenimo „džiaugsmus", pakvietė patį Josifą Staliną, kad atvažiuotų į Lietuvą ir pasižiūrėtų.

Lietuviai žino, kad Stalinas nevažiuos. Jis bijo kojos iš Kremliaus iškelti, pačioje Rusijoje niekur nevažinėja, kur čia jam važiuoti į nesąniai pavergtą kraštą.

Jei atvažiuotų ,tai savo akimis pamatytų Lietuvoje bujojantį vargą ir badą.

ĮVAIRUS PATARIMAI

Stikliniai indai išrodys skaidrian, jeigu juos išplausit karštame vandeny su trupučiu amonijos ir švariu audeklu nusausinsit.

Jei turit linoliumi užtiestas grindis, kartkartėmis nušluostykit jas piene sumirkytu skuduru.

Degtukais subraižytas sienas kartais galima nuvalyti patrynus citrina.

Dr. Med.
Juozas Gintyla
Electroterapia
Reumato, išijų (ciática) ligų specialistas
Priima ligonius Konsultoriume
Kasdian 15–19 v. šeštad. 10-13 v.
Av. M. Quintana 587
Buenos Aires T. E. 41-9714

VAIKŲ KAMPELIS

ĮVYKIS VELYKŲ RYTE

Seniai, „labai" seniai, kaip visame pasaulyje taip ir toje šalyje, kur gintarinė jūra plauna krantus, kur Nemunas, Neris ir Nevėžis sidabro juostomis driekiasi, kur giriose skamba paukščių sutartinės, kas metai būdavo visų, o ypač vaikučių, laukiamos Velykos.

Dubysos pašlaitėje buvo graži mažažemio Stulgio sodyba, kurioje bėgiojo du Stulgiukai, — Vytukas ir Kaziukas. Nors jie savo gyvenime buvo praleidę tik po kelias Velykas, bet jų reikšmę suprato; jie žinojo, kad Velykų rytą prisikelia iš numirusių Kristus ir palieka žemės gyvenimo kančias. Daugiausiai Vytukui ir Kaziukui patikdavo Velykų ryte ant stalo rasti margučiai, kuriuos atnešdavo geroji Velykė, kaip geriems vaikams.

Artėjant 1941 metų Velykoms, Vytuko ir Kaziuko Tėvynėje siautėjo žiaurūs žmonės, kurie nepraši ti atsibastė iš rytų. Tada labai dažnai jų tėveliai nusiminę kalbėdavo, kad tai vieną, tai kitą kaimyną naktimis išveža ir tik už tai, kad jie nekenčia tų atėjūnų. Kartą Kaziukas įsiterpė į tėvelių kalbą ir paklausė:

— Tėveli, kaip jie gali išvežti, jei mes jiems nieko nedarome ir gyvename savo namuose?

— Vaikeli, nors mes jiems nieko blogo nedarome ir gyvename savo namuose, bet jiems tas nesvarbu, jie žmonių žudyme randa malonumą, — kieta nuo darbo ranka glostydamas vaiko galvutę atsakė tėvas.

Kelias dienas prieš Velykas Stulgio sodyboje virė prieššventinis darbas: Stulgys valė kiemą ir taisė tvoras, Stulgienė gamino valgius ir daže margučius, o Vytukas su Kaziuku Dubysos pašlaitėse ieškojo karklų su pūkiniais pumpurais. Stuligių širdyse slėpėsi nerimas ir kažkas baisaus.

Aušant Velykų rytui ir Stulgiui besiruošiant į bažnyčią, kieme pasigirdo mašinos užesys ir beldimas į duris. Stulgys, supratęs kas yra, iššoko per langą. Su keikimais išlaužę duris, siveržė ginkluoti žmonės ir puolė tumdyti Stulgienę. Lauke pasigirdo keli šuviai... Vytukas su Kaziuku šoko iš lovos ir verkdami įsikibo į motinos sijoną... Ant kiemo pro keiksmus girdėjosi sunkiai sužeisto Stulgio vaitojimai...

Stulgienė su vaikais norėjo pro žiaurius žmones prasiveržti prie vaitojančio vyro, bet šautuvų smugiai ją tarp duryje suklupdė... Išvertę visus namų kampus ir nieko neradę žiaurieji, žmonės išvažiavo išsiveždami vaitojantį Stulgį...

Netolimoje bažnyčioje skambėjo varpai ir Aleliūja, o Stulgienė, sukniubusi su vaikais ant namo slenksčio, iš sielvarto apalpo.

Stulgys, Vytuko ir Kaziuko tėvelis, daugiau nebegrįžo į savo sodybą. Kur ir kas jam supylė kapą, iki šiandien nežino Stulgienė nei Vytukas su Kaziuku.

Šis Velykų ryto įvykis Vytuko ir Kaziuko širdyse bus amžinai!

L. Kančauskas.

Buenos Aires, 29. 3. 50.

Poezija

TAIP DAINUOJA PAVERGTOJI LIETUVA

GEGUŽĖLĖ

Gegužėle, šį metelį
Tu anksčiau pas mus parlėk,
Apraudoki mūs vargelį,
Našlaitėliams mums padėk.

Bet parlėkus, nepažinsi
Tu šalelės Lietuvos...
Neatrasi, kur giedojai,
Tos šakelės mylimos...

Čia jau viskas sunaikinta,
Niūkso akmens ir stuobriai,
Miestai, kaimai išdeginti,
Likę vien tik degėsiai...

Tūkstančiai lavonų pūva,
Vėjai gaudžia ant laukų.
Rauda saulė ir mėnulis,
Gaila žmonių išvežtų.

Čia motulės rankas laužo
Išleisdamos sūnelius.
Čia sesutės graudžiai verkia,
Lydėdamos brolelius...

Tie upeliai ir šaltiniai
Žiedais kraujo pražydės.
Ach, Lietuva motinėle,
Ar ilgai kentėt reikės?

UPĖS BĖGS Į MELSVĄ TOLĮ

Upės bėgs į melsvą tolį,
Gervės lėks ir vėl sugrįš.
Nežinau tik aš, motule,
Ar pabelsiu į duris.
Nežinau, kur man pareiti
Per sodelį takeliu.
Teviškėlė pasikeitus,
Nėr sodelyje gėlių.
Kur gimta bakūžė rymoj',
Kur dainelę dainavai,
Šiandien viskas tik arimas,
Iš bakūžės pelenai...
Kur sugrįžti, motinėle,
Kas duris man atdarys?
Nėr sodelyje alyvų,
Nei to beržo nematyt...
Jei pareičiau, kasgi lauktų
Prie vartelių geltonų?
Veltui tavo vardą šaukčiau
Tu toli, ten už... kalnų...
Tu Urale, motinėle,
Tėtis jau šaltuos kapuos...
Kas paklos man patalėlį,
Kas nuvargusį paguos?
Kas nušluostys karštą veidą,
Atsigerti kas paduos?
Nemunėly saulei skęstant,
Kas dainelę padainuos?
Kas daigelį lankoj traukiant
Pradalgėlį išvartys?
Kas saulužę man pramiegant
Iš miegelio prabudis?
Kloja guolį uogenojai,
Guodžia mus giria plati,
Nenušluostyti rasoja
Skruostai skausmo išgelti.
Mingant dainą staugia pūgos,
Varto kalnuose medžius...
O mes priešo nepabūgom,
Skruostai tik kovoj nudžius...
Ugnį spjaudo mūsų gretos,
Dūmų — kiek tik užmatyt.
Ugnimi mes jau papratom
Priešui skolą atskaityt.
Tai tave, brangi mamyte,
Mūs ginklų daina paguos
Ir tėvelį, kuris guli
Rusijos šaltuos kapuos...
Ginklą kelti mes išdrįsom,
Vėtros mūs nepabaugins.
Savo mielą, gimtą sodžių
Partizanai vėl apgins.
Vėl daržely svyruos rūtos,
Švilps varnėnas tarp šakų.
Dienų, darbui mes sukrūtę,
Dar turėsime gražių.

KELIAS Į NAMUS

Širdis suplakdavo meiliai,
Kai grįždamas tuščiu keliu,
Jaunystės pilnas troškuliu,
Namus išvydau pagaliau.

Dvi liepos kyla milžiniais,
Viena už kitą vis sparčiau.
Gimtinį stogą pamačiau
Ir sieną papuoštą langais.

Prie vartų kiemo jau esu;
Joks žodis džiaugsmo neišreikš.
Išgirstu pratarianti „Eikš...''
Namuos saviškius atrasiu.

Paskui... Ak, pasaka graudi
(Tu, mano broli, ją žinai).
Aš tą paveikslą amžinai
Slepiu nerimstančioj širdy.

Dabar — klajūnas neramus,
Globoje svetimų šalių.
Ir atsidusti vien galiu
Prisimenant savus namus...

— S.

PAVASARIS

Pavasarėlio ankstybo
Šilumėlė nusileidus,
Bangutėmis džiaugsmo gyvo
Bėrė laimę į mūs veidus.

Šalta žiema apgalėta:
Atgijimas ima piltis,
Malonumu sužavėta
Pasikelia mūsų viltis.

Vai kaip norisi gyventi
Ir dainuoti ir gėrėtis
Malonumą semte-semti
O su likimu derėtis...

Pavasaris džiaugsmą kėlė,
Už tai širdis nevaitoja,
Kai saulutės šilumėlė
Glamonėt mus nenustoja...

A. Dagilis

PIRMOS SNAIGĖS

Bėgo, bėgo ir nubėgo
Vasaros naktis žalia...
Ir prikrito balto snigo
Seno sodo patale...

O ant lūpų ir ant veido,
Kaip pavasario drugiai,
Baltos snaigės nusileido:
Virpa tirpstančiais sparnais...

Dega veidas, dega lūpos, —
Snaigę rankose turi!..
Ir kutena širdį ūpas, —
Nugarmėti sūkury!..

Ir su snaigėm kilti bokštais,
Suptis dideliam rate,
Ir užmiršt, kad žemėj trokštam,
Svaiguly užmiršt save!..

Vytautas Peseckas.

Pirkite lotus, kol dar yra!

—oOo—

Pažanga, kuri dabar reiškiasi ir užtikrina didingą ateitį pietinei didžiojo Buenos Aires pusei, remiasi šiais faktais:

1. Didysis autų kelias sujungs tiesioginiai ir greitai pietus su Sostine.

2. „Viaducto Sarandi'' pašalins laiko gaišinimą, kurį dabar sudaro geležinkelio barieras.

3. Avenida General Perón — buv. Pavón — ir Avenida General Mitre su jų praplėtimu, naujais grindiniais ir patogumais automobiliams, abi zonas sujungs sparčiai ir patogiai.

4. „Tunel Riachuelo'', laikinai paralizuotas, per valandą perleis po 5.000 vežimų, nekliudydamas judėjimui.

5. Parkas Pereyra — neseniai suvalstybintas — su savo sodytais medžiais, gražiom alėjom, jungimu su pliažais, gražiausias pasaulio parkas taipgi garantuoja, kad „Pietai Pralenks Šiaurę''. labai greitu laiku.

Šie gretimi miestai su apylinkėmis gyventojų turi:

Avellaneda 1.000.000,
Quilmes 200.000,
La Plata 350.000

— visi daugumoje apgyvendinti darbo žmonėmis, savininkais ir fabrikantais.

Šiaurės dalyje žemės sklypai daėjo iki nepasiekiamų kainų, bet pietuose jos bus dar aukštesnės, kadangi Pietai Pralenks Šiaurę!

QUILMES

moderniškas, sparčiai augantis La Platos pakrantės miestas, aplink kurį auga daugybė moderniškų fabrikų, jame yra darbo žmonių apgyventi rajonai.

S. Francisco Solano

pralenks, nes greta Fordas nupirko 63 hektarus savo naujam fabrikui statyti. Ten pat Johnson Aceros fabrikas, kuriame dirba pora lietuvių inžinierių ir personalo. Būsimas miestas:

San Francisco Solano bus industrialė širdis, puikiausia apsigyvenimui vieta. Sykiu tai istorinė vieta, nes ten gyveno San Francisco Solano.

Susisiekimas nepaprastai patogus ir greitas. San Francisco Solano greit bus pietų Vicente López.

YRA 12.000 lotų, baigiamų išparduoti. LIETUVIŲ KOLONIJAI yra rezervuota 500 lotų, su aikšte LITUANIA viduryje tos mūsų kolonijos kultūriniams ir sporto reikalams, kurios vertė siekia $ 215.000. Lotus dar galima gauti po $ 50 — $ 70 mėnesiui. Tik 16 Klm. kelio.

PIETAI PRALENKS ŠIAURĘ!

Tai pirmutinė proga Argentinos lietuviams įsikurti kompaktine mase, apie ką daugiau 20 metų svajota. Nepraleiskite vienintėlės progos tapti savininku lengvomis sąlygomis, nes kas savu laiku tokia kaina nusipirko Quilmes, ten dabar vietomis kvadratinio metro kaina pasiekė $ 1.200.

San Francisco Solano

LIETUVIAI įsikūrę SAN FRANCISCO SOLANO gyvens vieningai ir draugiškai. Būdami savininkais prie pat miesto, industriniame geros žemės rajone, kur teka upelis Las Piedras ir jau yra elektra. Patartina įsigyti po kelis lotus, nes tai geriausias savo sutaupų investavimas.

SAN FRANCISCO SOLANO lotus parduoda milijoninė T. U. L. S. A. (Tierras — Urbanización — Loteos — Soc. Anón.) Bendrovė. Gauti planus ir platesnes informacijas bei lotų nusipirkimo reikalais galima kreiptis šiais adresais:

„A. L. BALSAS'', AVENIDA BOEDO 737, BUENOS AIRES.

GEN. T. DAUKANTAS, CALLE CADORNA 85, WILDE, T. E. 20-7665.

Arba centralinėn raštinėn:

T. U. L. S. A.,
VIAMONTE 180 — BUENOS AIRES; TEL: 31-4580.

Priima to Skyriaus Vedėjas, p. č. Buividas nuo 10 iki 12 ir nuo 17 iki 19 kasdien, išskiriant šeštad. ir šventad.

TIK GEGUŽĖS MĖNESĮ VEIKIA SENOS KAINOS. PASKUI PAKILS PO $ 10 MĖNESIUI.

NORINTI pamatyti žemę kviečiami nuvykti šio sekmadienio rytą, susitarus su TULSA įgaliotiniais.

PLANO DE UBICACION

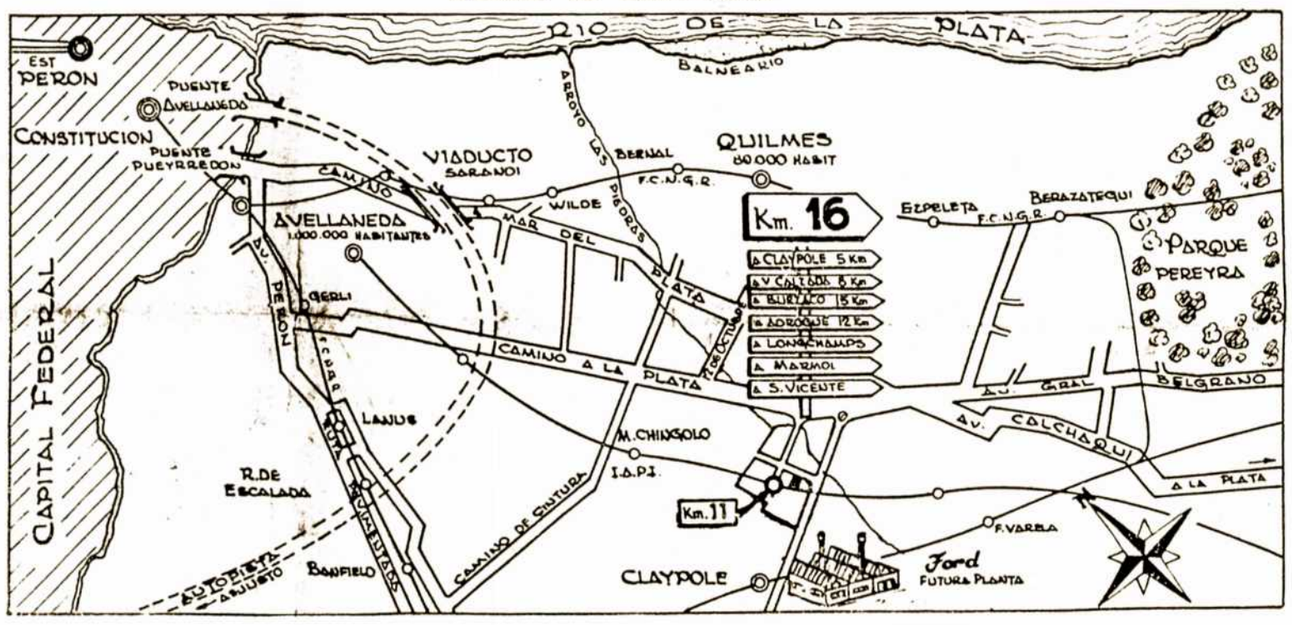

Pastudijuokite šį planą: 16-me kilometre parsiduoda 500 lotų, tarp Sarandi, Quilmes, Berazategui fabrikų srities, netoliese parko Pereyra. Dabar pat rezervuokite sau bent vieną lotą. Nusipirkdami žemės sklypą, apsaugosite savo sutaupas. San Francisco Solano — didžiausios ateities centras. Pirkite da bar, kol kainos prieinamos!

LIŪDAS DOVYDĖNAS

NESUPRASTAS ŽMOGUS

Priemiesčio daržininkas Ignas Raugelė namuose galutinai įsitikino apsigavęs. Važiuodamas vingiuotom priemiesčio gatvėm, Raugelė belaisvį šio to paklausė, tačiau šisai tylėjo, vežimo gale sėdėdamas, kojas nukarinęs. Kartą suburbleno lyg tai „Da, da... nieponiemaju, bordina''.

Namuose Raugelei paaiškėjo savotiškai nuostabus reiškinys: belaisvis nemokėjo rusiškai, kalbėjo kažin kokios kalbos garsais. Daržininkui kartais atrodė pamišėlis ar nebilys, bet pykdamas patsai ant savęs, aptarė: sunku būtų grąžinti į stalagą. Jis keletą kartų apžiūrėjo augalotą, plačiapetį vyrą, tiesų it žvakė. Jo mongoliškai kampuotas veidas, įžybai primerktos drėgnos juodos akys vis kažin kur skraidė. O gal tai laukinė baimė? Atrodė, belaisvis stebėjo pavojingai keistą aplinką įtartinai žiūrėdamas net į porą arklių, kuriuos padėjo iškinkyti ir širmį paglostė ilgapiršte, sausai suskilusia nuo neprausimo ranka, bet greitai atitraukė, žvilgtelėdamas klausiančiom akim į Raugelę.

Gefreiteris, įvedęs Raugelę į stalagą 119 numerį — mūrinį garažą, parodė apie 60 - 70 rusiškose milinėse ant cemento gulinčių driskių. Beveik visi atsistojo ir smelkėsi durų šviesos pluoštan — pasirodyti. Visiems ant krūtinių buvo juodų dažų numeriai. Šis, tingiai atsištojęs kampe, tuojau pasiėmė ir kuprinę — purviną maišą, — tikras kelionei. Į jį Raugelė parodė pirštu. Gefreiteris norėjo rodyti kitus, bet, kai Raugelė pasakė „stimmt'', senas gefreiteris pastūmė mongolą į durų šviesą. Tą 4117 numerį gefreiteris pažymėjo popierio lape, šalia naujojo savininko vardo, pavardės, vietos. Raugelė pasirašė priimąs tokį tai belaisvį.

„Kaip už valdines klumpes ar kastuvą dedu parašą'', pagalvojo Raugelė pasirašydamas.

Pirmą dieną belaisvis kasė daržą, perkilnojo komposto duobę. Pavasario saulėje jis išsirengė, palaidinę susukęs į dūdą, prisikabino prie kelnių juosmens. Nors tai kliudė dirbti, ir daržininkas patarė pasidžiauti ant tvoros, veiksmu tai parodydamas, ir matyti, belaisvis suprato, bet jisai papurtė juodom garbanom sunkią galvą. Raugelė suprato: bijo, kad nepavogtų. Pirmas tris dienas visaip stengėsi susikalbėti, išklausti, iš kur jis, kokią kalbą moką? Belaisvis daugiau tylėjo, savo juodom giliomis akimis erdvėje blaškydamasis, sakytum neliesdamas aplinkos daiktų. Keliais atvėjais belaisvis minėjo „kazak''. Raugelė įsitikino, kad tai kazokas.

Vakare Raugelė atnešė didelį Rusijos žemėlapį, rodė Sibirą, Kaukazą, Altajų, tačiau belaisvis, savo tamsiom juodom bailiom akim neužkliudamas, klaidžiojo žemėlapy — nieko nesuprato. Jis atsargiai perbraukė ranka Kaukazo ir Tibeto kalnus, gal manydamas, kad tai koki pakilimai.

Belaisvis tolydžio drąsiau kalbėjo, kartais labai atsargiai rankom parodydamas, bet pasokdavo išgąsdintas, Raugelei smarkiau mostelėjus ranka. Retkarčiais jis tardavo rusiškus žodžius: „Da,da žalko nieponimaju, niemogu''. Žiūrint į žemėlapį, Raugelė paminėjo Afganistaną. Staiga belaisvio akys nušvito, veidą išpylė prakaitas. Raugelė klausė save, ar tai baimė ar tai džiaugsmas — viskas taip staigiai ir neatskiriamai reiškėsi jo kampuotame, tamsiai geltvame veide. Raugelė skaitė iš žemėlapio: Taškent, Alma, Ata... Belaisvis ūmai sugriebė Raugelės ranką:

— Alma Ata, Alma Ata! — pakartojo keletą kartų. Kaip susigriebęs negerai pasielgęs, paleido šeimininko ranką ir, atsiprašančiai pažvelgęs į akis, tarė ilgesingos maldos žodžius: — Alma Ata.

Belaisvis užsigulė ant žemėlapio, ilgais dailiais pirštais šliaužiodamas, kartojo:

— Alma Ata, Alma Ata.

Raugelė pirštu parodė ežerą, tardamas „Balkaš''.

— Balkaš? — kaip netikėdamas savo ausimis, įsmeigė klausiančias akis į Raugelę. — Balkaš, Balkaš, — dabar vėl kartojo kūdikišku nustebimu. Ir jis pridėjo pirštą prie Balkašo ežero, valandėlę mastęs, patylomis ėmė pasakoti kalba, kurios Raugelė nesuprato. Retkarčiais, minėjo, žodžius „bordina, tovariščа, avcy''. Iš gestų, avių bliovimo pamėgdžiojimo Raugelė susivokė belaisvį buvus aviganiu. Avių būta daug. Netoli Balkašo ežero. Paskui: „puch,puch...'' Paskiau kažin kas mušė: „buch buch...'' Buvo traukinys: „čiach, čiach, čiach...'' Ir vėl — „puch, puch...''

Belaisvio akys degė, jisai buvo visiškai laimingas, kai Raugelė linksėjo galva ir kartojo: „ponimaju, ponimaju'', nors jis tiktai ausimis girdėjo keistą, jam niekad negirdėtą kalbą.

Vedant naktigultui į mūrinį tvartą, Raugelė apgailestavo negalįs gerai išsikalbėti — gal šis kūdikio akių vyras nepabėgtų ir iš mažiau saugaus kampo. Pasiteisindamas daržininkas sau manė dabar: „Dabar toksai pasaulio susimaišymas — nežinomoj šaly, nežinomi žmonės.''

Miesto karo komendanto virėja Brigita stovėjo prie porinio vežimo, ryto saulėje skaisti, riebi, apskritu veidu, pilnakrūtinė moteris, kaip belaisvis, godžiai sekamas virėjos, kartu su darbininku krovė į vežimą ankstyvas daržoves.

— Keistas žmogus, vis toks vienišas, sakytum nekaltai išdidus, — kalbėjo daržininkas. — Šešta diena čia, bet vakar rytą jis manė pasitinka su ryšuliu ant pečių ir puola man į kojas... Netikėsite, panele, aš supranta iš jo akių, kalbos, ašarų (jis verkė, panele!), taigi suprantu, jis prašėsi paleidžiamas į Rytus. Jis bučiavo rankas, inkstė, nelyginant šuva, ir vis rodė į rytus.

Besistebiant karo komendanto virėjai jauno, didelio vyro nemokėjimu kalbos, jo kvailu galvojimu, prie daržininkystės plačių vartų sustojo motociklas. Jau žilstelėjęs karys, vertėjas Betleris, atrėmęs motociklą į vartus, paprašė keturių kelmų salotų. Taip, nors keturių, nes jie esą keturi vyrai.

Raugelė belaisviui parodė keturius pirštus ir galva linktelėjo į salotų ežią. Belaisvis atnešė aštuonius kelmus. Vertėjas paklausė daržininką, kokiais ženklais belaisvis supratąs aštuonius, jei buvo parodyta keturi? Daržininkas nusiskundė esant nelengva susikalbėti su žmogumi, kuris jokios kalbos nemokąs. Vertėjas susidomėjo ir užkalbino rusiškai, vėliau baltgudiškai, suomiškai. Belaisvis, žemėtas rankas mostelėjęs, kažin ką sumurmėjo, bet vertėjas suprato. Belaisvis, jau benueinąs, ūmai atsisuko ir nustebęs, pravirom lūpom, įsmeigė drėgnai juodas akis ir po valandėlės paklausė vertėją:

— Ty ponimajote?

Vertėjas , keliais žodžiais atsakęs, rengėsi važiuoti, bet belaisvis ūmai priklaupė ant vieno kelio, prašydamas pasakyti daržo ponui — Raugelei, kad jis esąs muzulmonas ir ant netolimo kalniuko, ten po liepomis parodė ranka, rytais norįs pasimelsti. Saulei tekant. Vertėjas tai pasakė Raugelei. Belaisvis atsiprašęs paklausė, kada nustosią žmones šaudyti, kada jis galėsiąs prie Balkašo ežero stepėse avis ganyti? Paklausęs vertėją, kur išmokęs kazokų kalbos, paprašė parašyti du žodžiu jo draugui Liferijui Daman, kuris esąs jau be priešakinių dantų ir sunkvežimiu to seno piemens nevežę į Taškentą, nes iš ten veža, kur visi mušasi.

Štabo vertėjas, vyresnysis vachmistras, susidomėjo belaisviu, kaip jis sakė, tikru aviganiu. Belaisvis pratrūko kalbėti, čia atsargiai paliesdamas vokiško vachmistro sagas, čia sudėdamas rankas ant krūtinės, tariant padėkos žodį.

Jis esąs vienas, kaip mėnulis, tėvą išvežė su dviem jaučiais, kai jis, tėvo sūnus, buvęs tik keletą kartų avims vilnas kirpęs. Motina mirusi, jam dar nepratarus žodžio mama. Ir jis ganęs avis. Bet prieš daugelį mėnulio pilnačių atvažiavę su šautuvais vyrai, įsodinę jį į mašiną (ne vieną, su kitais piemenimis) ir nuvažiavę į Barsug Baga selo. Nedaugelio kaminų tai selo, bet iš ten — į Almą Atą, ten davę rūbus ir šautuvą. Parodę šauti. Šovęs daug kartų į smėlio kalną. Paskui šovęs į popierinį žmogų. Negerai šauti į žmogų, bet policijos bordina liepęs šauti.

Jis pasakojo, priklaupdamas ant vieno kelio, primerkdamas akį, pamėgdžiodamas garsą. Komendantūros virėja Brigita nesuprato nei vieno žodžio, tačiau ji iš garsų ir vaizdų suvokė, ką kalbėjo visas užsidegęs, paskendęs savo kalboje, keistas belaisvis.

Taškente jį mušę, kaip ir kitus, kai jie nebėgdavę pirmyn, durtuvus atkišę šaukdami: „Za Stalinu, za rodinu''. Jis pabėgo keletą žingsnių, rankas ištiesęs, žvėriškai išverstom baltom akim smeigdamas kažin ką nematomą, laukiniu balsu kaukdamas: „Za Staalyyn!''

Po to jis, ūmai atlyžęs, kaip nusivylęs ar kvailai padaręs, palenkė galvą, abiejų rankų pirštais praskleidęs juodas garbanas, visiems parodė viršugalvyje du ruožu — tai tada lazda vienas borodina jam galvą prakirtęs, kaip pritrūko kvapo ir jėgų bėgti pirmyn su durtuvu ir šaukti: „za Stalyn''.

Daug dienų, nakčių dideliais būriais keliavę, paskui susodinę į palapines, kurios ant geležinių linijų pukšėję pirmyn. Išlipę iš tų palapinių. Naktis. Buvusi mėnulio delčia, kai jie išgirdę, puch, puch. Atvedę juos prie miško, į duobes įsodinę, ir vis šaudę puch, puch. Jis šaudęs pusę nakties pro mažą skylutę apdengtos duobės. Bet kodėl vis taip šaudyti? Ak, Alach, argi tai ne kvaila — pro mažą skylutę, šautuvą iškišus, šaudyti ir šaudyti. Antrą pusę nakties jis atsukęs šautuvą į tą skylę, pro kurią įlindęs, ir šaudęs į kitą, į tą dengtą pusę. Šaudęs iki aušros. Tada atėjęs prie jo duobės vyresnysis kareivis (karininkas) ir jam ištraukęs šautuvą ir du kartu kumštim trenkęs į vieną ir į antrą ausį. Ir vėl liepęs šaudyti pro mažą skylę į vakarus. Bet gi jam vistiek, tik ryto metu jis sveikinęs Alachą rytuose. Ak, tebūnie Alacho valia.

Vachmistras išsiėmė bloknotą, norėdamas pasižymėti kelis žodžius. Belaisvis valandėlę, lyg nustebęs, lyg nusigandęs žiūrėjo į knygelę, paskui sudėjęs rankas ant krūtinės, priklaupė ant abiejų kelių:

— Nerašyti, neimti popierio, — maldavo belaisvis.

Klausinėjamas prisipažino, kad kitą dieną, po šaudydo iš siauros ir plačios skylės, jį pakvietę pas borodiną. (Vėliau vachmistras išaiškino: bordina — barin, ponas). Bordina buvęs iš policijos, rašę į popierius ir visaip mušę: į galvą lazda, į nosį kišę karštą vielą, už rankų ant sienos kabinę ir vis klausę, kodėl jis šaudė į rytus, kodėl pro didelę skylę, o ne pro mažą skylę?

Tris dienas jį taip kankinę ir vis rašę ant popierių. Paskiau nuvežę vėl, kur daug šaudo, ir naktį liepę bėgti. Daug vyrų su valdžios rūbais bėgę, daug kritę. O jis, kaip buvo įsakyta, bėgęs ir bėgęs, kol išaušęs rytas. Pamatęs vandenį ir kitokių šaudančių žmonių rūbus (jis parodė į vacsmistro antpetį). Tada žmonės jį sulaikę. Kitokiais rūbais žmonės. Kažin kokia kalba kalbėję, kažin ko klausę.

O aplink šaudę, net jo akyse kritę žvaigždės nuo dangaus, naktį matęs mėlynas, geltonas, žalias ugnis. Ir čia naujieji žmonės jį vis mušę, kai jis ėjęs pirmyn, mušę, kai jis

(Nukelta į 6-tą pusl.)

PAMOKOS

matematikos, fizikos, chemijos — pagal Argentinos mokyklų programą — duoda
Prof. Dr. Jurgis Mačernis
Isleta 3865 — 4 de Junio

Solidarumo Diena

(GEGUŽĖS PIRMOSIOS PROGA)

Gegužės Pirmoji — Darbo Klasės ir Tautų Solidarumo Šventė. Šiandien ją švenčia visas kulturingas pasaulis.

Demokratiniame pasaulyje Gegužės Pirmosios proga stiprinama dirbančios žmonijos vienybė, aptariama būvio pagerinimo reikalai. Beveik visos pirmaeilės pasaulio valstybės, jų tarpe Argentina, Gegužės Pirmąją padarė valstybine šventė. Tą dieną niekas nedirba; tą dieną demonstruojama darbo klasės galia ir solidarumas.

* * *

Ne taip sena Gegužės Pirmosios istorija. Ji gimė pasekmėje dirbančiųjų žmonių kovos prieš išnaudotojus. Ji gimė pasekmėje kovos už streikų laisvę, už būvio pagerinimą tų kurie sukuria visas pasaulio gėrybes. Prieš 62 metus (1888), laužydami Čikagos darbininkų streiką išnaudotojai nužudė tris streiko vadus. Sekantį metą (1889) Pasaulinis Antrojo Socialistų Partijos Internacionalo Kongresas, įvykęs Paryžiuje, nutarė kas met šveisti Gegužės Pirmą Dieną visame pasaulyje, stiprinimui darbo masių vienybės ir tautų solidarumo.

* * *

Pirmieji minėjimai nebuvo didingi, jie buvo valdovų persekiojami. Bet kas met jie didėjo, kas met ačiū Gegužės Pirmajai pavykdavo daugiau laisvių iškovoti, didesnį atlyginimą už darbą ir darbo sąlygų pagerinimus gauti.

Šalyse, kuriose atžagareiviai pasigrobdavo valdžią, Gegužės Pirmosios tikroji reikšmė buvo tyčia ignoruojama. Tą dieną jie stengėsi pavadinti „medelių sodinimo" ar kitokia šventė. Tuomi atžagareiviai tik pasitarnaudavo naujoviškos priespaudos nešėjams, besistengiantiems tą dieną monopolizuoti ir kalbėt dirbančiųjų vardu, verčiant darbininkus šaukti valio diktatūrai, uždraudusiai streikų laisvę, neleidžiančiai, kad patys darbininkai organizuotusi ir reikalautų darbo sąlygų pagerinimo. Taip elgėsi Hitleris su Musoliniu, taip ir dabar dar elgiasi tos traicės narys Stalinas.

* * *

Klysta tie kurie mano, būk sovietuose darbo žmogus turi kokias nors teises. Jo vienintėlė teisė dirbti ir tylėti. Nevale jam darbo sąlygų pagerinimo reikalauti, nei streikuoti, nei darbo vietos keisti, nei į darbą pasivėluoti. Savo klasės išdavikai ten vadinami stachanoviečiais ir apkarstomi medaliais. Sugrąžinę viduramžišką vergiją rusų komisarai grąsina darbininkams: Nežiūrėkite, kaip mes gyvename ir ką darome, bet klausykite, ką mes jums sakome...

* * *

Darbo Šventę sukūrė Antrasis Socialistų Internacionalas, o ne Trečiasis, t. y. ne bolševikai. Taipgi klysta tie, kurie galvoja ir net aiškina, esą žodis „bolševik" pareina nuo didžiumos ir būk taip yra dėl to, kad jų buvę daugiau. Tikrumoje, bolševikai visuomet buvo ir yra mažumoje ir laikosi tik durtuvais pasirėmę.

Skirtumas tarpe bolševikų ir menševikų yra tas, kad bolševikai savo „programoje" žadėjo daugiau, negu menševikai, t. y. socialdemokratai, gerbianti laisvę ir tikinti evoliucijos keliui į lygybę ir visų dirbančiųjų žmonių gerbūvį.

Lietuvos liaudis, patekusi rusiškų imperialistų vergijon, anksti ar vėlai taps laisva. Kudirkos, Maironio, Putino, Vaičiūno bendrai prieš pavergėjus pasakyti žodžiai išsipildys, nes jie tiko kovos sustiprinimui prieš carizmą ir dabar tinka vystymui kovos prieš bolševizmą. Net Juliaus Janonio žodžiai, parašyti Gegužės Pirmosios proga, tinka dykaduoniaujančių komisarų pasmerkimui; jie pranašauja darbo žmogui švintantį rytą:

Tegu dykaduoniai sau šėlsta ir trankos,
Jie greitai sukauks;
Šiandien surakintos gaminančios rankos
Retežius sutrauks.
Ir puošianti žemė palaimintų metų
Stebūklais grazna;
Šiandieną užstos laisvo darbo verpetą
Pirmoji Diena.

Nadas Giedraitis.

Buenos Aires, 17. 4. 50.

NESUPRASTAS ŽMOGUS

(Atkelta iš 5-to pusl.)

sėsdavęs ant žemės ir bijodavęs pajudėti.

— Ar tu, bordina, manęs nemuši? — paklausė tyliai vachmistrą Betlerį. — Ak, nemuši, tai labai geri žmonės, kurie nemuša, — džiūgavo, išgirdęs vachmistro atsakymą.

Einantį prie motociklo vachmistrą ranka sulaikė belaisvis ir paklausė, ar jis galįs dar vieno paklausti.

— Kodėl žmonės taip daug šaudo? — valandėlę visiems tylint jis kalbėjo. — Puch, puch, dieną ir naktį. Kodėl, bordina, kodėl? — Vachmistrui išvertus belaisvio klausimą, visi susižvalgė nustebusiomis akimis. Iš tikrųjų, kodėl žmonės nepaklausia: kodėl taip daug šaudyti?

Daržininkas Raugalė paprašė perduoti atsaką:

— Žmonės turi daug šautuvų ir maža proto.

Belaisvis keistai nusišypsojo.

— Nežinau, nežinau, kodėl, — aimanuojančiu balsu kalbėjo belaisvis, gal netiksliu žodžiu vachmistro atsakytas, gal apgailestaudamas žmogaus mažą protą.

Vakare belaisvis Sergej Džabal Kala kelis kartus atsargiai priklaupė ant vieno kelio ir ilgai žiūrėjo prie vartų vertėjo motociklo įspaustas padangų žymes.

*

Vieną kartą belaisvis visą dieną negrįžo. Daržininkas veltui kelis kartus lūkuriavo kreivoj priemiesčio gatvėlėje. Apmaudu radosi daržininkui, paklausius komendantūros virėjos. Kartą savaitėje virėja Brigita pasiūlė nuvežti pas štabo vertėją Betlerį, nes vertėjas norįs pasimokyti kazakų kalbos, o ir vargšas mongolas tegul gimtąja kalba pasikalbėsiąs.

Belaisvis prisirišo prie vertėjo, pasakodamas apie stepių naktis, avių ganymą. Prašomas dainavo prietyliu, tęsiu balsu ilgesingas lygumų dainas, primerkęs akis, nuoširdus it kūdikis.

Vertėjas aiškino, kaip vokiečių pulkai įžengs į Kazakstaną ir išvaduos avis ir kazakus. Belaisvis lingavo galvą. Nežinia — tikėjo ar gailėjosi žmonių, kurie daug šaudo... Kartą belaisvis pakėlė akis ir ūmai paklausė:

— Kodėl rusai ir vokiečiai daug šaudo ir daug muša?

— Karas, — vieną žodį tesurado vertėjas, vachmistras, Vokietijos universiteto docentas.

Daug kartų belaisvis vienas grįžo priemiesčio gatvėlėmis, o dabar buvo lietingos dienos vakaro sutema — Sergej Džabal Kala dingo. Bus davęs valią kojoms.

Daržininkas aptardamas, kiek jam kainuos belaisvių stovyklos viršininko papirkimas, nutarė, kad teks padaryti kaip daugelis padarė: surašyti grąžinimo stovyklon raštą, o po to — mirimo.

Kiek aptilus lietui, apsisiautęs rudine, daržininkas nutarė eiti pas štabo vertėją.

Už kelių kvartalų, priemeisčio viloje, buvo tylu. Maža, balta vila tamsiai žaliais langais it volungė mirko lietuje, klevų apsupta, aptverta geležine tvora. Geležiniais vartais žliaukė lietus, čiužėjo medžių lapais, kai antroje pusėje vilos, prie mažų medinių vartelių, kažin kas sujudėjo. Pasiųstieties degtuku, pamatė ant žemės, prie vartų, kojas sunėrusią po savimi, sėdinčią žmogystą. Be kepurės, juodos garbanos žvilgėjo lietuje, o žmogysta sėdėjo, kaip mirusi. Iš batų ir tamsoje jis pažino Sergiej, kuris, šeimininko žodžius išgirdęs, pakėlė veidą iš po švarko atlapų.

Iš lėto pajudėjęs, pirštu parodė į mažas vilos duris ir, linguodamas galva kartojo:

— Nėtūū bordina, nėtūū bordina...

Gretimoje viloje daržininkas sužinojo štabo vertėją Betlerį išvykus į Rytus. Vertėjo vila uždaryta, sakė kaimyninės pastogės šeimininkas, nesuprantama, ko sėdi prie vartų nuo gero pusdienio kažin koks žmogus?..

Paėmęs už rankos, daržininkas vedėsi sumirkusį iki marškinių siūlės Sergiejų Džabal Kala, kuris, vos vilkdamas kojas, kažin ką kalbėjo į savo poną ir naktį. Kalbėjo kalenančiais nuo šalčio dantimis, tačiau daržininkas nesuprato. Daržininkas net pamanė: ar gali kas nors tokį žmogų suprasti?

Nesuprato, kaip nesupranta milijonų, atplėštų nuo savų šaukštų, nuo savų tėvų takų, nuo savo dangaus.

URUGVAJAUS LIETUVIAI

ŠIS TAS IŠ URUGVAJAUS LIETUVIŲ GYVENIMO

Velykiniai parengimai.

Balandžio 9, 1950 Kultūros Draugijos patalpose, Villa del Cerro, įvyko mokyklos parengimas. Publikai labiausiai patiko daina „Du broliukai kunigai", mokinių išpildyta, pritariant N. Budreikos orkestrui. Keturios mokinės ir vienas mokinys, pasipuošę lietuviškais tautiškais rūbais pašoko „Lenciūgėlį ir kt. Daugelį numerių publikai prašant, lietuviukai pakartojo.

Kalbas pasakė kulturiečių mokyklos komytoja gerb. Stanevičienė, Lietuvos ministerio žmona ponia Laimutė E. Graužinienė ir šios draugijos pirmininkas A. Brazys.

Publikos šokiai tęsėsi iki ryto.

Tą pačią dieną U. L. C. Klūbe velykinį parengimą turėjo mokytojo P. Čiučelio vadovaujama mokykla. Programa publikai patiko, nes visa buvo lietuviška.

Naujos parapijos bažnyčioje velyknės pamaldas laikė kun. St. Grigaliūnas. Giedojo V. Dolerio vedamas choras ir solo mezzo - sopranas ponia Lucia Andrijauskaitė - Grišonienė

Velykaitis.

— Al. Miniauskas atidarė rūbų siuvyklą Montevideo centre.

— B. B. Lauciai nusipirko namą Montevideo mieste. Taipgi nusipirko namą J. D. Balčyčiai.

— Baleto pamokos prasidėjo Prof. Paulinos Jarmalavičiūtės Bocage akademijoje, Yaguaron 1320, Montevideo. Rep.

BERISSO LIETUVIAI

MINDAUGIEČIŲ DRAUGIJAI DVIDEŠIMTI METAI

Seniausioje Argentinos lietuvių kolonijoje, Berisse, 15. 4. 50 Lietuvių Katalikų Savišalpos ir Kultūros Draugija „Mindaugas" savo namuose minėjo 19 metų savo veiklos sukaktį. Ta proga įvyko draugiška vakarienė su prakalbomis, po kurių tęsėsi šokiai.

Priaugus kulturingo lietuvių jaunimo Berisse, pastebimas broliškas sugyvenimas tarp abiejų draugijų: Pietų Amerikos lietuvių draugijų veterano „Vargdienio", gyvenančio penktą dešimtį ir „Mindaugo", pradėjusio dvidešimtuosius metus.

Jonas Nepartinis.

VAITEKŪNAS SUŽEIDĖ ŽMONĄ BERISSE

Buenos Aires dienraštis „La Razón" 24. 4. 50 rašo, kad Jurgis Vaitekūnas, 43 m. amžiaus, gyvenantis Porvenir 5073, Berisse, iš savo kambario pro langą šovė ir pataikė baltinius džiovusiai savo žmonai, Eleonorai Švarcaitei Vaitekūnienei, 45 m. amžiaus, į veidą, kaklą ir krūtinę.

Moteriai apsipylus kraujais, vyras neteko lygsvaros. Moteris ligoninėje, o vyras daboklėje.

LAIŠKUOSE IŠ ANGLIJOS

PASIŽVALGIUS

Išgyventas pusantrų metų laikas Anglijos barakuose, tarp likimo draugų, man niekada nebus užmirštas, nes barakų gyvenimas savotiškai suriša mus. Gautus laiškus nuo ten dar esančių draugų atydžiai skaitau ir tuo metu jaučiuosi gyvenąs tenai. Iš laiškų aš matau Anglijos lietuvių kovą dėl savo teisių, dėl kultūros ir pavergtos Tėvynės. Tačiau liūdna, kai užkliūnu už minčių, kurios parodo, jog diena iš dienos nyksta lietuvių būriai skęsdami anglų masėse.

Iš Narthampton'o draugas aprašo viską, pradedant nuo moderniškų šokių pamokų stovykloje ir baigiant gailesčiu apsivedusių su anglėmis..

Anglijoje veikiant kietiems darbo jėgos reguliavimo įstatymams, kaip anglai taip ir užsieniečiai turi dirbti tokį darbą ir ten, kur darbo įstaigos paskiria. Dėl to tremtiniai jaučiasi lyg koks pirktas darbo įrankis. Pagal kokio valdininko užgaidas vyksta „trėmimai" į blogesnes stovyklas ir taikomos kitos bausmės. Todėl tenka būti visuomet parengtyje. Tas viskas trugdo organizacinį ir kultūrinį veikimą, bet netrūkstant norų ir viskas padaroma. Kiekvienos lietuviams svarbesnės šventės puikiai paminimos, kurių minėjimo atgarsiai pasirodo anglų spaudoje.

Pereitos Kūčios buvo atšvestos prie bendro stalo su tai dienai L. Švalkaus paruoštomis poezijomis, tik su liūdesiu minima, kad ši lietuviams brangi tradicinė šventė daugelio (ypač jaunesnių) širdyse nesužadino minčių nuklysti į Tėvynę, į jų gimtąsias sodybas, kur ne vieno lauke seni tėvai: jaunimas tą vakarą, pagal anglų papročius, linksminosi šokiuose! Tik senesnieji juto ant širdies sunkumą ir veiduose matėsi, kad jie bendrauja mintimis su artimaisiais, Tėvynėje.

Daug jaunų vyrų apsivedę su anglėmis, praslinkus medaus mėnesiui, pasijuto lyg iš namų išvaryti, o kai kurie jau net prie skyrybų priėjo. Mat neatitinka nei mintys nei idėjos. Ne visi nori apsivedę su anglėmis išsibraukti iš lietuvių bendruomenės tarpo, bet šeimynės aplinkybės priverčia „nusirašyti" į lietuvių tautos nuostolius.

Vargu ar atsiradus galimybei grįžti į Lietuvą, jie grįž kartu su kitais, parnešdami savo seniems tėvams džiaugsmo dovaną...

Tačiau, iš praktiškos pusės žiūrint, vyrus, besivedančius su svetimtautėmis galima ir pateisinti. Štai, metai bėgdami juos sendina, viengungiškas gyvenimas įgriso, o lietuvaičių yra labai mažai ir tos pačios toli nuo savo tautiečių randasi ir neturi progų sueiti — susipažinti. Greito grįžimo į Lietuvą galimybių nesimato, nes laiko įvykiai rodo, kad rusų, pavergtos tautos dar ne greit bus išvaduotos. Dėl šitų aplinkybių ir užėjo vedybinis įkarštis su svetimtautėmis. Mergaitės, kurios vedasi su svetimtaučiais nėra pateisinamos, nes norėdamos nesunkiai gali surasti sau patinkamą lietuvį.

Toliau laiškuose rašoma apie įspūdingą ir gana pasisekusį Vasario 16 dienos minėjimą Northampton'e. Bet ir čia neapseita be to, kas tą gedulo dieną neturėtų būti. Po visų programos numerių prasidėjo šokiai iki apyaušrio, šoko, užė, dainavo tartum džiaugdamiesi, kai tėvai Sibiro taigose kančiose miršta, kai broliai partizanai šešti metai šąla apkasuose, saugodami gimtas sodybas nuo plėšikų, kai sesės sukniubusios prie nužudytų motinų kapų aimanuoja...

Liūdna, kad tokie Vasario 16 d. minėjimai buvo ne tik Anglijoje, bet ir JAV, Argentinoje ir kitur. Girtinas ir puikus pavyzdys viso pasaulio lietuviams yra „A. L. Balso" surengtas Vasario 16 d. minėjimas, kurio metu nebuvo jokių šokių nei imami pinigai už įėjimą. Tai vienintėliai minėjimo organizatoriai, supratę, kad šokiai prie nužudytų tėvų ir brolių kapų nedaromi, o tik susikaupiama, nulenkiamos galvos ir prisiekiama dar tvirčiau kovoti dėl Tėvynės laisvės.

Leonas Kančauskas.

Bs. Aires, 8. 4. 1950.

S. L. ARG. ŽINIOS

TREČIAS SKYRIUS DAVĖ GRAŽŲ PAVYZDĮ

S. L. Arg. 3 skyrius, minėdamas savo 13 metų gyvavimo sukaktį, 25 3. 1950 Susivienijimo senose patalpose, prie statomųjų rūmų, turėjo simpatingą parengimą. Apie 100 vyrų ir moterų, susėdę prie bendro stalo, išgėrė vermuto ir pasivaišino sandvičiais.

Ta proga 3 sk. pirm. Vaclovas Leita pasakė kalbą, kuri rado atgarsio svečių tarpe ir čia pat besivaišinanti trečiojo skyriaus nariai suaukavo $ 176. — S. L. Arg. naujų rūmų statybai.

Pora atvejų kalbėjo S. L. Arg. pirmininkas St. Majauskas, pabrėždamas, kad po 36 veikimo metų Susivienijimas vis platesnius Argentinos lietuvių visuomenės sluoksnius suvienija ir ši organizacija tampa viso pasaulio lietuvių dėmesio verta organizacija. Skyrių veikimas apima visą Argentinos lietuvių visuomenę. Trečiojo skyriaus pavyzdį tepaseka visi skyriai, (šeštojo skyriaus veikėjai užsipelno didelę garbę, uždėdami vainiką ant Argentinos Išlaisvintojo, gen. San Martin kapo 4. 3. 1950).

Paskutinį žodį 3 sk. parengime tarė gerb. Pranas Talioraitis, patardamas statomus Susivienijimo rūmus pavadinti Dr. Vinco Kudirkos vardo rūmais.

Publikos šokiams griežė plokštelių muzika ir Purvinis su armonika.

Ateity tokiuose parengimuose žadama patiekti ir meninių programų. N.G.

BROLIŠKA PARAMA SERGANČIAM DRAUGUI

Boleslovas Sadauskas, nevedęs, gyv. Rocha 1061, Buenos Aires, bedirbdamas audimo fabrike Picaluga, taip nusilpo fiziniai, kad atsirado mažakraujystė ir nervai. Pirmas pagelbon atėjo gerb Juozas Jekentas iš Gerli, suteikdamas paramą $ 1.200.00 sumoje tautiečio Sadausko gydimui. Po to geraširdžiai tautiečiai sudėjo dar $ 1.045.50 ligonio gydimui. Aukavo sekančiai:

J. šeštokas $ 100. Po $ 50: A. Sinkevičius, J. Anelauskas ir J. Šerkšnas. Po $ 30: J. Aleškevičius ir Almacen Deives.. Po $ 20: V. Valenta, M. Laubinienė, K. Matulevičius, V. Kupčinskas, P. Vasiliauskas, V. Lisauskas ir J. Bugnelis. Po $ 10: J. Mažietis, D. Ordinskas, V. Žekevičius, K. Dūda, J. Juškauskas, A. Mičiulevičius, J. Karaniauskas, B. Gailius, V. Gavinavičius, A. Pečiukonis, A. Vidūnas, V. Bračiulis, V. Kunigiškis, J. Jence, T. Želianskas, J. Paulauskas, A. Gerdvilis, J. Žvinakis, A. Asadauskas, V. Mulevičius, J. Stucka, V. Stankevičius, M. Rutkus, E. Čečis, Faustino Cigarrero. J. Peciukonis, J. Miliauskas, Guillermo, J. Grigaitis, V. Vilkelis, M. Albares, V. Praniauskas, P. Pinkevičius, A. Maksimavičius, B. Valenta, J. Zetaveckas, K. Urbonas, A. Čipinis, A. Linkevičienė ir Z. Jankauskas. L. Špukauskas $ 7. Po $ 5: P. Minskas, J. Mantello, M. Matulevičienė, A. Kelminskas, J. Trainauskas, L. Garbatavičius, J. Graužinis, A. Kunca, J. Balys, A. Grigaitytė, K. Pilipas, J. Soraka, J. Prapiestis, Broliai Morkūnai, Ziberka, Krisiūnas, P. Dumbliauskas, S. Kuoselis, P. Mackelis, S. Vaitkevičius, J. Aleškevičius, J. Sabaliauskas, P. Tumosa, V. Padalga, E. Misiūnas, J. Simanavičius ir J. Misiūnas. Po $ 3: S. Kažukauskas, V. Stagniūnas ir V. Saveika. Vito Gys $ 2,50. Po $ 2: P. Mikalauskas, J. Mikšėnas, V. Kaušila, C. S., J. Noruševičius, J. M. Romero, B. Mulevičius, A. Kazokaitis, M. Laurutis, E. Dumbliauskienė, J. Ladauskas, K. Kakanis ir Šlikas. Po $ 1: V. C., Hebert, José L. Guhein, E. Januševič ir M. M.

Dėka geraširdžių tautiečių paramai, ligonis sveiksta. J. J

JUOKAI

Mažas mažmožis

Ateities spėjėja spėjo jaunai moteriai ateitį. „Laiminga tu, mergaite," tarė ji įtikinančiai. „Lankysies užsienyje, ištekėsi už mylimo vyro. Jis bus aukštas, juodbruvis, gražus."

„Ir jaunas?" paklausė moteriškė.

„Taip, ir labai turtingas."

Moteris iš džiaugsmo suspaudė ateities spėjikei ranką. „Ačiu, labai ačiū", tarė ji. „Dabar pasakyk man dar vieną dalyką. Kur aš padėsiu savo vyrą?"

Ar tiesa?

— Ar tiesa, kad sunkiai meluoti yra tas pat, kaip valgyti kiaušinį be druskos?

— Bet aš niekad ne...

— Kaip tai suprasti?

— Aš niekad nesu valgęs kiaušinio be druskos.

SportaS

GRANDIS — ESTRELLA DE BERISSO 27 - 37

Balandžio 15 d. „Grandies" krepšinio ekipa turėjo revanšines rungtynes prieš „Estrella de Berisso". Tačiau revanšas nepavyko, kadangi geriau su šeimininkais berissiečiai vėl įveikė „Grandį" pasekme 37 - 27. Grandiečiai stipriau pasireiškė tik pirmąjame puslaikyje, kurį baigė 14 - 13 savo naudai. „Grandies sudėtis: E. Čepelevičius 11; A. Kaibutas 4; V. Bandžius 4; J. Bandžius 3; A. Arlauskas 3; V. Grabauskas 2: A. Antakauskas ir Z. Jaunius 0.

— VOKIETIJOJE, Muencheno „FC. Bayern" krepšinio ekipa, kurioje žaidžia du lietuviai, Martinkus ir Žadeikis, įveikė Vokietijos meisterį „MTSV Schwabing" 28 - 27. Laimėjimą išplėšė Martinkus, padarydamas paskutinėse žaidimo minutėse metimą.

— ANGLIJOS krepšinio pirmenybėse dalyvauja net 3 lietuvių krepšinio ekipos: Manchesterio „Kovas" (1949 m. Anglijos vice meisteris), Halifaxo „Vilnius" ir Bradfordo „Lituanica".

— AUSTRALIJOJE, Melburno lietuviai krepšininkai Viktorijos I-sios lygos krepšinio pirmenybėse užėmė trečiąją vietą. Lietuvius atstovavo: Baltrūnas, Baškys, Darginavičius, Geležinis, Gasiūnas, Juška Miklius, Socha ir Lenkauskas.

Margis.

VIETON KINELIO IR BISHO ATSIRADO TOTO

Vokietijoje paskutiniais metais labai paplito vad. Futbolo — Toto, kuriame yra spėjamos futbolo rungtynių pasekmės. Jame gali dalyvauti kiekvienas gyventojas, įmokėjęs atitinkamą sumą (mažiausia 1,20 DM.) pinigų. Premijuojamos yra pirmosios trys atspėjimų grupės, kurioms skiriama pusė visų surinktų markių. 1950 m. sausio 7 d. Vakarų Vokietijos Futbolo Tote į pirmą grupę pakliuvo 5 žmonės, atspėję visų 12-kos susitikimų pasekmes ir gavę po 52.484 DM. (apie 13.000 dol.) Tuo pačiu metu žem. Saksonijos — Schleswig — Holsteino Futbolo Toto išmokėjo: I gr. — 198 laimėtojams po 1.148,90 DM., II gr. — 19.578 laimėtojams po 11.60 DM. ir III gr. — 130,364 laimėtojams po 1.75 DM.

— BUVĘS VOKIEČIŲ BOKSININKAS SCHMITZ, vadinamas „Heros" pasiekė gana savotišką rekordą. Jis vienoje Krefeld'o (Vokietijoje) kavinėje išbuvo stiklinėje patalpoje 50 dienų nieko nevalgydamas, o tik kasdien išgerdamas po 2 bonkas selterio. Tuom Schmitz pagerino savo paties 1926 metais pastatytą rekordą, kada jis išbadavo 48 dienas ir 13 val. Reikia pastebėti, kad tuo tarpu, kada šis žmogelis sąžiningai pasnikavo, žiūrovai, valgydami skaniausius valgius, keldavo jam didžiausią apetitą.

— EDDIE WAITKUS, žinomas Amerikos sportininkas, gavo 3.500 dolerių iš apdraudos bendrovės, kuriuos išleido pasigydimui. Jį peršovusi mergina, Ann Steinhagen, tebelaikoma beprotnamyje.

— J. ŠOLIŪNAS Čikagos miesto stalo teniso varžybose laimėjo antrą vietą. Gavo sidabro medalį.

— Šeštadienį, balandžio 29...

— Žinau ir eisiu į Lietuvių Klūbą, nes ir tango ten lietuviškai skamba!

„AUSTRALIJOS LIETUVIS"
35 Cator St., W. Hindmarsh,
Adelaide SA, Australia.

Pirmas nepartinis lietuvių laikraštis Australijoje, išeinąs kas dvi savaitės, teikia plačią vietos lietuvių gyvneimo informaciją. Leidžiamas 30 —40 pusl. dydžio.

Prenumerata Argentinoje. metams 15 pezų, pusei metų — 8.
Užsisakyti per „A. L. Balso" Redakciją.

Casa Musketas
Savininkas Adolfas Mušketas.
Sanabria 2790/92, Buenos Aires.
Telefonas: 50 - 5948.

Parduoda ir išnuomoja pianus. Dirba naujus ir taiso Radio Aparatus. Parduoda lietuviškas ir įvairias plokšteles. Parduoda akordeonus. — Visais muzikos instrumentų reikalais kreipkitės šion lietuvių firmon.

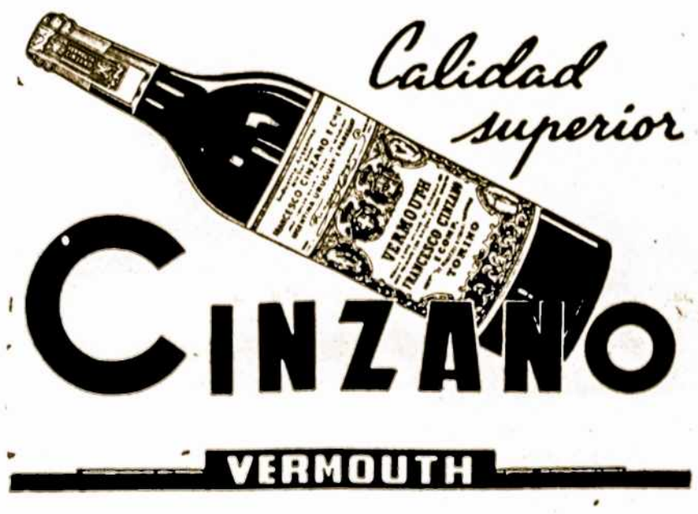

KAVINĖ-BARAS-BILIJARDINĖ
"KAUNAS"
Vladas Masiokas
Savininkas
CACHI 809 Tel. 61-4615

Dr. E. LEVINAS
Lietuvis gydytojas - chirurgas
diplomuotas Berlyno ir Kordobo universitetuose, buvęs Rosario ligoninės klinikos vedėjas, dabar Hospital de Clinicas, Sala 4 gydytojas, kalbantis lietuviškai, priima širdies, aorta ir kt. ligų ligonius savo konsultorijoje
nuo 15 iki 18 val.
CALLAO 545 T. A. 35 - 8669

Aukso Išdirbinių Fabrikas
JUSTINO VALAIČIO
Daro naujus ir perdirba iš aukso žiedus, apyrankius, retežėlius, vyrams ir moterims. — Parduoda laikrodžius:
CORDOBA 2019 - 2-ras aukštas
T. A. 44, Juncal 9256, Bs. Aires

V. E. VILKELIAI
KAVINĖ IR BARAS
Alv. Tomas 64; T. E. 54 - 1965
Buenos Aires

PAN - AM - TUR
PAKETAI IR LAIVAKORTĖS
Visa kas turi ryšio su KELIONĖMIS ir PARAMA, geriausiomis sąlygomis. Oficialės kainos. Patarnavimas nemokamas. Teiraukitės:
TUCUMAN 646 — Buenos Aires
Atstovai visose pasaulio šalyse.

VASAROJANT KORDOBOS KALNUOSE
"Lituania"
suteikia pensionistams geriausius patogumus. Lietuviška virtuvė.
Rezervuodami kambarius rašykite:
Sr. JOSĖ PALŠIS
VILLA RUMIPAL, Prov. Córdoba
Prie pat ežero Calamuchita.

LIETUVIŠKA STIKLO IŠDIRBINIŲ PARDUCTUVĖ
Gaminama ir parduodama gražiausio stiliaus stiklai. Restoranams, viešbučiams, klūbams, kavinėms, šeimoms pilnus junginius ir atskiroms dalims.
Išnuomuojam piknikams ir didžiuliams pokiliams.
SAVININKAI:
P. VIDŪNAS, Dr. A. MASIULIS ir VL. PALAČIONIS
Gatvė Zavaleta 551, T. E. 61-8765 ir
Dr. Juan Madera 1694, T. E. 61-8690.
BUENOS AIRES

Korespondentai rašo

AUSTRALIJA IŠ ARTI

Australija — turtingas kraštas, turintis dar neapskaičiuotus kiekius visokiausių žaliavų ir žemės turtų. Supramoninimo perspektyvoje turi plačias galimybes. Šia kryptimi jau dabar vykdoma nemaža darbų: statomos užtvankos, tiesiami keliai ir kt. Iš kitos pusės, A. mažai apgyvendintas kraštas, darbo rankų labai reikalinga. Darbo jėgos trūkumas ir bandomas spręsti imigracijos būdu.

Naujieji imigrantai, kaip taisyklė, skiriami ne tik „juodam" bet ir, australų laikraščių terminu tariant, „neviliojančiam" (non-attractive) darbui. Visi buvusieji DP du metu nuo atvykimo dienos yra griežtoje darbo įstaigų (arbeitsamtų!) žinioje... Šiuo metu nėra aiškesnių davinių, kad ir dviems metams praėjus atvykusiųjų padėtis žymiai pasikeistų. Tad minėtam „neviliojančiam" darbui skiriami laisvų profesijų žmonės — pedagogai, teisininkai, ekonomistai, prekybininkai, ūkininkai . . žmonės be jokio amato ir specialybės, kaip lygiai ir kvalif. amatininkai.

Prastam, nieko nemokančiam žmogui, dargi neturinčiam civilizuoto žmogaus pretenzijų, atseit, galinčiam gyventi palapinėje, lengvai pakeliančiam temperatūros ir atmosferos svyravimus, pasitenkinančiam primityvaus gyvenimo būdu ir, svarbiausia, neturinčiam šeimos, A. gyventi galima. Toks darbininkas bus sotus, apsirėdęs, gal ir turės kiek pinigo, žinoma, jei negirtaus, nedalyvaus visuotiname azarte (šuns lenktynės, sporto rungtynėse ir pan.). Vedusiam žmogui žymiai sunkiau. Uždarbis toks pat, o išlaidos didesnės. Ir kas lemtinga: labai sunku surasti pastogę — kokį kampą. Skaičiau, kad dar per 15 metų negalėsią pristatyti tiek „namų" („namai" — medžio rėmai, apkalinėti popieriaus ir pilvenų masės plokštelėmis), kad patenkinus paklausą. Australai gyvenamų patalpų problemą turį jau senai, bet ji nebuvusi valstybiniu mastu sprendžiama. Dabar bandoma šis tas judinti, bet gal ir tai tik prieš parlamento rinkimus... Čia visiškai paprastas dalykas, jei šeima gyvena vienur, o jos duonpelnys kitur, neretai už tūkstančių mylių kala svarus. Jiems dargi keistai atrodo europiečių prisirišimas prie šeimos, prie namų. Praktiškai šiuo metu A. surasti butą ar bent kambarį su virtuve tėra išimties arba laimės momentas.

Faktas, kad kai kas iš seniau atvykusių viengungių ar net ir iš nesenai čia atsiradusių buvusių DP, perkasi išsimokėjimui sklypus ir pradeda net statyti tuos vad. namus. Bet tatai dažniausia pajėgia padaryti tie, kurie atsivežė pinigo, „leicų" ir pan. arba, pagaliau, yra dėdžių ar tetų remiami, ypač jei pastarieji gyvena JAV. Mat po devalvacijos (nuvertinimo) svaras praktiškai atpigo beveik visa 50%. Taip kai kieno rišamas pastogės klausimas.

Kokios viltys ateičiai, pasibaigus ateivio 2 metų įsipareigojimui? — Viengungiai, nekvalifikuoti darbininkai, atsižvelgiant į didelį jų pareikalavimą, galės čia jaustis neblogai. Amatininkai, ypač turintieji savus darbo įrankius, kurie čia labai brangūs, atrodo, versis pakenčiamai, jei jiems pavyks susigiedoti su atatinkamomis profesinėmis sąjungomis, kurios čia yra labai galingos, kartais atrodo galingesnis veiksnys už vyriausybę. Amatininkų krašto labai stinga. Teisininkai, ekonomistai ir panašių profesijų asmenys, atrodo, kad ir po dviejų metų sutarties, galės „tęsti" tą patį darbą, kokį jie yra pradžioje, atseit uostų krantinių statymą, geležinkelio vagonų valymą, lentpiūvėse ir pan. Gydytojams prastos perspektyvos. Inžinieriai reikalingi, o reikalas juos pačius padaro vertais.

Uždarbiai, nors ir keliami nežymiai, toli gražu negali pasivyti kylančių kainų, nors atrodo prof. s-gos labai spaudžia, norėdamos pavyti besisukantį „straigtą..." Savų dirbinių maža, o importinės prekės brangios. Amerikoniškųjų prekių, kurių anksčiau apsčiai buvę, dabar veik nematyti ir jos neįperkamos . .

Australas tingus, jei ką — tuoj grąso streikuosiąs. Nesenai buvęs anglių pramonės streikas pridarė didelių nuostolių, tai atsiliepia ir dabar. Pav. geležinkeliai, kaip rašo spauda, dėl stokos riedmenų ir laiku jų nepagaminimo (o tai yra charakteringa „australiškam tempui"), esą turėsią sustoti. Gamyba kritusi, jos kaštai daugiau pakilę negu kituose kraštuose. Atlyginimai taip pat keliami, nes visas pragyvenimas brangsta. O dirbama mažu našumu, bene nuo 1947 m. 40 val. savaitėje. Ir prastai. Tiesa, statistika rodo tautos ūkio pajamų padidėjimą, tačiau tatai laikoma tik konjunktūriniu reiškiniu, o ne tikru turtėjimu. Laukiama užsienio prekybos pagyvėjimo, nors, deja, svarbiausioms eksportinėms prekėms kainas diktuoja Londonas, nes jis jas išperka. Tokia maždaug yra naujajam ateiviui materialinė Australija.

„L" — V.

TREMTINIAI SEKA FRANKO KRUKO PĖDOMIS

Tremtinis ar išeivis, porą metų išgyvenęs svetimijoje, pradeda su ja sutapti. Svarbu, kad tas sutapimas netaptų nutautėjimu: Galima neatsilikti nuo gyvenamos šalies kultūros, bet reikalinga amžinai pasilikti lietuviu. Pav. Argentinoje jau yra keliolika tremtinių šeimų, kuriomis čia „garnys" atnešė dovanas. Kai kurios šeimos jau net po du čia gimusius vaikučius susilaukė. Jau jie nėra jokie naujokai. Kada atvyksta nauji tremtiniai ar ateiviai, seniau atvykusius teisingai vadina „senais amerikonais".

Skaudu daros skaitant V. Rimvydo iš Bostono straipsnį „Lietuvyje", kuriame jis tūlus savo kolegas-tremtinius mato sekant Cvirkos romano „Frank Kruk" keliais. Rimvydas rašo:

„Amerikoje atsidūręs tremtinys dėl įvairių priežasčių pasijunta nejaukiai. Amerikinis gyvenimas perdaug skirtingas nuo europinio, kad jį būtų galima greit perprasti ir pasakyti: jau persilaužiau, pripratau. Vienam tas laikotarpis ateina greičiau, kitam lėčiau. Tačiau ir po persilaužimo kiekvienam lieka nostalgija, ilgesys viso to, kas liko anoje „didžiosios balos" pusėje (net ir Vokietijoje gyventų metų neišskiriant). Perdaug jau esame suaugę su Europa, kad tuoj pat suamerikonėtumėm. Tačiau suamerikonėjimas yra procesas, kuris lyg mašina pagauna į savo sraigtus kiekvieną ateivį, ir ateivis įgis daugiau ar mažiau vykusius „amerikono" bruožus. Jie priklausys nuo paskirų ateivių individualybės, jų atsparumo laipsnio.

Ar amerikonėjimas gali būti tapatinamas su nutautėjimu? Ne! — neseniai pasisakė konsulas Bielskis „Kalifornijos Lietuvy". Esą galima suamerikonėti ir pageidaujama, tačiau tai nėra kelias į nutautėjimą. Konsulas, neabejoju, yra geras patriotas ir išlaikęs lietuvišką šeimą, lygiai kaip ir kiti mūsų konsulai (Daudzvardis, Šalna). Tačiau, nors dar trumpą laiką ir gana paviršutiniškai pasižiūrėjus į senųjų ir naujųjų ateivių gyvenimą, kokias būtų galima padaryti išvadas? Nutautėjimo kirminas ne tik smarkiai yra apgraužęs senosios lietuvių ateivijos kūną, bet jau veržiasi į tremtinių tarpą. Ir tas nutautėjimas beveik lygegrečiai eina su amerikonėjimo procesu. Jei vyresnioji karta dar negali būti laikoma visiškai nutautėjusia, tai jaunimas labai greitu tempu rieda į visiško nutautėjimo ir suamerikonėjimo bedugnę. Teko susidurti su paskirais prieš 22 m. atėjusiais lietuviais, teko gėrėtis jų gražia lietuviška kalba, turimom knygom, žurnalais (N. Romuvos komplektais), bet ir stebėtis jų vaikų suamerikonėjimu. Jei vyresnieji vaikai dar kiek supranta lietuviškai, tai mažiukai — ką čia ir kalbėti: jiems lietuvių kalba svetima, neįdomi ir — nereikalinga. Amerikinė aplinka taip veikia mažuosius, kad juo labiau jie neatsispirs tai amerikonėjimo bangai, jei ji taip lengvai užlieja vyresniuosius. Mes, tremtiniai, savo pavardes, jų lietuvišką skambesį laikėme lyg kokiu turtu čia gi stebimės, kaip lengvai suamerikoninamos pavardės ir net vardai. Skaudu pripažinti faktą, bet ir tremtinių tarpe, dar vos metus išgyvenusių JAV, atsiranda jau tokių, kurie lengva širdim sutrumpina ir suamerikonina pavardę, suka Franko Kruko pėdsakais"

P. Barauskas.

IŠ BRAZILIJOS LIETUVIŲ GYVENIMO

Lietuviai Kavos Augintojai

J. Šiurkus „Žiniose" rašo:

Šiaurės Paranoje lietuviai ūkininkai gyvena keliose vietose, grupėmis taip, kad kelių lietuvių ūkiai, vienur ar kitur, dažniausia prie stočių ir mies telių, yra netoli vienas kito. Taip nemažas lietuvių skaičius ūkininkauja. Arapongos miesto apylinkėse, prie Sabaulia, Cambará, kiti — Rolandijos ir Londrinos apylinkėse. Ūkio pagrindą lig šiol daugumoje ūkių sudarė javai ir gyvuliai. Čia tarpiai auga kukurūzai, ryžiai, pupos, bulvės, gi tūli sėja dar rugių ir kviečių, sodina daug daržovių, laiko karvių, kiaulių, vištų. Bet laimingiausi tie, kurie laiku perėjo prie kavos auginimo. Kava čia duoda puikų derlių, dar neapipulta tų amarų, nuo kurių baigia nykti kavynai kaikuriose S. Paulio valst. vietose. Dėl to nauji, gerai prižiūrimi kavynai yra gyvas pinigas.

Štai Ignas Norvilas savo 50 ha ūkyje prie Arapongas turi virš 40.000 kavos krūmų. Nors dar nevisi užaugę ir tik dalis duoda pilną derlių, numatoma, kad šiemet iš kavyno turės pajamų virš pusės milijonų kruzeirų. Jo kaimynas Jonas Dačiulis turi nedidelį ūkį, tik 13 ha, verčiasi javų auginimu, parduoda kokią nupenėtą kiaulę, bet ir jis jau gerą plotą žemes apsodino kava. Tarp Rolandijos ir Cambeiro stočių, gražų 20 ha ūkį turi Ant. Gilevičius, mano švogeris. Jo kavyne yra 9.800 užaugintų krūmų ir 1949 m. pirmojo derliaus gavo 420 maišų kavos

Vis didesnius kavynus užsiveda ir kiti ūkininkai lietuviai, kaip Vincas Zumas, Benediktas Zumas, Vaišvilas, Zigmas Beleckas, Stasys Brazauskas, Jonas Jasiūnas ir kiti, kurių aš dar nepažįstu. Už nuvalytos kavos maišą supirkinėtojai vietoje moka iki 350 kruzeirų. O suaugę, sveiki, tinkamai prižiūrimi krūmai kaikuriais metais duoda tokį derlių, kad nuo trijų krūmų priskina maišą. Kavyno užvedimas, priežiūra, kavos braukimas ir valymas, įskaitant dar šiaip visokias išlaidas kainuoja gana daug, bet šiandie ir mažas kavynas ūkininką pastato ant kojų. Štai kad ir mūsų tautiečiai: daugėlis jų prieš 10 - 20 metų čia atvyko tik su rankomis ir galva, o dabar vieno kito iš jų jau nepaimi ne tik su šimtu ar dviem šimtais tūkstančių, bet ir su milijonu, gal nė su dviem.

— Aleksandra Lengvenytė - Jankauskienė iš Prancūzijos buvo atvykusi Brazilijon, aplankyti savo brolius. Grįžo 26. 3. 50. Pagirdamos nuoširdžią viešnią, „Žinios" rašo ir apie jos gimines:

Beveik prieš pusmetį Brazilijon iš Prancūzijos atvyko Aleksandra Jankauskienė - Lengvenytė. Atvyko aplankyti savo brolių, puseserių ir kitų artimųjų. Aleksandra Jankauskienė čia turi du brolius, Jurgį ir Stasį, pusbrolį Joną Kaliną ir puseserę Eleną Vainauskaitę - Butkauskienę. Visa ši familija mūsų kolonijoj beveik nežinoma, nedalyvauja organizacijose, nelanko lietuviškų parengimų. Todel ir apie viešnios, atvykusios iš Prancūzijos, čia buvimą teko sužinoti tik tada, kai ji apsistojo Mackevičių laikomam viešbuty „Santa Cruz".

Jurgis Lengvenis yra invalidas: sprogdindamas dinamitą žuvims mušti neteko abiejų rankų. Pasivadinęs pavarde „Long". Jei ne viešnia, Brazilijos lietuviai apie jos gimines nebūtų žinoję. Žinios.

BENDRADARBIAVIMAS SPAUDOJE

Visos tautos gerbia savo spaudos bendradarbius. Spaudos darbas reikalauja pasiruošimo ir pasiśventimo. Tik smerkimui ir „kritikavimui" nereikia nei mokslo, nei supratimo.

VENEZUELOS LIETUVIAI JAU ĮSIJUNGĖ Į PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĘ

Nutarimas

Venezuelos Lietuvių Savišalpos Sąjungos Centro Valdyba, susirinkus po sėdžiui Maracay mieste š. m. kovo mėn. 12 d., jausdamasi teisėta visos organizuotos Venezuelos lietuvių kolonijos, susibūrusios į vienintėlę Venezueloje egzistuojančią apolitinę organizaciją — apimančią visų įsitikinimų ir religijų geros valios lietuvius, atstove ir gerai suprasdama dabartinio meto lietuvių tautai statomus didžius uždavinius ir pareigas, bei būdama giliai įsitikinusi, kad tuo išreiškiama visos Venezuelos organizuotos lietuviškosios visuomenės valią, vienbalsiai nutaria:

1). Įsijungti į Pasaulio Lietuvių Bendruomenę, prisiimant visas jos uždedamas prievoles ir teises;

2). Nuo 1950 m. kovo mėn. 12 d. V. L. Š. S-gos veiklą pradėti derinti su VLIK'o priimtais ir paskelbtais P. L. B. santvarkos nuostatais;

3). Nuo tos pačios datos V. L. Š. S. oficialiame susirašinėjime vadinsis Venezuelos Pasaulio Lietuvių Bendruomenė; V. L. Š. S. Centro Valdyba — Venezuelos P. L. B. Valdyba ir V. L. Š. S. Skyrių Valdybos — Venezuelos P. L. B. Apylinkių Valdybomis;

4). 1949 m. rugpiūčio 21 d. demokratiniu būdu išrinkta V. L. Š. S. Centro Valdyba eis Venezuelos P. L. B. Valdybos pareigas iki jos kadencijos pabaigos;

5). V. L. Š. S. Centro Valdyba paruoš ir praves P. L. B. Krašto Tarybos rinkimus pagal P. L. B. stat. 28-31 str. ir pateiks Krašto Tarybai Venezuelos P. L. B. statuto projektą,

6). V. L. Š. S. Centro Valdyba visos Venezuelos lietuviškosios kolonijos vardu reiškia visišką solidarumą ir lojalumą VLIK'ui ir Lietuvos Diplomatinės Misijos Šefui Min. Lozoraičiui, kaipo teisėtiems Lietuvos suverenumo atstovams ir valstybingumo tradicijų tęsėjams;

7). V. L. Š. Sajunga, skelbdama šį savo nutarimą, nuoširdžiai kviečia ir ragina visas laisvojo pasaulio lietuviškas organizacijas ir kolonijas kaip galima greičiau jungtis į vienintėlę pajėgiausią centrinę organizaciją — P. L. B., kuriai yra skirtas milžiniškas vaidmuo lietuvių tautos istorijoje.

8). Šis nutarimas surašomas trijuose egzemplioriuose: vienas siunčiamas VLIK'ui, antras — Min. Lozoraičiui ir trečias lieka V. L. Š. S. archyve. Nutarimo nuorašai siunčiami visiems V. L. Š. S. skyriams ir laisvajai pasaulio lietuvių spaudai informacijos dėliai.

V. L. Š. S. Centro Valdyba
1). Jurgis Bieliūnas.
2). Kun. A. Sabaliauskas.
3). Vladas Venckus
4). Juozas Kukanauza.

Caracas, Venezuela, 12. 3. 50.

KVEDARŲ ŠEIMOS IŠLEISTUVĖS KANADON

Balandžio 8, 1950, Mykolo Seniūno namuose, Temperley, įvyko šaunios vaišės, proga išvykimo Kanadon chemiko Prano Kvedaro, jo žmonos Aldonos Plačionytės - Kvedarienės ir jų tremtyje gimusios dukrelės Laimutės. Vaišės buvo labai gausios. Dalyvių tarpe matėsi Povilas ir Ona Vaišvilai su dukromis Aldona ir Juana, kuri svečiam padeklamavo ispaniškai, o Mikalčių Svajūnas su sesute padeklamavo lietuviškai, dalyvaudami su tėvais Juozu ir Marija Stankūnaite - Mikalčiais. Juozas ir Juana Sukarevičiai dalyvavo su sūnum, Tadas ir Regina Balčiūnai su sūnum Eugenijum. (Balčiūnai taipgi greit išvyksta į JAV). Jonas ir Juzė Stankūnai, Jonas ir Agutė Černiauskai, parūpinę iškilmėms lietuviškų plokštelių muzikos. J. Chaleckas su sesute Maryte, Jonas Baliukas, Antanas ir Ona Repečkai, J. Zaplara, E. Lali su šeima, „ALB" red. K. Norkus ir kiti vaišingų šeimininkų draugai. Kurkliukas.

NAUJI KAPAI

TEOFILIŲ NAŠLĖNĄ PALAIDOJUS

Sulaukęs 56 metų amžiaus, balandžio 20, 1950 mirė Teofilius Naślėnas. Velionis buvo kilęs nuo Baisiogalos, Kėdainių apskrities. Argentinoje išgyveno 38 metus ir 27 metus dirbo prie banginių medžiojimo Sud Georgia salose.

Mirties priežastimi buvo jaknų liga, tulžies išsiliejimas. Sirgo apie mėnesį laiko. Mirė savo namuose Llavallol, (J. B. Alberdi 174). Kitus gražius namus turėjo prie lietuvių bažnyčios, Avellaneda.

Argentinoje didžiausiame nuliūdime liko velionies žmona Anelė Šarmavičiūtė ir dvi dukterys: Herminia Anelė 8 m. amžiaus ir Onytė Marta 4 m. Liko daug draugų ir tolimesnių giminių, kurie palydėjo velionį į amžina poilsio vietą Lomas de Zamora kapuose, papuošdami Teofiliaus kapą gyvų gėlių vainikais. Ilsėkis amžinai. K.J.

A. A. TEOFILIUS NAŠLĖNAS, palaidotas Lomas de Zamora kapuose 21. 4. 1950

STAIGA MIRĖ ONA BILOTAITĖ DUVILTIENĖ

Nuo širdies smūgio balandžio mėnesio pradžioj, 1950 mirė Ona Bilotaitė - Duviltienė, sulaukusi vos 41 m. amžiaus. Palaidota Lomas de Zamora Kapuose.

Argentinoje didžiausiame nuliūdime liko vėliones vyras, Juozas Duviltis, generalinis fermentacijos darbų vedėjas alaus bravore Bieckert, Llavallol. Taipgi liko 15 m. amžiaus duktė ir 11 m. amžiaus sūnus.

Laidotuvėse dalyvavo velionės tėvai, įtekėjusi sesuo, vedęs brolis ir kiti giminės.

Velionės šeimai reiškiu gilią užuojautą. K. Baltūsis.

MIRĖ KAZĖ ŽIOBAITĖ KALVELIENĖ

Nuo širdies ligos Buenos Aires ligoninėje Rawson 23. 4. 50 mirė Kazė Žiobaitė Kalvelienė, sulaukusi vos 41 m. amžiaus.

Velionė atvyko Argentinon 1930 metais iš Šekštinių kaimo, Pandėlio valsčiaus, Rokiškio apskrities. Argentinoje didžiausiame nuliūdime liko velionės vyras, Jonas Kalvelis ir sūnus Juan Ricardo, 4 m. amžiaus, gyvenanti savo namuose, España 871, Buenos Aires. Avellanedoje liko brolis, Lionginas Žioba ir daugybė draugų bei kaimynų, kurie papuošė velionės kapą gyvų gėlių vainikais ir palydėjo į amžino poilsio vietą Flores kapinyne.

Pavyzdinga Kalvelių šeima mielai prisidėdavo prie kultūrinio kolonijos gyvenimo. Viešint Argentinoje rašytojui P. Babickui, pastarasis gyveno p.p. Kalvelių namuose. Savo laikraščio skaitytojui gerb J. Kalveliui su sūnum ir velionės broliui reiškiame gilią užuojautą

A. A. KAZĖ Ž. KALVELIENĖ, palaidota kapuose Flores 24. 4. 50.

— ADOLFAS VIRBICKAS žuvo auto katastrofoje Venezueloj 13. 3. 1950. Smulkmenas galima sužinoti iš inž. Vl. Venckaus, Av. Ala Yon O. N. 6, Maracay, Venezuela.

MIRĖ JUOZAS LAPINSKAS

Nuo širdies smūgio balandžio 4, 1950, savo namuose Villa Scasso mirė Juozas Lapinskas, 46 m. amžiaus. Velionis buvo gimęs Vabalninkuose. Urugvajun atvyko 1930 m. ir po poros metų persikėlė Argentinon. Buvo darbštus, draugiško būdo, priklausė S. L. Arg. 5 skyriui ir buvo jo valdybos nariu. Argentinoje didžiausiame nuliūdime liko velionies brolis, Kastantas Lapinskas su žmona ir sesutė Magdalena.

Juozas Lapinskas buvo nevedęs. Tik prieš porą mėnesių persikraustė gyventi į savo naują namą. Dirbdamas kaiminystėje — Jonušo kėdžių fabrike — visus liuoslaikius panaudodavo darbui namie. Tik pastaruoju metu pradėjo skūstis nuovargiu.

Laidotuvėse dalyvavo daugybė žmonių. Supylus Juozo Lapinsko kapą San Justo kapinyne, ant jo sudėti gyvų gėlių vainikai. Lai bus jam lengva ilsėtis svetingos Argentinos žemėje, o jo broliui su broliene ir sesutei reiškiame gilią užuojautą.

A. A. JUOZAS LAPINSKAS, palaidotas San Justo kapuose 5. 4. 50.

MARIJĄ GLAMBIENĘ PALAIDOJUS

Fiorito ligoninėje, Avellaneda, 3. 4. 1950 mirė Marija Pilkoniūtė - Glambienė, 44 m. amžiaus. Velionė 1906 m. buvo gimusi Gičalaukyje, Nemunaičio v., Alytaus apskrity.

Argentinoje didžiausiame nuliūdime liko vėlionės vyras, Vincas Glamba, sūnus Jonas, dukros Marija ir Ona ir sesuo Konstancija Pilkoniūtė.

Dalyvaujant giminėms ir kaimynams, pavyzdinga lietuvė motina ir žmona palaidota Sarandi Kapuose balandžio 5, 1950.

Lai bus jai lengva Argentinos žemė. St. R.

SKELBIAMA EVANGELIJA

lietuvių kalboj, kiekvieną penktadienį, 7 v. v. Ten pat gaunama dvasinio turinio literatūra Lietuvių kalboj: Biblija (Naujas ir Senas Testamentai), Apaštalo Jono Evangelija ir t. t. Raštu ir asmeniškai kreiptis šiuo adresu: Calle Marcella 1026, Berisso, F. C. S.

Štai dabar malonės metas, štai dabar išganymo diena! (Kor. 6,2).

Vienas pamokslininkas, nutaręs paimti šitą tekstą pamokslui, savo studijų kambaryje užmigęs. Jis sapnuoja: patekęs į piktųjų dvasių posėdį. Pragaro valdovas klausia jų: „Kas eis į žemę įtikinėti žmonių, kad jie nebūtų išganyti?" Viena dvasia sako: „Aš jiems įkalbinėsiu, kad nėra Dievo". Kita: „Aš bandysiu įtikinti juos, kad nėra pragaro". Bet velnių viršininkas atmetė abu pasiūlymus kaip neįtikinančius. Tada pakilo tamsi dvasia ir tarė: „O aš sakysiu jiems, kad jie neturi skubėti". Šėtonas pripažino jos būdą tinkamiausiu ir ją pasiuntė į žemę. — Mes visi gerai žinome, kad mūsų gyvenime realiai vyksta tai, kas čia išreikšta pasakos pavidalu.

Kai Dievas savo Evangelijos žodžiu mus kviečia persiversti į Jį, mes niekuomet nesurandame tam laiko. Tiesa, mes suprantame: jei norime būti tikri krikščionys, mums nepakanka vien viršutinio pamaldumo, bet reikia radikalios širdies ir proto reformacijos, tikro ir esminio visos būties atnaujinimo. Kitaip tariant, Kristus turi ateiti į mūsų širdį ir į visą mūsų gyvenimą, pakeisdamas jį. Bet kai Dievo Dvasia budina mus apsispręsti į Jį, mes sakome: „Ne dabar, rytoj", „kai ateis patogesnis laikas", „kai jau būsiu gerokai pagyvenęs". Bet kas tu esi šiandien, tas tu būsi ir rytoj, ir kas būsi rytoj, tas būsi ir poryt ir toks pat iki tos valandos, kai Dievo malonės stebūklas pakeis tave, jei jis apskritai įvyks tavo gyvenime. Delsimas, atidėjimas yra vienas iš didžiausių velnio tinklų žmogui. Kol pastarasis dar gyvas, jis šnibžda jam: „Ne dabar, ne tuojau". Bet kai atsidaro mirties žiomenys, tada jis kalba: „Jau pervėlu". Amžinosios gyvatos dalykas turi tiktai vieną laiką, o šitas laikas yra dabar. Vienintelis patogiausias laikas yra Dievo laikas, o jis yra šiandien.

Despensa "La Fe"
ANTANAS BUNDINIS
Savininkas
Šviežias valgomas prekes ir gerą alų bei vyną gausite pas mus pigiau negu kitur. Prašom apsilankyti ir pasitikrinti.
Canning 1706 ir Costa Rica 4401
Telefonas 72, Parque 4020

RESTORANAS "DOS AMIGOS'
K. Paulausko ir M. Kamsiuko
PASEO COLON 449, Bs. AIRES
Tel. 33, Avenida 3202
Puikūs valgiai, baras, rezervadai šeimynoms.

Baras - Restoranas
"EL RAPIDO"
Federikas Grunovas
Savininkas
CENTENERA 3204. T. A. 61-1735
NUEVA POMPEYA - Bs. AIRES
Puikus maistas, skubus patarnavimas, vietiniai ir užsieniniai gėrimai. Pavieniai ir šeimynos kviečiama apsilankyti.

QUILMES BOCK
la mejor cerveza

A. P. E.
TEISINIS IR NOTARIALINIS BIURAS
Padeda išgauti šios šalies pilietybę ir pasus „No Argentino". Cedulos ir apsigyvenimo teisė. Bylų vedimas, metrikai, vertimai, darbo nelaimės, giminių atsikvietimas. Patarimai kasdien:
NUO 10—13,30 IR NUO 15—19 VAL.
25 DE MAYO 140, PISO 2, OFIC. B-C.

Daugiausia ir tiksliausių žinių apie lietuvių gyvenimą Kanadoje duoda vienintelis lietuvių laikraštis Kanadoje
„NEPRIKLAUSOMA LIETUVA"
kuri taipgi daug rašo apie Lietuvą, iš kurios gauna teisingų žinių. Patys ją skaitykite ir patarkite skaityti savo pažystamiems. Laikraštis išeina kas savaitę 8 pusl., didelio formato, iliustruotas.
METINĖ PRENUMERATA 3 DOLERIAI IR 50 CENT.
Pinigus galima siųsti grynais arba išperkant pašte ar banke 3 su puse dolerių čekį.
Adresas: „Nepriklausoma Lietuva". 3 Fourth Ave, Ville Lasalle, Montreal, Que, Canada.

NERVŲ IR PROTO LIGOS
Liaukų nenormalumai
DR. SANCHEZ AIZCORBE
Paraguay 1365 Tel. 42-8425
Nuo 10 iki 12 ir nuo 15 iki 19 v.

PIRMA LIETUVIŠKA ŠOFERIŲ AKADEMIJA

Technika
Kvotimai
Valdymas
Calle VIEYTES 1789 (Puente Barracas) Bs. As. T. A. 21-0265

Radio – Elektra
Radio technikas dirba naujus, taiso ir pakeičia visokių rūšių, aparatus. Pataiso antenas pigiai, garantuotai ir ant išsimokėjimo. Išnuomuojami visokiems banketams Radio - Fono amplifikadoriai su lietuviškomis plokštelėmis pigia kaina. Tartis:
VINCAS RAMANAUSKAS
Baigęs mokslą USA
calle POLA 289 — Buenos Aires
T. E. 64 - Liniers - 4154.

DVASINIO TURINIO LITERATŪROS GALIMA VELTUI ĮSIGYTI RAŠANT Į MŪSŲ RAŠTINĘ JAV
LIETUVIŲ MISIJOS DRAUGIJA INCORPORATED
P. O. Box 488, Chicago 90, Illinois, USA

VIETOS KRONIKA

ARTIMIAUSI PARENGIMAI LIETUVIŲ KLŪBE.

BALANDŽIO 29, ŠEŠTADIENĮ, nuo 21 val. Lietuvių Klūbo rengiamas šokių vakaras su įvairumais. Publikos šokiams griežia sustiprintas pabaltiečių orkestras.

BALANDŽIO 30, SEKMADIENĮ, 16 val. Laisvųjų Kazokų Sąjungos susirinkimas.

BALANDŽIO 30, SEKMADIENĮ, po piet ir vakare, veikia skaitykla, knygynas ir bufetas.

GEGUŽĖS 1, PIRMADIENĮ, Darbo Klasės ir Tautų Solidarumo Šventės proga, po eisenų gatvėse, lietuviai susirenka laisvam laiko praleidimui Lietuvių Klūbe. Apsimoka „A. L. Balso" prenumeratas, atsiima literatūros priedus, nusiperka knygų ir užsienių lietuvių laikraščių ir žurnalų.

GEGUŽĖS 6, ŠEŠTADIENĮ, nuo 21 val. Lietuvių Klūbo rengiamas didelis šokių vakaras, Pabaltiečių orkestrui griežiant.

GEGUŽĖS 7, SEKMADIENĮ nuo 16 val. vienintėlės Argentinos Estų Draugijos „Estonia" ruošiamas Motinos Dienos minėjimas su tai dienai pritaikinta programa.

GEGUŽĖS 14, SEKMADIENĮ, nuo 16 val. vyksta „A. L. Balso" rengiamas Motinos Dienos minėjimas su atitinkama tai reikšmingai dienai programa scenoje. Dalyvauja visi Buenos Aires lietuviai, ypatingai motinos su jaunąją karta prašoma nepraleisti progos. Po meninės minėjimo dalies įvyks bendri publikos šokiai, Pabaltiečių orkestrui griežiant. Atminkime, kad visoj Amerikoj Motinos Diena minima kaip tik gegužės 14.

DARBO VALANDOS A. L. Balso Redakcijoje ir Administracijoje, Boedo 737, Tel. 45-4444, kasdien išskiriant sekmadienius, nuo 9 iki 13 ir nuo 15 iki 19 val.

LIETUVIŲ TAUTINIO ANSAMBLIO SPEKTAKLIS

Balandžio 15, 1950 Lietuvių Salėje, Avellaneda, įvyko Lietuvių Tautinio Ansamblio vakaras — koncertas. Al. Stasiulio vadovaujamas choras tikrai gražiai išpildė: Ant tėvelio dvaro — St. Šimkaus; Kai aš grėbiau lankoj šieną — Liaudies daina; Loja šunes — L. Martinonio; Stikliukėlis — J. Karoso ir Pajūriais — V. Kuprevičiaus.

Tautiniai šokiai: žiogelis, Šustas, Malūnas, Jonkelis, vadovaujami V. Namiko, žavėjo skaitlingą publika. Ypatingai mergaitės yra padarę didelę pažangą.

Lidia Petravičiene jautriai padeklamavo Kazio Binkio Gėles iš šieno.

Dainos, šokio ir žodžio pynė sudarė antrą programos dalį. Sceną puošė dail. R. Kuprevičiaus dekoracijos. Režisavo A. Petravičius, daug sielos ir darbo įdėjęs į visą Ansamblio tautinio meno kurybą. Publikos aplodismentai ir gėlės suteikė sunkiam Ansamblio darbui moralės paramos.

Programa užbaigta gražiu Op, op, kas ten, Nemunėli, išpildimu. Šios populiarios dainos autorius, aušrininkas Andrius Višteliauskas, palaidotas Buenos Aires kapuose Chacarita, gal nei nesvajojo, kad jo parašyti žodžiai taip žavėtinai skambės antrojo pasaulinio karo audrų šion padangėn atblokšto lietuvių jaunimo Ansamblio išpildime. B. K. A

PIRMOJI LIETUVIŲ EVANGELIKŲ BAPTISTŲ BAŽNYČIA

Buenos Aires priemiesty Avellaneda, c. Chile 781, sekmadienį, 16. 4. 1950, įvyko pirmutinės Lietuvių Evengelikų Baptistų Bažnyčios organizuotas religiniai meninis koncertas, skaitlingai publikai dalyvaujant.

Programa susidėjo iš 23 numerių. Ponios Elenos Valionienės solo, lietuviškas kvartetas ir bažnytinio choro giesmės patiko lietuviams ir vietiniams tos bažnyčios vadovams. Kalbas pasakė pastoriai A. S. Quattrochi, Santiago Canclini ir A. Chialva bei misionierius M. Blair. Deklamavo moksleivės Elba Garlo ir Lidita Quatroccini.

Lietuvių Evangelikų Baptistų Bažnyčios sukūrimą pasveikino Argentinos Evengelikų Baptistų Konfederacija ir jai broliškos konfesinės organizacijos. Rep.

— LIETUVOS PASIUNTINYBĖS Pietų Amerikai adresas: c. Juan María Pérez 2820, Montevideo-Uruguay. Telefonas: UTE 41-55-91.

Įrengiu elektrą ir antenas
Darau naujus ir taisau
RADIO APARATUS
Leonas Bernotas,
Camarones 5826, Buenos Aires.

LAIVU „PROTEA" ATVYKSTA BŪRYS LIETUVIŲ

„A. L. Balso" Redakcija tik ką gavo pranešimą iš kelių lietuvių šeimynų, išvykusių iš D. P. stovyklų Vokiejijoje, kurios balandžio 21, 1950 Italijos uoste Genova sėda laivan „Protea" ir plaukia pas jas išsikvietusius gimines Argentinon.

INŽINIERIUS RUDIS ATSKRIDO ARGENTINON

Žymus Chicago, Ill. lietuvis fabrikantas, inžinierius A. Rudis prekybos reikalais šią savaitę atskrido iš JAV į Argentiną. Aplankys ir kitas Pietų Amerikos šalis.

Inž. A. Rudis dalyvavo Panamerikos industrijos kongrese, Santos.

FELIKSAS STUNGEVIČIUS, Urugvajaus vice konsulas JAV, kuris iš Chicago, Ill. atskrido į Montevideo ir į Buenos Aires tarnybos reikalais. Šis jaunas lietuvis, kaimyninės šalies konsularinio korpuso narys ir vienos stambios draudimo bendrovės propagandos viršininkas, jau trečiu kartu atskrenda iš JAV į Argentiną. F. Stungevičiaus straipsnių yra tilpę „A. L. Balse".

PASKUTINIAI ASADO PIETUS LIETUVIŲ CENTRE

Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centre, Tabarė 6950, Villa Lugano, Buenos Aires, rengiami bendri pietūs visiems kas iš anksto užsisakys. Pietūs įvyks sekmadienį, balandžio 30, 1950, lygiai 12 val. Po to piknikas, žaidimai ir šokiai iki nakties. Visus kviečia: Rengėjai.

LIETUVIŲ CENTRAS MINI MOTINOS DIENĄ

Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centras Motinos Dieną mini sekmadienį, 7. 5. 50, 16 val. savoj nuosavybėj, Tabarė 6950, Buenos Aires.

Programoje: p. Elenos V. Ryselienės paskaita ir kiti įvairumai. Įžanga nemokama. Po programos vyks bendri publikos šokiai. Rengėjai.

— LIETLVIŲ CENTRO nariai prašomi pričuoti savo fotografijas dėl narystės bilietų išrašymo. Atsilikusieji prašomi apsimokėti nario mokstį.

K. Mankus.
L. C. Pirmininkas.

GENEROLAS DAUKANTAS LANKĖSI SAN FRANCISCO SOLANO

Pereitą sekmadienį gen. T. Daukantas su TULSA Bendrovės įgaliotiniu p. č. Buividu ir „A. L. Balso" redaktorium lankėsi San Francisco Solano. Ten susitiko su daugiau lietuvių, kurie ten pat nusipirko žemes sklypų tame naujai kuriamame mieste, prie pat sostinės.

Prieš porą mėnesių ten dar nieko nebuvo, o dabar vyksta didelis automobilių judėjimas ir specialus kolektyvas visuomet perpildytas. Žemės kaina smarkiai kylanti. Visa 16 klm. sritis mėgiama europiečių ir vietinių žmonių, nusprendusių įsikurti toj gražioj apylinkėj.

— VINCAS KAZAKEVIČIUS, Liūdas Lukošević ir Francisco Manassero padidino žemės ūkio mašinų dirbtuvę, Av. Bme. Mitre 2100, Gen Juan D. Perón (buv. Munro), FCNGB.

— JONAS LAUCIUS laike darbo K. Vanago ir St. Šulnio kėdžių fabrike mašina susižeidė nykštį. Gydomas sanatorijoje „Pasteur", Bs. Aires.

Akušerė Beneš Bilek
Diplomuota Pragos ir Bs. Aires Universitetuose. Specialė pagelba gimdyvėms. Pasitarimų valandos nuo 8 iki 21 ir sekmadieniais; 3 kv. nuo Constitución.
Calle Lima 1217, Bs. Aires.
TE. 23-3389.

PAKELIAMOS TULSA BENDROVĖS SKLYPŲ KAINOS

Buvusis San Francisco Solano dvaras, padalintas į 12.000 sklypų, TULSA Bendrovės paverčiamas nauju Buenos Aires kaiminystės miestu. Atsižvelgiant į bendrą žemės kainų kilimą, sklypų kainos pakeliamos taip, kad nuo birželio 1, 1950 kainuos $ 10 mėnesiui daugiau, negu nuo pardavimo pradžios.

Lietuvių kolonijai skirtų sklypų vidury paliekama vyriausybės nuostatams atitinkama aikštė, o vieton pasinaudojimo dovanomis kam nors, tam tikslui numatytų sklypų įjungimas į bendrą pardavimą suteikia kreditą visiems ten pirkusiems ir perkantiems sklypus savininkams. To dėlei pagal seną kainą galima gauti sklypus iki birželio 1, 1950. Vėliau perkantieji jau mokės naujas kainas, t.y. kas mėnesis po $ 10 daugiau, negu dabar.

Patartina pasinaudoti šia lengvata ir įsigyti sklypus numatyto palengvinimo laikotarpyje, nes ateity kainos kils ir kils.

T. U. L S. A.
Viamonte 190, Buenos Aires,
1950 metų, balandžio 20 d.

SEKANTIS „ALB" NR. 900

Raštus, paveikslus, skelbimus, prenumeratas ir visokeriopą paramą gerbiamuosius bendradarbius prašome ne delsiant siųsti paštu arba priduoti asmeniškai, kad galėtų tilpti „A. L. Balso" numeryje 900.

Jo išleidimas surištas su mūsų spaudos laisvės atgavimo 46 metų sukaktimi ir su gegužiniu „A. L. Balso" vajumi.

— PETRAS GIRNIUS, tramvajaus sužeistas sirgo tris mėnesius. Dabar jau visiškai pasveiko ir grįžo darban audimo fabrikan, kur turi būtą ir eina užvaizdos pareigas.

Po pasveikimo, apsilankęs „A. L. Balso" Redakcijon gerb. P. Girnius, parodė užuojautos laiškus, jo gautus esant ligoninėje nuo savo giminių, „A. L. Balso" skaitytojų, iš JAV ir Anglijos. Kaip susivienijimiečiams, taip visiems moraliai užjautusiems, reiškia gilią lietuvišką padėką.

— JUOZAS KANAPINSKAS velykas praleido pas savo draugą, Mykolą Kuprevičių, Ing. White uoste, prie Bahia Blanca. Veronika Kanapinskaitė - Miranda buvo nuskridus į Concordia, kur jos vyras, Adolfo Miranda, 1-masis seržantas, komandiruotas šešiems mėnesiams tarnybos reikalais.

— REIKALINGI mekanikai, staliai, kalviai, (ajustadores, torneros, soldadores electricos, caldereros). Labai geras atlyginimas. Kreiptis asmeniškai arba raštu į: Astillero y Barraderо Sanchez, Canal San Fernardo.

— LEOPOLDAS VAITEKŪNAS prisiuntė „A. L. Balsui" linkėjimus iš Mendozos, kur per velykas dalyvavo regatas lenktynėse.

— A. O. KAIRIAI, su dukra moksleive Elsa, velykų šventes praleido salose Ibicuy.

SVEČIAI IŠ KORDOBOS IR IŠ ROSARIO

Nepaisant lietaus, 22. 4. 50, Pabaltiečių orkestrui griežiant, Buenos Aires Lietuvių Klūbe įvyko linksmas šokių vakaras

Svečių tarpe matėsi Argentinos aviacijos suboficialas Pablo Pedro Gabrėnas su savo kolega Hugo Ramirez, abu iš Kordobos. Iš ten pat dalyvavo gerb. Apolonia Savickienė su dukra Olga. Iš Rosario dalyvavo gerb. Anelė Velžienė su dukra Olga, o gen. Daukantas matėsi su gražia svečių kompanija net iš Rio Negro.

ROBERTO FISCHER
PRISAIKINTAS IR TECHNIŠKAS VERTĖJAS:
Lietuviškai, vokiškai, angl., pranc., oland., port., skandinavų kalboms.
C. SAN MARTIN 154
(Galeria Güemes)
4 aukštas: T. E. 34-0149

AUGA LIETUVIŲ CENTRO NARIŲ SKAIČIUS

Velykų sekmadienį Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centro piknike, savose organizacijos patalpose, Tabarė 6950, Buenos Aires, turėjo daug darbo K. Mankus, J. Gradeckas, St. Džiugis, Pečiukoniai, J. Aleksa, L. Ryselis, Liveikis, Aglinskas ir kiti Lietuvių Centro veikėjai, kadangi daugelis L. C. narių velykinio parengimo proga apsimokėjo savo narystės mokesčius, o taipgi įsirašė keli nauji nariai, jų tarpe buvusis P. K. O. banko direktorius, TULSA bendrovės lotų pardavimo skyriaus vedėjas p. č. Buividas, Pabaltiečių orkestro vedėjas Vytautas Balčiūnas, Juozas Karuža ir Stasys Lipinskas.

Malonu buvo matyti besivaišinančią publiką prie stalų medžių pavėsyje, jaunimą šokių platformoje, o mažuosius lietuviukus sportavimo skyriuje. Rep.

IZIDORIUS BUTKUS PRAŠO PARAMOS

Sunkiai sergantis plaučių džiovos liga, 32 m. amžiaus lietuvis Izidorius Butkus, prašo Argentinos lietuvius, kad išgalinti pasiųstų jam maisto bei rūbų. Ligonio adresas: Izidorius Butkus, Kreiskrankenhaus, (14 b), Tuttlingen, French Zone, Alemania.

— MUZIKAS LIŪDAS JAKAVIČIUS su žmona persikėlė į naują būtą, Tabarė 1281, N. Pompeya, Bs. Aires. Dabar jis griežia Radio Rivadavia, Harry Glasberg orkestre.

— JURGIS PUŠAS internuotas Buenos Aires ligoninėje Britanico: Ward O'Connor, III aukštas iš kairės, lova 20. Lankyti galima antrad. ir ketvirtad. nuo 14 iki 15 v. ir sekmad. nuo 14 iki 16 v.

— JUOZAS NEVINSKAS, gyvenantis Argentinoje, prašomas skubiai tasiliepti pas jį paieškančius sūnus, šiuo adresu: Juozas ir Aleksas Nevins-Nevinskas, 282 Cooper St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

— JONAS SALADŽIUS savo namuose, Zapiola 722, Bernal, rengia moderniškų rūbų parduotuvę. Svarbiausius įrengimus krautuvei pagamino Jono čikšto vitrinų fabrikas.

— TOMAS PUPELIS, ilgametis „A. L. Balso" prenumeratorius, su žmona persikėlė į nuosavus namus, Villa Lugano.

— ANTANAS RUDIS, sūnus Nikodemo, giminių paieškomas, prašomas atsiliepti „A. L. Balso" Redakcijos adresu.

ANTANAS KAČINSKIS, „A. L. Balso" bendradarbis, Didžiąjame Vilniaus Seime atstovavęs Panevėžio dvarų darbininkus, jau 43 metai gyvena Argentinoje, Entre Ríos provincijoje. Nors jau sukako 67 metai amžiaus, bet jis pats vadovauja jo įkurta mechanine dirbtuve. Argentinoje turi 3 išlėkėjusias dukteris ir 2 vedusius sūnus. Velykų šventes praleido Buenos Aires mieste, aplankydamas Jurgelionių šeimą Sarandi. „A. L. Balse" įsigijo literatūros ir aplankė Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centro velykinį parengimą.

GERKLĖ, AUSYS, NOSIS
DR. S. RABINOVICH
Ligoninės Penna specialistas. Klinika ir operacijos.
Nuo 16 iki 19 val. priima savo konsultorijoje:
c. Ruiz Díaz 182, 1 p. — T. E. 26 - 2577.
(Alt. Av. Patricios 200) — Bs. Aires.

ODOS LIGOS — SIFILIS
Dr. MIGUEL FINKELBERG
Gydytojas specialistas ligoninės Durand
CORRIENTES 5628, 1 piso T. A. 54-7593
Priėmimo val.: 15 - 19. — Sekmad. ir šventad. 9 - 11.

GRAN INSTITUTO "RAMOS MEJIA"
VENEREAS
LYTIES LIGOS — SIFILIS — ŠLAPUMAS
Gydymas ligų ODOS ir KRAUJO
Egzema — Psoriasis — DR. FILIPPINI, Gyd.
Pilvelio — vidurių — jaknų — inkstų — plaučių ligos.
REUMATIZMAS — ŠIRDIS — Hemorojus — Venų išsiplėtimas.
MOTERŲ LIGŲ Gydytojas, DR. NUÑEZ
GERKLĖ — NOSIS — AUSYS — Gyd. DR. MACCHI
Priėmimas nuo 9 iki 21, Sekmadieniais nuo 9 iki 12.
SUSIKALBAMA LIETUVIŠKAI.
RIVADAVIA 3070 PLAZA ONCE

Dr. M. RABINOVICH
Šlapumo ligos. — Venerinės. — Lytinis nusilpimas.
Oda. — Sifilis. — Pilvas.
Širdis. — Plaučiai.
Moterų ligos. — Gyslos. — Hemorojus.
Spindulinė X. Trumpieji, Elektrokoagulacia.
Priėmimo val. nuo 15 iki 20. Sekmad. ir švent. nuo 10 iki 12
JOSE E. URIBURU 770 — T. A. 47, Cuyo 4970 — BS. AIRES
(Altura: Córdoba 2200)

ŽEMAITIJA
GRAŽI VASARVIETĖ PRALEISTI ATOSTOGOMS
Skanūs lietuviški valgiai, švarūs kambariai su elektros šviesa, vanoj visuomet karštas vanduo. Norintieji patogiai praleisti atostogas, rezervuokite kambarius iš anksto, rašydami:
SR. A. BUROKAS,
SAGASTUME CHICO, VIA CANAL SAN FERNANDO

VIANORD
Skandinavų lėktuvais ir laivais kelionės į Europą ir atgal
PATARIMAI EMIGRACIJOS REIKALAIS
T. E. 35-0485 — SUIPACHA 156 — T. E. 35-7912

LAIŠKAI IŠ UŽSIENIŲ A. L. BALSE

Prašomi atsiimti laiškus iš A. L. Balso Redakcijos:

Aleksandras Kiezelis (laiškas nuo brolio, Stasio Kiezelio), Bronius Sabaliauskas (laiškas nuo brolio dukters Stasės Sabaliauskaitės), Juozas Valentinas (nuo Jono Šablinsko), Rosa Šiaučiulis, Vladas Butavičius, Jonas ir Bronė Masevičiai, Juozas Šneideris, Pranas Merkys, Stasys Matekūnas, A. Remeikis, Jonas ir Juozas Gaižiūnai, Leonas Liutkevičius, Juozas Striupeikis, Ona Jokubaitienė, Aleksandra Gintalas - Česnauskaitė, Marija Gylytė, Izidorius Gudaitis, Juozas Eigelis, Juozas Brazauskas, Antanas ir Ona Mickevičiūtė Revinskai, Stasė Radvilaitė, Antanas Petrauskas, Juozas Žukas, Stasys Žukas, Steponas Kavaliauskas, Kazimieras Uškurėlis, Juozas Venslauskas, Magdalena Zagurskiene, Juozas Rimkus, Pranas Danielius,, seserys Raulinaitytės ir Malvinai Žemaitienei, kilusiai iš Šapališkių kaimo.

— BRUNO MATUSEVIČIUS, turintis baldų dirbtuvę savo namuose, Gral. Fructuoso Rivera 6679, Villa Lugano, Buenos Aires, priima užsakymus įvairiems baldams. Jaunavedžiams ir naujakuriams patartina pasiteirauti. Jo žmona, modistė Ona Skemundryte-Matusevičienė, priima užsakymus moterų rūbams.

— ADOLFAS IR LEONORA TRINKŪNAI, iš Vokietijos atvykę į čikagą (252 W. Ill Pl) per „A. L. Balso" Redakciją prašo atsiliepti Argentinoje gyvenančius Joną ir Bronę Masevičius ir Antaną Weriką su žmona.

— JUOZAS JEKELAITIS, langų ir durų dirbtuvės savininkas Lomas de Zamora, turėjo didelę nelaimę: Darbe mašina jam sulaužė ranką. Pasigydęs tikisi galėsiąs vadovauti savo įmonę.

— JONAS SUDNIUS II, po chirurginės operacijos Buenos Aires ligoninėje Rawson, jaučiasi geriau.

— LATVIŲ SĄJUNGA ARGENTINOJE 29. 4. 50 rengia didelį vakarą, dalyvaujant latvių ir estų tautiniams ansambims ir latvių baleto solistams, Prof. J. Erglis - Smalcovs, J. Elbergs ir J. Zalite, salione La Argentina, Rodriguez Pena 361, Bs Aires. Pradžia 20 val. Įžanga vyrams $ 5, moterims $ 3. Po programos vyks šokiai, orkestrui griežiant. F. Gaišais.

M. Baltaitytė - Frey
lietuvė akušerė
priima ligones ir duoda patarimus gimdyvėms visą dieną.
CHACO 2158 Valentin Alsina

Lietuvių Krautuvė
parduoda: papirosus, loterijos bil., marškinius, kojines vyrams, kvepalus ir rašomąją medžiagą.
PETRAS VAICEKONIS, sav.
WARNES 378 VILLA CRESPO

STASYS PAKALNIŠKIS
Diplomuotas Siuvėjas
Pirmarūšių Medžiagų Pasirinkimas
Av. Alcorta 2773 — Buenos Aires

VILIUS RASIŪNAS
Optikas Technikas
Akiniai, Foto-Aparatai
Savo Laboratorijoje priima:
Šeštadienį nuo 10—16
Sekmadienį nuo 11—15
Gral. M. Acha 876
(Frente Club Pomona)
Parqeu Peluffo-Moron-F.N.D.F.S.

VĖL ATVYKSTA KELIOS LIETUVIŲ ŠEIMYNOS

Petras - Povilas Kraniauskas su žmona Erna -Adela Viemeryte, dukra Milda ir sūnum Petru — Vokietijoje gavo Argentinos konsulo vizas ir neužilgo atvyks Argentinon. Leidimus per „A. L. Balso" Redakciją jiems išrūpino ponia Olga Kraniauskaitė de Dunajczuk, p. p. Kraniausko sesutė.

Vasiliauskas - Vasiūnas su šeima jau kelionėje iš Vokietijos Argentinon. Leidimus per „A. L. Balsą" išrūpino jo sesutė. ponia Maria Vasiliauskaitė de Tobía.

Taipgi yra pasiruošęs Argentinon agr. St. Kunca su šeima, kuriam leidimus per „A. L. Balsą" išrūpino jo sesutė, ponia U. K. de Gómez. Be to, atvyksta keletas pavienių lietuvių vyrų.

TAMULIŪNAITĖS — IRŠIAUS VESTUVĖS

Panelė Tamuliūnaitė su savo šeima prieš porą metų atvyko iš Europos. Gerb. Vincas Kuraitis jiems surado pastogę savo namuose, Floridoje. Lietuviški vakarėliai, pažintys. Didelis „A. L. Balso" draugas, jaunuolis Rikardas Iršius tuoj susižiedavo ir 29. 4. 50 vestuvės. Linkiu laimingo gyvenimo jaunavedžiams!. O. R.

— ANTANAS KEVEŽA, marijampolietis su žmona Genovaite Stembukaite, raseiniške, atvykę iš tremties tūlą laiką gyveno Brazilijoje ir Urugvajuje, dabar bando įsikurti Argentinoje. Pirmiausia norėtų susirasti kambarį ir darbą Bs. Aires mieste.

— IGNAS GEDVILAS siunčia balsiečiams velykinius linkėjimus iš Anglijos, kur dirba metalo fabrike. Per savaitę uždirba 10 svarų. Valdžia nuo tos sumos ima tik 5 šilingus, reiškia, daug mažiau paima, negu Švedijoje. Kovo 8, 1950 Gedvilo žmoną aplankė garnys, palikdamas pirmagimį sūnų. „Bus dar vienu lietuviu daugiau, nes aš jį būtinai mokinsiu lietuviškai", rašo buvęs jūrininkas I. G.

— VYTAUTAS SADŽIUS, „A. L. Balso" bendradarbis, prieš porą metų atvykęs iš Europos, visą laiką gyvena Mendozoje, kur išlaikęs konkursinius kvotimus vadovavo „4 de Junio Barrio" 119 namų statyba, o dabar „Barrio Presidente Perón" vyr. techniškų prižiūrėtojų. Jis yra kategorijos B. konstruktorius ir ruošiasi tęsti mokslą Mendozos universiteto agronomijos fakultete.

— ALFONSAS ŠIMKUS, elektrotechnikas, atvykęs iš Šveicarijos, sužavėtas Argentinos provincija. Firma, kurioje jis dirba, statė fabriką pieno miltams gaminti viename dvare prie Alberti, kur jam teko porą mėnesių dirbti.

VINCAS BAGDONAVIČIUS
Almaceno „Kėdainiai" sav.
Albarreyos 2799; Tel. 51-7014
Villa Pueyrredon — Bs. Aires.

Arenas Resnikas
Laikrodžiuinkas ir auksorius
Parduoda ir pertaiso laikrodžius ir brangenybes. Perdirba žiedus
Ir perka auksą.
CORRIENTES 5349 — Buenos Aires
T. A. 54, Darwin 7981

Antano Girdausko
Visokių Baldų Fabrikas
HERNANDARIAS 1721 - Bs. Aires
Dirba moderniškiausius baldus šeimynoms garantuotai ir nebrangiai. Kviečia persitikrinti ir pasirinkti.

CORRALON Y SANITARIOS
de Wolf Arender e hijo
Įtėikiama statybai medžiaga įmokant 50 % kainos. Likęs išsimokėjimui. Kainos pigios. Lietuviai pasiteiraukit
MAXIMO PAZ 1099, esq. Santa Fe
T. A. 241-0673 - 4 de Junio

JURIDINĖ SLAVŲ STUDIJA
Dr. Joaquín Prieto adv., b. Trib. teisėjas.
I. STAMBOLSKI
Procurador
Sr. José Podres Admin. reikalai.
GUIDO PODRES
Civiliai, kriminaliai ir administraciniai reikalai; ypatingai greit sutvarkomos bylos už SUŽEIDIMUS DARBE, kelionėse ir už paliuosavimus iš darbo sostinėj ir provincijoj. Palikdami, paveldėjimų išieškojimai. Tarpininkauja perkant ir parduodant biznius ir namus. Skuba visuomet užtikrinti.
Priėmimo valandos nuo 10 iki 12 ir nuo 16 iki 20
LAVALLE 1605 (entrepiso derecha) — BUENOS AIRES
T. A. 35, Libertad 3444
PASTABA: Išreikalavimas, legalizavimas ir vertimai metrikų iš visų Europos šalių pensijoms ir pilietybės gavimui.

Linotipia „La Voz", calle Defensa 826, Bs. Aires.